

Fredag den 1. november 2013 (D)

1

(Fremsættelse 02.10.2013. (Omtrykt)).

12. møde

Fredag den 1. november 2013 kl. 10.00

Kl. 10:00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 24:

Forslag til lov om ændring af lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet. (Erklæring om valgbarhed m.v.).
Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 02.10.2013).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse, regionsloven og lov om kommunale og regionale valg. (Suspension og afsættelse af en borgmester, frister for materiale til kommunalbestyrelsesmøder m.v.).
Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 02.10.2013).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 38:

Forslag til lov om ændring af regionsloven. (Regioners nedsættelse af stående udvalg uden forudgående godkendelse).
Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 09.10.2013).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 4:

Forslag til folketingsbeslutning om at fjerne kravet om opkrævning af mindst 16 promille i grundskyld.
Af Jan E. Jørgensen (V) m.fl.
(Fremsættelse 02.10.2013).

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om at fastfryse grundskylden på 2013-niveau.
Af Mike Legarth (KF) m.fl.
(Fremsættelse 08.10.2013).

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 2:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlige ejendomsvurderinger og tilbagebetaling af for meget opkrævet skat.
Af Ole Birk Olesen (LA) m.fl.
(Fremsættelse 02.10.2013).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser og lov om Danmarks Evalueringsinstitut og om ophævelse af lov om uddannelsen til professionsbachelor som pædagog. (Ændringer som følge af ny pædagoguddannelse).
Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

René Christensen (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 15 (Forslag til folketingsbeslutning om mærkning af fødevarer med slagtemetode).

Nikolaj Villumsen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 16 (Forslag til folketingsbeslutning om etablering af en whistleblowerordning på forsvarsområdet).

Titlerne på disse sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Med samtykke fra forslagsstillerne foreslår jeg, at beslutningsforslag nr. B 16 henvises direkte til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 24:**Forslag til lov om ændring af lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet. (Erklæring om valgbarhed m.v.).**Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 02.10.2013).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Finn Thranum som Venstres ordfører.

Kl. 10:00

(Ordfører)

Finn Thranum (V):

Tak for ordet, hr. formand. Dette er min første tale fra denne historiske og betydningsfulde talerstol.

Europa-Parlamentet er som bekendt det fælles parlament for alle 28 medlemsstater i Den Europæiske Union. I international sammenhæng er det en helt unik institution, da medlemmerne af Parlamentet er grupperet efter politisk tilhørsforhold og ikke efter nationalitet. Liberale sidder sammen med liberale, socialdemokrater sidder sammen med socialdemokrater osv. Denne gruppering illustrerer fint, at medlemmernes politiske arbejde i udgangspunktet hverken er præget af statsborgerskab, bopæl eller nationalitet, men alene handler om politiske visioner. Kort sagt: Vil vi have et rødt eller et blå Europa?

Europa-Parlamentet bidrager til at gøre EU til en politisk kampplads mellem højre og venstre frem for en kampplads imellem store og små lande. Det kan man kun være tilfreds med i et mindre land som Danmark, som måske ikke har de store realpolitiske muskler at spille med, men som har meget at byde på, når det kommer til politiske ideer og nytænkning. Derfor er vi i Venstre naturligvis også tilhængere af at gøre det nemmere at blive kandidat til Europa-Parlamentet, selv om man stiller op i et andet land end dér, hvor man har sit statsborgerskab.

De nuværende regler om valgbarhed betyder, at en kandidat til Europa-Parlamentet, der opstiller uden for sit eget hjemland, selv er ansvarlig for at fremskaffe den påkrævede valgbarhedsattest. Ofte oplever kandidaterne problemer med at finde den rigtige myndighed i deres hjemland, få etableret kontakt og få udstedt valgbarhedsattesten i tide. Denne administrative byrde udgør en hindring for at deltage i valgene til Europa-Parlamentet, hvilket betyder, at kun meget få ellers valgbare unionsborgere lader sig opstille til Europa-Parlamentet i et andet land end deres oprindelige hjemland.

Med forslaget vil den administrative byrde lettes for kandidaterne. Fremover vil det være økonomi- og indenrigsministeren, der har ansvaret for at indhente oplysninger om en kandidats valgbarhed i den pågældende kandidats hjemland. Det er reelt set en mindre teknisk ændring, men alligevel en væsentlig forbedring, der gerne skulle lette vejen til opstillingslisten, hvilket forhåbentlig på sigt vil tilskynde borgere på tværs af medlemsstaterne til at opstille til Europa-Parlamentet.

Derudover bemærkes, at forslaget umiddelbart hverken vil medføre økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige. Det skyldes ikke mindst, at antallet af kandidater fra de øvrige medlemslande for Danmarks vedkommende forventes at blive begrænset.

Samlet set er der således tale om en ændring af valgbarhedsreglerne, som vil medføre en lettelse af den administrative byrde for kandidaterne, hvilket vil give bedre mulighed for at deltage i det europæiske demokrati. Der er altså ikke tvivl om, at en ændring af valgbarhedsreglerne i Danmark og i de øvrige medlemsstater er til fordel for kandidaterne, hvorfor Venstre også støtter forslaget.

Kl. 10:04

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Simon Kollerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Det er allerede i dag muligt for kandidater fra andre EU-lande, som har bopæl i Danmark, at stille op til europaparlamentsvalget herhjemme. Den samme mulighed gør sig selvfølgelig også gældende for danske statsborgere, som er bosiddende i et andet EU-land, ligesom det i øvrigt også er muligt for statsborgere fra et andet EU-land at stemme til europaparlamentsvalget i det land, hvor man har bopæl. Muligheden for at opstille i et andet EU-land har ikke været anvendt særlig ofte herhjemme, men som jeg har kunnet læse mig frem til, er det bl.a. sket ved det seneste europaparlamentsvalg, hvor en svensk statsborger stillede op for JuniBevægelsen.

Med det lovforslag, som vi behandler i dag, og som skyldes en ændring af et EU-direktiv, forenkles proceduren, så det fremover bliver lettere for kandidater fra andre EU-lande at stille op. I dag er proceduren nemlig den, at det er den enkelte kandidat, der selv skal indhente oplysninger om sin valgbarhed fra myndighederne i sit hjemland. Med forslaget i dag vil det fremover være Økonomi- og Indenrigsministeriet, som forestår denne procedure. Såfremt forslaget finder flertal her i salen, vil det træde i kraft fra årsskiftet, så det bliver gældende til europaparlamentsvalget, som vi skal have til næste sommer.

Socialdemokraterne er varme tilhængere af et tæt og tillidsfuldt europæisk samarbejde og finder det derfor helt naturligt, at vi forenkler proceduren for opstilling af kandidater fra andre EU-lande. Det må ikke være en tung og bureaukratisk procedure, der afholder folk fra at lade sig opstille og afprøve deres mandat ved en dansk folkeafstemning. Socialdemokraterne kan derfor støtte lovforslaget.

Kl. 10:06

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Morten Marinus som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:06

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Lovændringen, vi skal se på her i dag, er implementeringen af to forskellige EU-direktiver, der begge egentlig skulle gøre det nemmere for ikkedanske EU-borgere at stille op til europaparlamentsvalget i Danmark.

I Dansk Folkeparti er vi generelt modstandere af EU's evindelige forsøg på at udviske nationaliteterne og fratage dem deres særpræg. Der arbejdes i disse år heftigt i EU på helt at afskaffe nationalstaternes pladser i Parlamentet og indføre fælleslister på europæisk plan – det hørte vi jo også Venstres ordfører var inde på. For Dansk Folkeparti er det en helt ugennemførlig og vanvittig tanke.

Dette forslag er et skridt i den forkerte retning. I Dansk Folkeparti finder vi, at Danmarks kun 13 medlemspladser i Parlamentet i forvejen er en forsvindende lille del og har en forsvindende lille indflydelse for et land i Parlamentet. Vi ser derfor det her som et skridt i den her vanvittige og groteske retning, det burde slet ikke eksistere, og derfor kan vi naturligvis heller ikke støtte det forslag, som vi behandler her i dag. Tak.

Kl. 10:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Boye Koch som radikal ordfører.

Kl. 10:07

(Ordfører)

Pernille Boye Koch (RV):

L 24, som vi behandler i dag, er måske ikke det mest banebrydende lovforslag, og man kunne måske nøjes med at påpege, at der er tale om gennemførelse af et EU-direktiv og dermed nogle regler, som vi er forpligtet til at udmønte i dansk ret.

Vi mener imidlertid, at indholdet i forslaget på sin egen måde er ret så principielt og dermed værd at glæde sig over, for det handler jo grundlæggende om at gøre det nemmere og fjerne alle unødige barrierer fra at deltage i valghandlingen til Europa-Parlamentet som europaparlamentskandidat. Det bliver gjort administrativt lettere at stille op til europaparlamentsvalg for en særlig gruppe, nemlig for de statsborgere fra et andet EU-land, der er bosat i Danmark, og som ønsker at stille op i Danmark, og for danskere bosat i et andet EU-land, der eventuelt ønsker at kandidere der.

Som det også allerede er blevet sagt, ændrer man proceduren for indhentelse af valgbarhedserklæringer. Frem for som nu, at det kan-

didaten selv, der skal bede myndighederne i hjemlandet om oplysninger om valgbarhed og om at udarbejde en valgbarhedsattest, så bliver det fremover den relevante myndighed i bopælslandet, der skal sørge for at indhente de relevante oplysninger ved myndighederne i kandidatens hjemland. Dermed bliver den administrative byrde altså overført fra kandidaten til myndighederne, og det er godt. Der er naturligvis også en mere principiel gevinst ved regelændringen, nemlig den, at den medvirker til at styrke princippet om fri bevægelighed af personer og arbejdskraft over landegrænserne.

På den baggrund kan Radikale Venstre bakke op om det fremsatte lovforslag.

Kl. 10:09

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Vigsø Bagge som SF's ordfører.

Kl. 10:09

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Som danskere er vi også europæere, og SF mener, at økonomi- og indenrigsministerens forslag om at gøre det lettere at stille op til europaparlamentsvalg uden for sit hjemland vil styrke fællesskabsfølelsen, demokratiet og integrationen i Den Europæiske Union.

Vi støtter derfor forslaget om at lempe de administrative byrder, som borgeren pålægges i forbindelse med at blive opstillingsberettiget til europaparlamentsvalg, så det bliver lettere for valgbare personer at kandidere i det land, som de er bosiddende i, men ikke nødvendigvis har statsborgerskab i.

Vi anerkender, at man bør ændre de eksisterende regler, så det fremover ikke er borgerens egen opgave at indhente de nødvendige oplysninger hos myndigheder i hjemlandet, men i stedet er anliggende mellem de pågældende medlemsstater at udveksle relevante informationer. Det skyldes først og fremmest, at flere europæiske borgere oplever problemer med at finde frem til de rigtige myndigheder, som skal udstede en attest med de rette oplysninger, der blåstempler ens kandidatur. Desværre resulterer denne praksis undertiden i, at engagerede og valgbare unionsborgere ikke lader sig opstille uden for hjemlandet, fordi det simpelt hen er for besværligt.

Det mener SF ikke er en farbar vej for Det Europæiske Fællesskab eller den europæiske integration, og derfor kan vi selvfølgelig tilslutte os en ændring af loven, sådan som økonomi- og indenrigsministeren foreslår.

Kl. 10:10

Formanden:

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen ordfører fra Enhedslisten. Er der nogen, der gemmer sig et sted? Det er der vist ikke. Så er det hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:11

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Der er jo tale om gennemførelsen af et EU-direktiv, som fjerner nogle administrative forhindringer for borgere, der ønsker at stille op til europaparlamentsvalget. Det kan vi godt støtte i Liberal Alliance, så vi stemmer ja.

Kl. 10:11

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, formand. Det Konservative Folkeparti kan også støtte, at det nu bliver myndigheden, der indhenter de oplysninger, der skal til, både for danskere, der stiller op i udlandet, og som får leveret oplysningerne til det respektive land, og for de udlændinge, der stiller op i Danmark, hvor det er myndigheden, der indhenter de oplysninger, der skal til, så det ikke er dem, der stiller op, der selv skal gøre det. Det synes vi er sund fornuft. Og det er jo ikke, fordi vi ændrer på kravene. Det er præcis de samme krav, der var gældende tidligere, men nu er det altså myndigheden, der indhenter oplysningerne hos et andet lands myndigheder. Vi synes, at det er sund fornuft, så vi støtter det lovforslag.

Kl. 10:11

Kl. 10:12

Formanden:

Tak til ordføreren. Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 10:12

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne sige mange tak til ordførerne og kvittere for den positive modtagelse, lovforslaget har fået. Det fik en meget fin – synes jeg – og udtømmende gennemgang af Venstres ordfører som den første taler, helt, som det skal være.

Jeg vil så sige, at jeg ikke helt forstår Dansk Folkepartis stillingtagen, eftersom der her er en administrativ lettelse for borgeren, fordi myndigheden påtager sig gøre det administrative arbejde. Det troede jeg egentlig var en af de ting, som vi delte på kryds og tværs i Folketinget, nemlig at jo mindre administrativt besvær en borger skal have, jo bedre er det, men der kan jeg så forstå, at modstanden mod EU eller i hvert fald imod det, at man stiller op i sin politiske kapacitet i stedet for sin nationale kapacitet, kan overtrumfe det synspunkt. Det er man jo selvfølgelig i sin gode ret til.

Der er faktisk et eksempel. Der var en svensk statsborger, som stillede op til Europa-Parlamentet i 2009 for JuniBevægelsen, og jeg tror i hvert fald, at han ville have sat pris på at kunne gøre det mere direkte og uden den administrative barriere, som jeg synes vi fjerner med den debat, vi har i dag, og den tredjebehandling, der forhåbentlig vil finde sted om nogle uger.

Jeg synes, at det er godt, fordi det er med til at styrke adgangen til vores demokrati og til at stille op, og derfor vil jeg gerne igen sige mange tak til ordførerne for den behandling, forslaget har fået i dag.

Kl. 10:13

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse, regionsloven og lov om kommunale og regionale valg. (Suspension

og afsættelse af en borgmester, frister for materiale til kommunalbestyrelsesmøder m.v.).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 02.10.2013).

Kl. 10:14

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jacob Jensen som ordfører for Venstre.
Kl. 10:14

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Ja, vi er jo et ganske kort øjeblik fra, havde jeg nær sagt, eller få uger fra, at vi skal vælge borgmestre. Nogle steder bliver det nye, andre steder bliver det dem, vi kender, men ikke desto mindre skal der tages stilling til, hvem der skal sidde i formandsstolen både i kommunerne og i regionerne. Så kan man sige, at det jo er lidt pudsig, at det, vi så her i dag skal tage stilling til, er, hvordan vi kan komme af med dem igen – for at sætte det lidt på spidsen. Men ikke desto mindre er det jo det, forslaget går ud på, og det er der sådan set meget fornuft i i den forstand, at der jo kan vise sig og har vist sig – ingen nævnt, ingen glemt – ekstreme situationer, hvor der er brug for en ventil, så man kan enten suspendere eller helt afsætte en borgmester i perioden.

Jeg vil så også understrege, at for Venstres vedkommende er det vigtigt, at vi stadig væk helt overordnet har ro omkring borgmesteren i den periode, vedkommende sidder, sådan at man ikke bare, fordi man nu blev sur over, at man ikke fik den lokale cykelsti gennemført, eller hvad det nu kunne være, sådan kan mobilisere et flertal uden om og så vælte borgmesteren på en sådan sag. Der skal være stabilitet omkring de ting, men som sagt kan der være ekstreme situationer, så på den ene side kan der være behov for en ventil til en suspension, og det er så det, forslaget lægger op til, hvis en borgmester bliver anklaget for noget, der kan give mindst 4 års fængsel – og det er jo ret alvorlig kriminalitet i Danmark, må man sige. På den anden side foreslås det, at man kan finde ni tiendedels flertal i et byråd eller en kommunalbestyrelse, kan man sige, at man ikke længere har tillid til borgmesteren, og så kan man afsætte vedkommende.

Det er helt ude i ekstremerne, men som sagt synes jeg, det er fornuftigt nok, og Venstre kan godt støtte det forslag, som ligger her.

Kl. 10:15

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Simon Kollerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:16

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Efter at den tidligere Venstreborgmester Peter Brixtofte havde misbrugt offentlige midler i Farum, blev Farum-kommissionen nedsat. Kommissionen fik i opdrag at kaste lys over hele forløbet, og i forlængelse af kommissionens rapport blev der så nedsat et lovforberedende udvalg, der kunne arbejde videre med de anbefalinger, som kommissionen kom med. Og det er så arbejdet fra det lovforberedende udvalg, som vores lovforslag her udspringer af.

Der er overordnet to formål med lovforslaget. For det første er det at give det enkelte kommunalbestyrelsesmedlem eller regionsrådsmedlem bedre mulighed for en ordentlig mødeforberedelse, og for det andet er det, at give kommunalbestyrelsen de nødvendige muligheder for at suspendere og afsætte en borgmester i de situationer, hvor der undtagelsesvis kan være behov for det.

Den første del af lovforslaget, der drejer sig om at give bedre muligheder for en hensigtsmæssig mødeforberedelse, betyder, at der fremover bliver strammet op på fristerne for udsendelse af dagsordener og sagsmateriale til medlemmer af kommunalbestyrelsen eller regionsrådet. Forslaget betyder, at materialet til et kommunalbestyrelsesmøde eller regionsrådsmøde skal udsendes senest 4 dage inden mødet, og at det ikke kun skal være tilgængeligt, men faktisk udsendes.

Den anden del af forslaget går på nye muligheder for at suspendere og afsætte en borgmester, ud over en tydeliggørelse af de regler, som allerede findes i dag. Med forslaget i dag giver vi mulighed for, at man kan afsætte en borgmester med et særligt kvalificeret flertal i kommunalbestyrelsen, og at man kan suspendere en borgmester, hvis vedkommende er tiltalt for et groft, strafbart forhold.

Det bliver sådan, at et flertal på mindst 90 pct. af kommunalbestyrelsen vil kunne afsætte en borgmester, når flertallet har mistet tilliden, fordi vedkommende borgmester ikke er værdig til den agtelse eller tillid, som hvervet som borgmester i en kommune i Danmark forudsætter. Kommunalpolitik er jo i virkeligheden allersmukkest, når det baserer sig på tillid mellem de politikere, der sidder i kommunalbestyrelsen, og derfor skubber vi med dagens lovforslag også tilliden længere frem til en mere fremtrædende rolle i kommunestyret.

Samtidig giver forslaget mulighed for, hvis en borgmester bliver tiltalt for et strafbart forhold, som inden for lovgivningen kan medføre, at man kan komme i fængsel i 4 år eller mere, at kommunalbestyrelsen over for valgbarhedsnavnet kan begære, at borgmesteren suspenderes.

Jeg tror, vi alle sammen ved, at skatteborgerne har betalt mange penge for den tidligere Venstreborgmester Peter Brixtoftes udgifter til dyre rejser og middage og vine, for ikke at tale om de endnu mere alvorlige sager om ulovlige lån og sponsoraftaler osv., sager, der har været så alvorlige, at den tidligere Venstreborgmester blev dømt til flere års fængsel for mandatsvig og embedsmisbrug. Det har derfor været vigtigt, at vi fik nedsat en kommission, der kunne granske hele forløbet, med henblik på at vi kunne lære og dermed også undgå sådanne sager fremover. Derfor var det også bemærkelsesværdigt, at VK-regeringen i sin tid var imod Farum-kommissionen.

Vi følger nu op på kommissionens anbefalinger, så vi sikrer, at kommunalbestyrelsen har de fornødne værktøjer til at sikre et effektivt kommunestyre, og jeg skal derfor meddele, at vi fra socialdemokratisk side kan støtte lovforslaget.

Kl. 10:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Morten Marinus som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Det forslag, vi behandler nu, er på mange måder en styrkelse af de arbejdsvilkår, som vores kommunalpolitikere tilbydes. Det bliver i det her lovforslag præciseret, hvilke frister og formalia og rettighe-der og pligter der gælder, når man varetager hvervet som byrådspoliti-ker. Der er dog enkelte ændringer, som springer mest i øjnene, og det er adgangen til at suspendere og afsætte en borgmester. Den del af ændringen er velbegrunder både i de uheldige episoder, der har været i flere kommuner, og ikke mindst i den sag, der har været op-rullet efter skandalen i Farum.

Det gamle system til at fjerne en borgmester med var alt for tungt. Det gav en helt urimelig magtposition til borgmesteren, når denne først var valgt. Derfor er det også glædeligt, at der nu blødes lidt op på dette og der åbnes for, at en inkompetent eller anløben borgmester hurtigere vil kunne afsættes. Vi vil dog gerne i Dansk

Folkeparti her i udvalgsarbejdet diskutere, om de ni tiendedels flertal, det kræver, er det rigtige tal. Hvorfor ikke 70 pct., 75 pct. eller 80 pct. af kommunalbestyrelsen? Hvorfor lige de 90 pct., altså ni tiendedele?

Men generelt er de foreslåede ændringer altså fornuftige og velafbalancerede og lægger op til en styrkelse af de principper, der gælder for en kommunes ledelse. Derfor skal jeg hermed på Dansk Folkepartis vegne meddele, at vi tilslutter os forslaget, men som sagt gerne vil kigge på det med, hvor mange procent der skal til for at afskedige en borgmester. Tak.

Kl. 10:21

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Boye Koch som radikal ordfører.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Pernille Boye Koch (RV):

Med det her lovforslag ændrer vi, som flere allerede har sagt, en række regler om arbejdet i kommunalbestyrelser og muligheden for at suspendere og afsætte en borgmester. Reglerne er i bund og grund en udløber af Farumsagen, for Farum-kommissionen fremkom i sin beretning med en række anbefalinger om netop ændrede regler. Det har et lovforberedende sagkyndigt udvalg så fulgt op på med betænkning nr. 1538 på over 300 sider. Det er derfor et meget grundigt stykke lovforberedende arbejde, der ligger bag det her lovforslag, og det er naturligvis godt, fordi det også er både vigtigt og principielt, når man ændrer på de demokratiske spilleregler i kommunerne.

Det handler om at sikre en bedre mødeforberedelse, og det handler om at klargøre og udbygge nogle af de eksisterende regler for suspension og afsættelse af en borgmester ved pligtforsømmelse, og så handler det ikke mindst om at indføre en ny mulighed for at afsætte borgmesteren på grund af mistillid.

Det er naturligvis den sidstnævnte nyskabelse om afsættelse af borgmesteren på grund af mistillid, der naturligt tiltrækker sig den største opmærksomhed. Vi synes, at der foreligger stærke grunde til, at man i helt ekstraordinære situationer skal kunne afsætte en borgmester, som kommunalbestyrelsen ikke har nogen som helst tillid til kan fortsætte ledelsen af kommunen. Det handler simpelt hen om kommunens funktionsdygtighed.

Men det er også afgørende at bide mærke i, at der opstilles nogle meget strenge betingelser for, at det skal kunne ske. Der skal både være et kvalificeret flertal på 90 pct. i kommunalbestyrelsen eller regionsrådet, og det skal vedtages to gange i kommunalbestyrelsen med mindst 6 dages mellemrum. Hermed har man sikret sig, at det sker på et velovervejede grundlag, og at det næsten er hele kommunalbestyrelsen, der skal være enige om, at det er nødvendigt at tage det her drastiske skridt.

Vi noterer os også med tilfredshed, at man derudover ændrer reglerne om sammensætning af valgbarhedsnævnet i sager om netop lovligheden af en suspension eller afsættelse af en borgmester. Man styrker det juridiske element i nævnet, og det gør man for at styrke retssikkerheden for den involverede borgmester, i anerkendelse af at der er tale om nogle meget indgribende afgørelser, som der skal være nogle ekstra juridiske garantier omkring. Alle ændringerne er desuden anbefalet af et enigt udvalg bag betænkningen, altså inklusive repræsentanter for KL og Danske Regioner, og på den baggrund kan Radikale Venstre støtte det fremsatte lovforslag.

Kl. 10:24

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Vigsø Bagge som SF's ordfører.

Kl. 10:24

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

SF bakker op om lovforslaget, der bl.a. vil forbedre arbejdsbetingelserne for kommunal- og regionalpolitikere ved at stramme på fristerne for, hvornår dagsordener og relevant sagsmateriale senest skal være medlemmer af kommunalbestyrelsen og regionsrådet i hænde. Det er kun rimeligt, at det enkelte medlem af en kommunalbestyrelse eller regionsråd har ordentlig tid til at sætte sig ind i tingene, men det er også nødvendigt, hvis decentrale politiske processer skal forløbe optimalt i en god demokratisk ånd. I forlængelse heraf kan SF naturligvis tilslutte sig koret af partier, der bakker op om at ændre eksisterende praksis, så vigtige dokumenter og informationer fremover ikke blot skal gøres tilgængelige, men sendes direkte til de kommunale og regionale politikere.

Sidst, men ikke mindst, er SF tilfreds med lovforslagets tydeliggørelse af, hvornår reglerne om suspension og afsættelse af en borgmester, der groft forsømmer sine pligter, reelt gælder. Vi synes, at forslaget indeholder fornuftige redskaber – de mest fornødne – der giver kommunalbestyrelsen mulighed for at gribe ind i de yderst sjældne tilfælde, hvor det er nødvendigt, uden at kommunalbestyrelsen får uhensigtsmæssig meget magt. SF støtter forslaget.

Kl. 10:25

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen ordfører fra Enhedslisten til stede, så det er hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Det her forslag handler om at forbedre arbejdsbetingelserne for medlemmer af kommunalbestyrelserne rundtomkring i landet, og det synes vi er rigtig vigtigt; det er borgere, som administrerer meget store beløb, meget store milliardbeløb. Man kan jo sige det sådan, at hvis kommunerne i Danmark havde været private virksomheder, ville det have været meget, meget store concerner, og derfor er det selvfølgelig også vigtigt, at dem, der sidder med ansvaret, har optimale arbejdsbetingelser. Det bliver forbedret med det her lovforslag.

Så handler lovforslaget også om, at man under særlige omstændigheder skal kunne afsætte en borgmester, og som øvrige ordførere har givet udtryk for, er det et meget grundigt stykke arbejde, der ligger bag det her lovforslag.

Vi er overbeviste om, at lovforslaget er rigtigt vægtet, sådan at de juridiske garantier, der skal være på plads, også er det. Derfor kan vi støtte det her lovforslag.

Kl. 10:27

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 10:27

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand.

Først og fremmest vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti selvfølgelig støtter de regler og bestemmelser og frister og den sikring af, at tingene skal være i hænde og ikke bare tilgængelige for byrådsmedlemmerne, for der er ikke nogen tvivl om, at vi skal sørge for, at byrådsmedlemmerne har nemmere ved at udføre deres arbejde i byrådene. Vi har jo haft den debat på det seneste om, at flere og flere viger fra at påtage sig demokratisk arbejde og deltage i byrådsarbejdet, fordi det er blevet for kompliceret. Det er blevet for tidkræ-

vende, og honoraret, vederlaget, står ikke mål med den indsats, der ydes. Vi skal sørge for at sikre, at vilkårene er i orden, sådan at det ikke bare er dem, der gerne vil, der rent faktisk får det her ansvar, men også dem, der kan. Så den del af det støtter vi helt op om.

Vi synes også, det er rimeligt, at der i helt ekstreme, særlige tilfælde kan skrives ind med suspension og afsættelse af borgmesteren. Det har været vigtigt for os, at balancen er i orden, og at vi sikrer, at der ikke kan foretages politiske overgreb mod en borgmester. Den balance er fundet i det her lovforslag, så vi kan bakke op om lovforslaget.

Kl. 10:28

Formanden:

Tak til ordføreren. Økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 10:28

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne sige mange tak til ordførerne og tak for den meget konstruktive tilgang, der har været, til forslaget.

Der er, som flere ordførere har nævnt, to elementer i forslaget. Det ene hovedformål er, at det enkelte medlem af en kommunalbestyrelse og et regionsråd får bedre muligheder for at kunne forberede sig til møderne. Det kan selvfølgelig virke som en banalitet, men ikke desto mindre ligger der jo meget magt i, hvornår man kan få det materiale, som man skal tage stilling til. Det, som vi foreslår her, er jo at stramme op på fristerne for at udsende dagsorden og sagsmateriale og også ved at sige, at det sådan set skal udsendes til medlemmerne. Man kan ikke ligesom sige: Det har vi lavet, det ligger på et kontor bag mange døre og snørklede gange, og hvis du finder frem til det, må du gerne læse det. Nej, man skal sådan set have materialet til rådighed, og man skal have en rimelig mulighed, altså en tidsmæssig mulighed, for at sætte sig ind i det.

Det indebærer nogle helt fundamentale ting, for så vidt angår arbejdsvilkåret. Det peger faktisk også på en af de anbefalinger, som vi har fået i det eftersyn af det lokale demokrati, som er gennemført i løbet af det seneste år. En af de ting, det siger meget klart, er, at man bliver nødt til at diskutere, hvad det er for en mødeforberedelse, hvad det er for et beslutningsgrundlag, som forvaltningen skal stille til rådighed. Som ordførerne ved lige så godt som jeg, er der mange kommunalbestyrelsesmedlemmer, der føler, at de er fanget i en tsunami af papirer, rapporter, alt muligt, og derfor bør vi bare tage diskussionen om, hvordan vi egentlig gerne vil have sagerne forelagt, hvordan vi gerne vil have dem behandlet, sådan at vi kan tage politisk stilling til det. Og derfor synes jeg, at den her del af lovforslaget på mange måder også er med til at sætte fokus på den type af anbefalinger, som netop ikke kræver lovgivning, men som kræver, at man aktivt i den enkelte kommunalbestyrelse tager stilling til, hvad det egentlig er for et samspil, man gerne vil have.

Det gælder selvfølgelig også anbefalingerne om mindretallets adgang til information, til oplysninger, til at få set på ting i forvaltningen, for det er jo også en måde at beskytte mindretallet i en kommunalbestyrelse på – dem, som måtte stå uden for konstitueringen, og som derfor selvfølgelig kan have brug for en anden type af mødeforberedelse og også skal have mulighed for at diskutere de ting, som ikke er personfølsomme, med den baggrundsgruppe, som man måtte have i de partiforeninger, hvor man er forankret.

Det andet hovedformål er at give kommunalbestyrelsen de nødvendige muligheder for at suspendere og afsætte borgmesteren i de situationer, hvor der undtagelsesvis kan være behov for det. Jeg er meget glad for de bemærkninger, som også den konservative ordfører havde om balancen i forslaget. Venstres ordfører var inde på det samme, nemlig at det her er noget, som kan træde i kraft rent undtagelsesvis, fordi vi gerne vil have den ro og den stabilitet i det kommunale styre, sådan som vi kender det.

Men lige præcis roen og stabiliteten kan jo blive sat over styr, hvis man ender i en situation, hvor der ikke er tillid til borgmesteren længere, eller hvis borgmesteren – og så er der sikkert heller ikke tillid til vedkommende – bliver sigtet for forbrydelser, som kan give op til 4 års fængsel. Lige præcis balancen og retssikkerheden har vi været meget opmærksomme på, men jo selvfølgelig også det, som også har været diskuteret i dag, nemlig: Får vi så sådan en slags politisk afvejning? Som Venstres ordfører sagde: Hvis man er blevet sur over, at et eller andet ikke er gået igennem, skal man så sætte en kampagne i gang for at få afsat borgmesteren? Nej, det skal man ikke, for de politiske slag må man tage politisk, dem må man vinde eller tabe politisk, men der kan være situationer, hvor tilliden forsvinder, og hvor der derfor ikke længere er den stabilitet og den tillid til det kommunale styre, som der bør være.

Der kan rejse sig spørgsmål i forbindelse med det her lovforslag, fordi det jo sådan set er meget principielt, det at have adgang til at suspendere og afsætte en borgmester, og derfor regner jeg selvfølgelig med, at vi får spørgsmål i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Der er et meget stort materiale at trække på, for en del af de her overvejelser rækker helt tilbage til Farum-kommissionen og dens overvejelser om, om det virkelig er klart nok, hvad man gør i så kritiske situationer, som vi oplevede dengang.

Kl. 10:33

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Morten Marinus.

Kl. 10:33

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Vi er jo enige om, at det her stykke værktøj med at afsætte en borgmester forhåbentlig kun er noget, der vil blive brugt meget, meget sjældent og kun som den yderste konsekvens, i tilfælde af at man har mistet tiltroen og tilliden til sin borgmester. Jeg vil gerne spørge: Hvorfor netop de her ni tiendedele? Er det ikke lige højt nok? Man kunne jo forestille sig, at en borgmester måske havde en eller to meget loyale støtter, som så faktisk kunne være med til at blokere for en sådan mistillidsdagsorden mod den siddende borgmester.

Kl. 10:33

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:33

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er åbenlyst en diskussion værd. Nu har vi så foreslået det til den meget, om man så må sige, forsigtige side, nemlig at det virkelig vil være i ekstraordinære situationer, hvor også ens nærmeste, om man så må sige, siger: Nej, det her går faktisk ikke mere. Det kan vi tage i udvalgsbehandlingen, men vi har været meget optaget af, at det netop skulle være undtagelsesvis, og at det derfor også i forhold til at være helt, helt tæt på borgmesteren skal være sådan, at man siger: Nej, det, som foregår, kan vi faktisk ikke stå inde for længere.

Det er lige præcis den afvejning, som jeg synes er meget vigtig i det her lovforslag, nemlig at det ikke skal være et lovforslag, som åbner porten for, at det politiske kommer til at handle om, hvorvidt man kan få folk til at, om man så må sige, konspirere mod borgmesteren. Det politiske arbejde i kommunen er hovedvejen, og derfor skal det ikke være en genvej til et politisk spil, som måske heller ikke er det kommunale selvstyre værdigt.

Kl. 10:34

Formanden:

Hr. Morten Marinus.

Morten Marinus (DF):

Det er jeg sikker på at vi kan tale mere om i udvalgsarbejdet. Men jeg har faktisk et konkret spørgsmål, som jeg tror vi kan få svar på nu. I en kommunalbestyrelse, der har 25 medlemmer – og dem er der jo mange af – er ni tiendedele 22½. Er det så 22 eller 23, der skal til for at få vedtaget sådan en mistillidsdagsorden mod en borgmester?

Kl. 10:34

Kl. 10:35

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:35

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg kan faktisk ikke på stående fod huske, om vi foreslår, at man runder op eller ned, men jeg vil meget gerne vende tilbage til det. Men som det jo klart fremgår af eksemplet, er det under alle omstændigheder mange, mange medlemmer af kommunalbestyrelsen, som skal have en grundlæggende mistillid til den borgmester, som man jo så selv har været med til at bære frem, dengang man konstituerede sig i forbindelse med valghandlingen. Og uden sådan at kunne svare på det konkrete spørgsmål, vil jeg sige, at det er en meget god illustration af, hvor langt man skal gå, før de her bestemmelser bliver bragt i anvendelse.

Kl. 10:35

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 38:**Forslag til lov om ændring af regionsloven. (Regioners nedsættelse af stående udvalg uden forudgående godkendelse).**

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 09.10.2013).

Kl. 10:36

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jacob Jensen som Venstres ordfører.

Kl. 10:36

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Positionen er jo nok velkendt i den forstand, at forslaget her er en delvis udmøntning af den aftale, der blev lavet tidligere på året, i forbindelse med evalueringen af kommunalreformen, og som vi jo et langt stykke hen ad vejen var enige om, men hvor der dog var et enkelt område, hvorom Venstre og et par andre partier sagde, at det syntes vi var en dårlig idé. Og det her var så lige præcis det område, hvor vi ikke syntes det var hensigtsmæssigt, at regionerne skulle have den her mulighed for at have stående udvalg.

Vi kan ikke helt se, at vi med kun fem regioner kan følge argumenterne for, hvorfor det skulle være nødvendigt at kunne lave de

her forskellige lokale strukturer, som kan give unødigt uro. Derfor mener vi ikke, at fordelene opvejer de ulemper, som vi ser.

Så derfor støtter vi ikke, jævnfør den aftale, vi har indgået, det her forslag.

Kl. 10:37

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Simon Kollerup.

Kl. 10:37

Simon Kollerup (S):

Det er der jo, og det er, fordi jeg sådan set ikke rigtig kan blive klog på, hvad Venstre vil med vores regioner udeomkring i landet. Jeg kan huske et sommergruppemøde, tror jeg det var, i Venstre, hvor man proklamerede med brask og bram, at nu skulle de her regioner altså nedlægges, hvis man ellers fik magt, som man havde agt i Venstre.

Senest har jeg så set Venstres formand være ude at sige efter Venstres landsmøde, at nå, jamen altså, man kunne jo godt her op til et regionsvalg sige, at de skulle få lov at overleve, hvis de klarede det godt nok. Derfor er mit spørgsmål bare til Venstres ordfører: Hvad er Venstres holdning eller standpunkt, eller hvad det nu er, vi efterhånden skal kalde det, for så vidt angår at nedlægge regionerne? Vil Venstre gerne nedlægge regionerne, hvis man vinder næste folketingsvalg, eller vil man gerne bevare regionerne?

Kl. 10:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:38

Jacob Jensen (V):

Det er egentlig pudsigt. Jeg havde nok tænkt, at det spørgsmål netop ville komme fra hr. Simon Kollerup og Socialdemokraterne, for jeg tror, at S kan stå for andet end det, man tænker, når man sådan ser et S efterfulgt af kolon, nemlig at det er Socialdemokraterne. Det kan nemlig også stå for systembevarende. For jeg husker, at dengang vi diskuterede kommunalreformen, var Socialdemokraterne inderligt imod oprettelsen af regionerne. Amterne var fantastiske, det var det eneste rigtige, det var det system, man skulle bevare for alt i verden. Man var imod at skulle oprette noget, der hed regioner.

Nu står vi så fra Venstres side og siger: Jamen amterne gjorde det på sin vis udmærket. Vi ville gerne udvikle vores velfærdssamfund. Vi skabte nogle nye regioner. Tiden er gået siden, og nu ser vi bare nogle nye muligheder. Vi ser, at sygehusstrukturen er faldet på plads. Vi ser, at der er nogle andre opgaver, der skal løses fremadrettet. Vi vil tilpasse systemet til borgerne og ikke omvendt.

Der må jeg bare konstatere, at det er lige det modsatte synspunkt, som Socialdemokraterne går ud fra, når de siger: Vi vil som socialdemokrater stå på systemet i forhold til borgeren. Og det må jo være det, som ligger i spørgsmålet, og det er det, mit svar skal være.

Kl. 10:39

Formanden:

Hr. Simon Kollerup.

Kl. 10:39

Simon Kollerup (S):

Jeg er bange for, at Venstres ordfører misforstod spørgsmålet, for jeg spurgte nemlig ikke om, hvad holdningen var til, at man skiftede fra amter til regioner. Jeg spørger faktisk om, hvad holdningen er lige her og nu. Altså: Hvad er Venstres holdning?

Vil man gerne nedlægge regionerne, som kører en meget effektiv administration, og som driver vores sundhedsvæsen effektivt og fornuftigt? Om man gerne vil nedlægge regionerne, er jo sådan set et

relativt relevant spørgsmål her op til regionsvalget. Hvad er Venstres standpunkt i den her sag: Vil man gerne nedlægge regionerne, eller vil man gerne bevare dem?

Jeg synes, det er meget simple spørgsmål, og det handler om her og nu, i dag, ikke om, hvad der skete for 5 år siden.

Kl. 10:39

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:39

Jacob Jensen (V):

Det er jo sådan set også et meget misvisende spørgsmål, fordi det netop ikke er et spørgsmål, der er relevant i forhold til regionsvalget.

Regionsvalget handler om, hvem der skal stå i spidsen for de regioner, vi har. Vi har regionerne, og vi har dem også efter regionsvalget. Derfor er det helt afgørende, at de opgaver, der ligger inden for regionerne, bliver løst så hensigtsmæssigt som muligt. Og derfor er det selvfølgelig naturligt, at det skal være Venstrefolk, der står i spidsen for regionerne. Det siger sig selv, når jeg står her.

Jeg tror, at hr. Simon Kollerup har et andet synspunkt, men når regionerne eksisterer, lever Venstre altså i virkeligheden, og det tror jeg sådan set vil være det letteste for os alle sammen. Men jeg må bare igen notere mig, at nu taler Socialdemokraterne varmt for bevarelse af regionerne. Dengang de skulle oprettes, var man inderligt imod dem.

Kl. 10:40

Formanden:

Tak. Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 10:40

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg synes sådan set ikke, svaret var så soleklart til hr. Simon Kollerup, så jeg er da nødt til lige at fortsætte i samme boldgade. Jeg synes da, at befolkningen op til et regionsrådsvalg har krav på at vide, hvad det er for nogen planer, Venstre har for de regioner, som vi jo bl.a. med det her forslag er med til at give mere selvbestemmelse, decentrale strukturer osv. Er det Venstres politik, at de regioner skal nedlægges, så hurtigt som det overhovedet kan lade sig gøre, eller hvad er det egentlig, der er Venstres politik i forhold til de fem regioner, vi har i Danmark?

Kl. 10:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:41

Jacob Jensen (V):

Når der bliver spurgt, om det er relevant i forhold til regionsrådsvalget, må jeg bare afvise det blankt. Det er ikke regionsrådsvalget end-sige regionsrådene, som tager stilling til, hvorvidt regionerne skal overleve eller have en anden position, eller om de skal have noget helt fjerde. Det er jo altså Folketinget. Og når man så spørger – det er jo relevant op mod regionsrådsvalget – må jeg bare sige: Nej, regionsrådsvalget handler om, hvem der skal stå i spidsen for regionerne og dermed drive regionerne inden for det område, som de nu engang har. Sygehusvæsenet fylder selvfølgelig mest og er langt det væsentligste. Det er derfor, jeg blot i al stilfærdighed siger: Regionsrådsvalget har intet med det spørgsmål at gøre. Men jeg vil bare holde fast i, at vores position er den samme, som den hele tiden har været. Vi ser gerne, at systemet skal udvikle sig af hensyn til borgeren og ikke omvendt.

Kl. 10:41

Formanden:

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 10:41

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Så lad os sige, at vi følger hr. Jacob Jensens tankegang og siger, at mit spørgsmål ikke er relevant i forhold til det valg, der finder sted her den 19. november. Så lad os omformulere spørgsmålet. Lad os sige, at Venstres holdning til regionerne er relevant i forhold til folkestyret, i forhold til borgerne, i forhold til vælgerne, i forhold til de opgaver, regionerne varetager i dag. Jeg håber – og jeg kan se, at hr. Jacob Jensen nikker – at man er enig i, at der kan regionerne og deres eksistens have en relevans. Hvad er så Venstres plan for de regioner? Er det meningen, at regionerne skal afvikles, smides ud, droppes, så hurtigt som Venstre overhovedet får mulighed for det, eller er det noget andet, der er Venstres holdning? Kan vi få svaret så, når hr. Jacob Jensen nu anerkender, at det er relevant for borgerne, for folkestyret, for fremtiden?

Kl. 10:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:42

Jacob Jensen (V):

Det er da bestemt relevant at diskutere, hvordan de væsentlige opgaver – lad os bare holde fast i sundhedsområdet, som regionerne lige-som har som deres hovedopgave – drives mest hensigtsmæssigt af hensyn til borgeren, men ikke af hensyn til systemet. Det er derfor, jeg undrer mig lidt – måske ikke så meget, for jeg kender godt positionerne, men alligevel – over, at man på det tidspunkt, hvor regionerne i den struktur, vi kender i dag, blev oprettet, var inderligt imod. Det var helt forfærdeligt, amterne gjorde det fantastisk, det skulle bevares. Så siger Venstre på det tidspunkt: Jamen vi vil gerne udvikle tingene, vi vil gerne have en ny struktur. Den landede måske ikke lige helt perfekt, men den landede dog et sted, hvor vi syntes det var bedre end det, vi havde.

Nu er der så gået en rum tid, og nu siger vi så igen: Kan vi dog ikke kigge på det en gang mere med hensyn til, vi løser opgaven, og ikke af hensyn til systemtænkningen? Det er sådan set blot det, vi lægger op til en diskussion omkring. Kan vi ikke få en diskussion fordomsfrit om, hvordan de her ting skal løses, og ikke tage udgangspunkt i systemet, som det er? Det er sådan set blot det, der er mit svar.

Kl. 10:43

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Hr. Simon Kollerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:44

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Det lovforslag, som vi behandler nu, handler om at give regionerne mulighed for at nedsætte stående udvalg, ligesom vi kender det fra kommunerne. Det er med andre ord en mærkbar styrkelse af regionerne. Med regeringsskiftet åbnede vi op for, at regionerne kunne søge dispensation hos Økonomi- og Indenrigsministeriet til at nedsætte stående udvalg. Siden da har Region Hovedstaden søgt om og også fået en dispensation til at indføre udvalgsstyret. I 2012 nedsatte regeringen et udvalg, der så skulle evaluere hele kommunalreformen med det formål at undersøge muligheder for bedre at understøtte en effektiv og moderne offentlig sektor. Udvalgsarbejdet resulterede,

som mange ved, i en række anbefalinger. De førte til, at der blev lavet en politisk aftale før sommerferien, hvor regeringen sammen med Enhedslisten og Liberal Alliance blev enige om at give mere frihed til det regionale selvstyre. Venstre var imod. Med aftalen var vi enige om, at regionerne fremover skulle have mulighed for at ned-sætte stående udvalg uden først at skulle søge dispensation hos Økonomi- og Indenrigsministeriet. Det er den aftale, som vi i dag følger op på med dette lovforslag.

Fra socialdemokratisk side har vi et stærkt ønske om at styrke regionerne og generelt give offentlige myndigheder større frihedsgrader i tilrettelæggelsen af deres arbejde. Det gælder selvfølgelig også regionsrådene, som med det her lovforslag får lettere ved at tilrettelægge deres arbejde. Vi ønsker generelt større frihedsgrader og mere tillid til offentlige myndigheder og til offentligt ansatte. Det var også grunden til, at vi før sommerferien indgik en aftale med fagbevægelsen, kommuner og regioner om en modernisering af den offentlige sektor – en aftale, der netop baserer sig på øget tillid, så der skabes plads og rum til, at medarbejderne kan udfolde deres faglighed og deres engagement. Hos Venstre er det sværere at få øje på tilliden til regionerne, tilliden til de ansatte i sundhedsvæsenet og de ansatte i regionerne. Det er nemlig en lille smule uklart, også i den her sag, hvad Venstres holdning, standpunkt, eller hvad det efterhånden hedder, er. Op til folketingsvalget i 2011 og også frem til Venstres landsmøde for ganske nylig mente Venstre nemlig, at regionerne skulle nedlægges. Nu mener man så måske nok, at de vistnok godt kan få lov at overleve – nu er der jo snart regionsrådsvalg. Og det er ikke rigtig til at blive klog på eller for den sags skyld særlig tillids-skabende for de mange ansatte i regionerne, men forhåbentlig kan vi blive lidt klogere på Venstres holdning til regionerne i løbet af den pågående debat. Vi blev ikke meget klogere på grund af Venstres indlæg tidligere.

Men for at summere op vil vi med det her forslag styrke regionerne, og derfor kan jeg selvfølgelig meddele, at vi fra Socialdemokratiets side støtter lovforslaget.

Kl. 10:47

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:47

Jacob Jensen (V):

Jeg skal bare forstå den sammenkædning, som ordføreren for Socialdemokraterne her foretager. Man er enig om, at der er nogle opgaver, som i dag ligger i regionerne, som skal løses, men hvordan kan det være, at det så skulle skabe mistillid til de ansatte, altså til dem, der løser opgaven, at man ønsker, at den struktur, som de løser opgaven indenfor, skal ændres? Altså hvis man mener, at strukturen måske kan være anderledes og dermed måske frigive nogle ressourcer ved at løse opgaven lidt mere hensigtsmæssigt, hvorfor er det at have mistillid til dem, der løser opgaven? Det er da tværtimod at have tillid til dem. Eller hvordan skal den sammenkædning forstås?

Kl. 10:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:48

Simon Kollerup (S):

Jeg tror bare, at man skal prøve at sætte sig i de ansattes sted – det vil sige dem, der arbejder i regionerne og i sundhedsvæsenet, som oplever, at det danske sundhedsvæsen hele tiden effektiviseres og forbedres til gavn for patienterne og de danske borgere.

Der tror jeg, at det for en ansat må være mistillidsskabende og måske endda også en lille smule utrygt, når et af de helt store partier og et parti, der gerne vil være statsministerbærende efter næste valg,

med brask og bram på et sommergruppemøde – det husker vi alle tydeligt – melder ud, at de vil nedlægge regionerne. Nu siger man så i ly af regionsrådsvalget: Man kan måske godt få lov at overleve som region, hvis man ellers gør det godt nok. Det er i øvrigt uden at meddele, om man synes, at regionerne gør det godt nok. Derfor tror jeg, at tilliden til Venstre i spørgsmålet om regionerne er meget lille.

Jeg kan i hvert fald bare konstatere for min egen del, at jeg har rigtig svært ved at finde ud af, hvad Venstre mener, men i dag får vi i hvert fald et klart svar på, at Venstre, når det handler om at styrke regionerne – de regioner, der driver vores sundhedsvæsen, som i deres arbejde hele tiden prøver at gøre det mere effektivt og klogt i forhold til borgerne – her melder fra. Det er da i hvert fald et stykke ad vejen med til at afklare Venstres holdning.

Kl. 10:49

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:49

Jacob Jensen (V):

Jeg vil godt anholde den præmis, som ordføreren her lægger for dagen. Ordføreren siger, at fordi vi har en holdning til og diskussion om den struktur, som eksempelvis sundhedsområdet skal administreres og styres efter, og fordi vi mener, at vi måske godt kunne kigge lidt fordomsfrit på, om det ikke kunne gøres lidt anderledes, skulle det være ensbetydende med, at vi vil af med de ansatte – sådan hørte jeg det nærmest ordret – at vi er imod de ansatte, at vi har mistillid til de ansatte. Den præmis synes jeg faktisk at ordføreren skal tage i sig igen. Det var jo fuldstændig det modsatte, jeg sagde.

Jeg sagde lige præcis, at vi gerne vil kigge på, hvordan strukturen kan indrettes, og det er både af hensyn til de ansatte, som jo er dem, der skal udføre opgaven, og i sidste ende af hensyn til de patienter, som skal igennem sundhedssystemet. Så jeg vil godt bede om, at ordføreren tager anklagen om, at Venstre vil af med de ansatte og dermed fjerne de opgaver, der løses, tilbage. Det er lige præcis det modsatte, vi står for.

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Simon Kollerup (S):

Jeg har ikke tænkt mig at trække det tilbage, at Venstre i hvert fald i dag har meldt sig ud af den fordomsfrie debat. Vi havde jo egentlig en relativt fordomsfri debat om, at man måske kunne ændre strukturerne i vores sundhedsvæsen i en mere styrkende retning. Det anser jeg det for at være, når vi giver regionerne mulighed for at nedsætte stående udvalg. Det har vi set helt fordomsfrit på. Det vil vi gerne styrke, fordi vi gerne vil lave et mere effektivt sundhedsvæsen og drive vores regioner bedre og mere moderne, og fordi vi tror på vores regionsrådspolitikerne og på de ansatte i regionerne.

Så jeg kan konstatere, at Venstre i hvert fald ikke har taget afstand fra det synspunkt, der handler om at nedlægge regionerne. Det er måske bare værd at notere sig op til regionsrådsvalget i november.

Kl. 10:50

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Morten Marinus som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:51

(Ordfører)

Morten Marinus (DF):

Regionerne var fra begyndelsen et kompromis, en organisation, som ingen måske rigtig ønskede på den måde, den blev oprettet, altså et kompromis. Det er måske også derfor, at kendskabet til og interessen for landets regioner er ekstremt begrænset. Man kan faktisk have den bagtanke, at regionerne måske blev dannet for at tage skraldet for mange af sygehusnedlæggelserne, som har fundet sted de senere år.

Regeringen har nu haft det såkaldte gennemsyn af kommunalreformen, også her på regionsområdet, og vi må indrømme, at det nok er blevet en fuser. I Dansk Folkeparti havde vi helt fra starten helst undværet regionerne, og de andre ikkesocialistiske partier er, som jeg kan fornemme det, kommet til fornuft og mener nu det samme.

Dengang regeringsmagten skiftede, troede regionerne nok, at de havde fået en allieret, for i valgkampen blev der netop sagt fra den side, at regionerne skulle have flere opgaver. Men igen har regeringen vist sig som en løftebryderregering. De flotte løfter er blevet afløst af status quo. Det højeste, man har kunnet svinge sig op til, er det her forslag, som nu giver regionerne mulighed for at få stående udvalg, hvilket praktiseres mange steder i forvejen. Det er derfor et ligegyldigt symbolforslag uden relevans, som vi behandler her i dag.

I Dansk Folkeparti mener vi stadig væk, at regionerne bør nedlægges, og derfor stemmer vi også imod enhver ekstra kompetence, der tildeles regionerne. Jeg skal derfor meddele, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte forslaget.

Kl. 10:52

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Boye Koch som radikal ordfører.

Kl. 10:52

(Ordfører)

Pernille Boye Koch (RV):

Jeg vil gøre det relativt kort, for der er jo tale om et rimelig enkelt og efter Radikale Venstres opfattelse rimelig ukontroversielt lovforslag.

Som det burde stå klart efter de foregående ordføreres indlæg, handler det om at give regionerne mulighed for uden ministerens forudgående godkendelse at etablere et almindeligt udvalgsstyre og altså nedsætte stående udvalg. Lovforslaget medfører således mere frihed i det regionale styre, og det er godt i tråd med regeringens mere generelle bestræbelser på at give offentlige myndigheder større frihedsgrader i tilrettelæggelsen af deres arbejde. Der er også i høj grad tale om en afbureaukratisering, for regionen kan vælge den model, der giver bedst mening for dem, og man kan da godt have lidt svært ved at forstå, hvorfor et liberalt parti som Venstre kan være imod det.

Der gives både mulighed for, at regionen kan nedsætte stående udvalg, der tager del i den umiddelbare forvaltning af regionens opgaver, altså almindeligt udvalgsstyre, hvis det giver bedst mening, og at udvalgene ikke eller kun inden for visse områder varetager den umiddelbare forvaltning af regionens anliggender, den såkaldte Skanderborgmodel. Og hermed kommer reglerne til at svare fuldstændig til dem, der gælder for kommunerne.

Vi synes, det er et godt forslag, og vi har også noteret os høringsvarene, der uden undtagelse er positive over for initiativet. På den baggrund kan Radikale Venstre altså støtte det fremsatte lovforslag.

Kl. 10:54

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Vigsø Bagge som SF's ordfører.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

I SF lægger vi ikke skjul på, at vi gerne vil erstatte krav om overflødig dokumentation og statsstyring med afbureaukratisering og tillid til kommuner og regioner. Vi vil mere nærhed og mindre centralisering. Som vi tidligere har sagt, ønsker SF at bevare fem folkevalgte regioner, men mener samtidig, at man bør undersøge, hvordan den nuværende arbejdsdeling fungerer. Af samme grund støtter vi lovforslaget og de anbefalinger fra udvalget om evaluering af kommunalreformen, som lovforslaget bygger på, da ændringerne vil give mere frihed til regionerne. Ved at tillade regionerne at træffe beslutninger i styrelsesvedtægten om almindeligt udvalgsstyre uden om ministeren styrkes en mere decentral beslutningsproces, og det kan SF i dette tilfælde bakke hundrede procent op om.

Kl. 10:54

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ingen ordfører fra Enhedslisten, så er det hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:55

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Lovforslaget her bygger videre på aftalen om rammer for justering af kommunalreformen, der vedrører mere frihed i det regionale styre. I Liberal Alliance er vi tilfredse med, at der er indgået en aftale om justering af kommunalreformen, som lægger op til, at regionerne får mere frihed, så længe de er der. I Liberal Alliance mener vi også, at regionerne skal nedlægges, men jeg kan ikke rigtig se, at man, selv om man har det synspunkt, så ikke kan være for det her lovforslag. For virkeligheden er jo den, at vi har regioner i Danmark, og så længe vi har det, må vi jo sørge for, at de kan gøre deres arbejde mest effektivt og bedst muligt, og det mener vi sådan set at det her lovforslag giver mulighed for. Så derfor kan vi støtte lovforslaget.

Kl. 10:56

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte, at man ændrer på styreformen i regionerne. Vi synes ikke, at det er nogen god idé, at man ændrer på udvalgsstyret og nu giver øgede beføjelser og kompetencer. Vi synes, det øger bureaukratiet, og at det på længere sigt vil give en omkostningsstigning og mere bøvl, og vi mener, at man skal forsimpler og forenkle og gøre det lettere.

Derfor er vi imod det her lovforslag.

Kl. 10:56

Formanden:

Tak til ordføreren. Økonomi- og indenrigsministeren ... Hr. Finn Sørensen er dukket op. Vil hr. Finn Sørensen gerne have ordet som ordfører for Enhedslisten inden økonomi- og indenrigsministeren? Værsgo.

Kl. 10:57

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Det vil jeg gerne, og tak for formandens imødekommenhed. Jeg havde ikke lige forretningsordenen present og vidste ikke, hvad jeg skulle gøre, hvis formanden nu sagde nej. Så jeg er glad for, at jeg fik muligheden. Men det bliver ganske kort.

Jeg skal bare meddele, at Enhedslisten støtter det her lovforslag. Det er jo også en naturlig konsekvens af, at vi er med i den aftale, der ligger bag det. Vi synes, det er nogle udmærkede ændringer. Vi kan måske ikke helt forstå det store postyr, der er, så man ligefrem stemmer nej, for vi synes da, det er nogle forholdsvis beskedne ændringer. Vi støtter forslaget.

Kl. 10:57

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 10:58

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Første og fremmest vil jeg takke de ordførere, som har udtrykt sig positivt om forslaget, og helt tilslutte mig Liberal Alliances overvejelser i den forbindelse, nemlig at det her fjerner bureaukrati, det gør tingene enklere.

Det er nemlig allerede i dag sådan, at regionerne kan lave stående udvalg. De skal så bare bede om lov til at organisere sig med stående udvalg. Det vil sige, at det, vi gør her, er, at vi sådan set fjerner det forsinkende, bureaukratiske led, at de skal spørge, om de må lave stående udvalg. I sagens natur er det dermed jo også signaleret, at vi synes, det er en god idé at have stående udvalg. Jeg tror, at det styrker politikeres mulighed for at få viden om de ting, de har med at gøre, have det i en længere tidsperiode og få et samarbejde på kryds og tværs i partierne om den opgave, som de skal løse til borgernes bedste.

Derfor synes jeg, det er nødvendigt at udfordre det konservative synspunkt om, at man ikke kan stemme for forslaget, fordi det øger bureaukratiet. Det, forslaget gør, er, at det fjerner en spørgeprocedure og stiller regionerne frit, i forhold til hvordan man vil organisere sit udvalgsarbejde. Det er meget, meget svært at forstå, at det skulle øge bureaukratiet. Jeg tror sådan set, at det tværtimod mindsker bureaukratiet og styrker demokratiet, fordi det gør, at man i den enkelte region selv må forholde sig til, hvordan man organiserer sit arbejde, så det er organiseret bedst muligt til gavn for borgerne.

Man kan så sige, at det er en lidt lavtflyvende, enkel tilgang at have til lovforslaget, og jeg synes, det er helt oplagt at have den. Man kan så også have den mere symbolske tilgang til forslaget, nemlig at det her i højere grad giver regionerne mulighed for at udføre et godt stykke arbejde og derfor styrker regionerne, sådan som den socialdemokratiske ordfører sagde. Også det symbolske er jeg sådan set enig i, og derfor synes jeg, det ville være i umiddelbar forlængelse af den positive udmelding, som er kommet fra Venstres formand om regionernes fortsatte beståen, at man så også stemte for det her lovforslag.

Jeg forstod Venstres ordfører sådan, at man jo var glad for regionerne, da de blev oprettet, man har så været i tvivl om deres berettigelse i mellemtiden, men nu vil man gerne positivt diskutere, om de ikke skulle have lov til at blive her. Det vil jeg gerne kvittere for, for jeg tror, det skaber arbejdsro, og er der noget, jeg synes er afgørende, er det, at vi har arbejdsro og fokus i regionerne på det, som er kerneopgaven og den meget store opgave, nemlig at sørge for, at vores sundhedsvæsen udvikler sig til at være stadig bedre set med borgernes øjne.

Derfor tror jeg, at vi fra politisk side kunne gøre borgerne en meget stor tjeneste ved at stoppe polemikken om, hvorvidt vi skal have en demokratisk kontrol af den måde, vores sundhedsvæsen udvikler sig på. For regionerne har jo sådan set, synes jeg, vist meget, meget stærkt, at de træffer endog særdeles vidtgående, men også gennemarbejdede, velstrukturerede beslutninger om, hvordan vores sundhedsvæsen skal struktureres, hvilken adgang der skal være, hvilken balance der skal være mellem supersygehuse og de forskellige andre dele af sundhedsvæsenet i den enkelte region. Jeg vil gerne her kvittere for det meget store arbejde, som er gjort.

Jeg tror, det vil være godt både for de politikere, som vi vælger inden for en kort tidshorisont, men også for de medarbejdere, som virkelig trækker igennem for at levere til borgerne, at de ved, at den demokratiske ramme, som er styrende for deres arbejde, for de ting, der fokuseres på og for den måde, man gør tingene på, er stabil. For det må være hovedopgaven at sørge for, at vores sundhedsvæsen udvikler sig stadig bedre set med borgerøjne, og der synes jeg, at det lovforslag, vi har til behandling i dag, er et lille skridt i den rigtige retning. Men det ville være et stort principielt og symbolsk vigtigt skridt, hvis Venstre beslutter sig for at lægge sin tvivl ned – jo også i lyset af at Venstre sådan set selv lavede regionerne, opfandt dem og dermed også gav dem den opgave, som de i hvert fald set med mine øjne har løst til meget, meget stor grad af tilfredshed.

Kl. 11:02

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 4:**Forslag til folketingsbeslutning om at fjerne kravet om opkrævning af mindst 16 promille i grundskyld.**

Af Jan E. Jørgensen (V) m.fl.

(Fremsættelse 02.10.2013).

Kl. 11:03

Forhandling**Formanden:**

Det er først uddannelsesministeren for økonomi- og indenrigsministeren. Værsgo.

Kl. 11:03

(Økonomi- og indenrigsministeren (fg.))

Morten Østergaard (fg.):

Jeg skal på vegne af økonomi- og indenrigsministeren forelægge regeringens holdning til beslutningsforslaget. Det handler jo om spørgsmålet om den kommunale grundskyld, hvor Venstre vil pålægge regeringen i indeværende folketingsår at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat med det formål at fjerne kravet i loven om, at der mindst skal opkræves 16 promille i grundskyld. Formålet med forslaget er at give kommunerne frihed til selv at bestemme, om de vil sænke grundskyldspromillen, så grundejere kan blive kompenseret for stigende skatter som følge af stigninger i grundværdierne.

Efter regeringens opfattelse er der både fordele og ulemper ved forslaget. Lad mig begynde med fordelene. For det første er det positivt, at forslaget giver kommunerne øget frihed til selv at bestemme, om de ville sænke grundskyldspromillen, og at kommunerne herved får udvidet muligheden for – hvis de ønsker det – at kompensere grundejere for stigende skatter som følge af stigninger i grundværdierne.

For det andet påfører forslaget ikke – og i hvert fald ikke på samme måde – de offentlige finanser et finansieringsproblem, som andre forslag, der fra tid til anden fremføres af de borgerlige partier, gør.

Finansieringsspørgsmålet skal så at sige løses inden for kommunen selv.

Det er ikke tilfældet for bl.a. De Konservatives forslag om at fastfryse grundskyldsprovenuet i faste priser, som vi skal drøfte efter dette forslag. Her skal der skaffes finansiering uden for kommunen til forslaget. Det gælder også Liberal Alliances forslag, som vi drøftede i forrige samling, om at sanktionere kommunerne 100 pct., hvis provenuet for grundskylden efter kommunal udligning stiger mere end inflationen.

Man kan så også tilføje, at forslaget på kort sigt måske nok ikke vil have den store praktiske betydning. Det er således i dag alene Gentofte Kommune, der har ramt minimumskravet på 16 promille, og der er relativt langt op til de næste kommuner med en lav grundskyldspromille. Næstlavest er grundskyldspromillen i Greve Kommune, hvor den er 17,69 i 2014. Det er altså ikke sådan, at den nuværende minimumsgrænse på 16 promille i praksis er det store problem for kommunernes mulighed for at sænke skatten. Men selv når det er sagt, anerkender jeg fuldt ud, at der ligger et godt signal om mere frihed til kommunerne i forslaget.

Så til ulemperne. For det første vil der på længere sigt være en risiko for, at grundskylden får en mindre betydning som kommunal indtægtskilde, og tilsvarende at den kommunale indkomstskat øges. Det vil være strukturpolitisk uheldigt i en tid, hvor det er vigtigt, at det først og fremmest er skatten på arbejde, som nedbringes. Det var det, en bred kreds af Folketingets partier var enige om i den seneste skattereform fra juni 2012.

For det andet giver det relativt brede bånd for den kommunale grundskyldspromille, som spænder fra 16 til 34, en vis beskyttelse af nogle af kommunens borgere. Minimumskravet beskytter nemlig borgere, som bor i etagebyggeri, både ejere og lejere. De har typisk størst økonomisk fordel af høj grundskyldspromille og lav udskrivningsprocent. Tilsvarende beskytter loftsgrensen, som forslaget dog ikke adresserer, dem, der bor i parcelhuse og sommerhuse, som omvendt typisk har størst fordel af en lav grundskyldspromille og en højere udskrivningsprocent. Det vil derfor være uheldigt at ophæve den her beskyttelse af borgere i etagebyggeri ud fra et fordelingsmæssigt synspunkt. Det kan det i hvert fald være.

Endelig kan man sige, at selv om jeg har rost tankerne om frihed, må man vel også sige, at forslaget jo kun adresserer den ene grænse, og at man derfor kan sige, at der måske er kommuner, der kunne ønske sig frihed til også at ændre den øvre grænse. Der er trods alt syv kommuner, som har den højeste tilladte promille på 34.

Men som sagt ser vi både fordele og ulemper ved Venstres forslag, og regeringen har derfor ikke taget endelig stilling, men vi arbejder videre på at belyse de nærmere konsekvenser af forslaget, herunder de fordelingsmæssige konsekvenser, og vil på den baggrund gøre vores endelige stilling op.

Kl. 11:07

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:07

Ole Birk Olesen (LA):

Der har jo været mange diskussioner her i salen og også lovforslag fra regeringen, som har udvidet kommunernes frihed til at agere selvstændigt uden at være underlagt lovgivning her fra salen, altså fra Folketinget. Liberal Alliance bakker stort set altid op om det, også selv om den frihed, som kommunerne får, er en frihed, som vi egentlig ikke ønsker at kommunerne skal benytte.

Der er nogle forslag, hvor regeringen vil give kommunerne frihed til at gøre ting, hvor vi siger, at det håber vi ikke kommunerne gør. Men vi synes, at kommunerne skal have friheden til det. Den bekymring for det kommunale selvstyre ærgrer vi os tit over at man ikke kan genfinde hos regeringen. Regeringen ønsker kun at give fri-

hed til, at kommunerne kan gøre det, som regeringen ønsker at kommunerne skal gøre. Regeringen ønsker ikke at give frihed til kommunerne til, at de kan gøre ting, som regeringen politisk ser anderledes på. Og det viser jo sådan set bare, at der er sådan lidt hykleri i regeringens snak om kommunalt selvstyre. Det er frihed til at gøre det, regeringen gerne vil have, men set i forhold til det her konkrete forslag ikke nødvendigvis frihed til at gøre noget, som regeringen ikke synes så godt om.

Kl. 11:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:09

(Økonomi- og indenrigsministeren)

Morten Østergaard (fg.):

Jeg synes måske ikke, det er en helt rimelig beskrivelse af den besvarelse, jeg netop gav på regeringens vegne, fordi jeg netop fremhævede, at præcis det her med de øgede frihedsgrader så klart er en af fordelene ved forslaget og også en af grundene til, at vi har det under overvejelse. Jeg synes da også, at vi netop med de lovforslag, der har været behandlet, har set, at vi rent faktisk er villige til at give frihedsgrader. Man kan selvfølgelig altid føre den generelle debat om, hvem der vil det kommunale selvstyre mest, men jeg synes da, at vi i den her sag klart har signaleret, at det er en af fordelene ved forslaget.

Kl. 11:09

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:09

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen så synes jeg da bare, at regeringen skal sige, at regeringen støtter det her forslag, i stedet for at opremse de negative følger, som regeringen mener det har, hvis kommunerne sænker grundskylden under den her promillegrænse. Så skal man da bare sige ja til det. Men altså, det ville så også være første gang i mange, mange års parlamentarisk historie, at regeringen støtter et beslutningsforslag. Så jeg foruddiskonterer, at regeringen nok på et tidspunkt beslutter sig for, at den ikke kan støtte beslutningsforslaget, men at den ikke ønsker at sige det i den her debat ved første behandling af forslaget.

Kl. 11:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:10

(Økonomi- og indenrigsministeren)

Morten Østergaard (fg.):

Jeg kan jo ikke forhindre hr. Ole Birk Olesen i at indtage det synspunkt. Det, jeg har formidlet på regeringens vegne, er, at vi vil overveje det seriøst, med henvisning til at der er en række fordele, bl.a. den øgede kommunale frihed, om end den praktiske betydning måske er overskuelig, idet der altså ikke er så mange, der er stødt på grænsen. Men omvendt er vi selvfølgelig også nødt til overveje de ulemper, der er, både de strukturpolitiske og de fordelingsmæssige.

Kl. 11:10

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:10

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil så vælge at hæfte mig ved det positive i, at regeringen ikke med det samme skyder forslaget ned, men – som jeg hører det – for-

holder sig åbent til det og taler om både fordele og ulemper. Jeg mener jo, at fordelene afgjort vejer tungest, og håber derfor selvfølgelig, at regeringen når frem til en beslutning om, at man godt vil støtte beslutningsforslaget og senere vil fremkomme med lovgivning. Så det synes jeg er rigtig positivt.

Man kan sige, at fordelene ved at give kommunerne denne frihedsgrad også er, at problemet med grundskylden jo er forskelligt fra kommune til kommune. I nogle kommuner er det et voldsomt problem, fordi grundskyldsbetalingerne er meget, meget høje, og i andre kommuner er det knap så stort et problem. Så det vil jeg gerne kvittere for.

Kl. 11:11

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:11

(Økonomi- og indenrigsministeren)

Morten Østergaard (fg.):

Jamen jeg er i hvert fald glad for, at hr. Jan E. Jørgensen tager det – synes jeg – meget åbne svar, vi har givet i dag fra regeringens side, for gode varer. Og det kan man også roligt gøre, for det er en reel overvejelse, vi vil gøre os på baggrund af en afvejning af fordele og ulemper.

Kl. 11:11

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:11

Jan E. Jørgensen (V):

Med hensyn til de ulemper, som ministeren pegede på, vil jeg spørge: Har regeringen kunnet nå at gøre sig nogen overvejelser om, hvordan man eventuelt kunne imødegå nogle af disse ulemper, og her tænker jeg på, om det kunne ske f.eks. gennem skattestoppet?

Kl. 11:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:12

(Økonomi- og indenrigsministeren)

Morten Østergaard (fg.):

Vi vil som sagt kigge nærmere på det – ikke mindst på de fordelingsmæssige konsekvenser. Men det kan jeg ikke redegøre for i dag. De overvejelser vil pågå fremadrettet.

Kl. 11:12

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:12

Finn Sørensen (EL):

Tak. Tak til ministeren for redegørelsen. Jeg har bare et spørgsmål, så jeg kan blive lidt klogere på, hvilken tilgang regeringen har til forslaget. Skal det forstås sådan, at en forudsætning for at støtte sådan et forslag er, at der indføres tilsvarende friheder til kommunerne med hensyn til skatteopkrævning af den ene eller den anden art, sådan at man kan sikre sig, at der ikke bliver nogen negative fordelingspolitiske konsekvenser af det her forslag? Er det en forudsætning for at kunne støtte det?

Kl. 11:13

Formanden:

Ministeren.

(Økonomi- og indenrigsministeren)

Morten Østergaard (fg.):

Jeg synes, det er værd at hæfte sig ved, at selv om vi er enige om, at det vil være et godt signal om frihed, så er det jo altså kun én af landets kommuner, der har en grundskyldspromille på det her minimumskrav på 16, og der er et stykke op til den næste. Og derfor er det også helt berettiget, synes jeg, at man må kigge på det, for det giver en frihedsgrad, men konsekvenserne synes at være til at overskue.

Derfor har jeg også sagt på regeringens vegne, at det, vi så vil kigge nærmere på, er: Hvad vil de fordelingsmæssige konsekvenser være? Og indtil vi har de overvejelser på plads, er det svært at tage stilling til, hvad de giver anledning til i regi af forslaget.

Kl. 11:13

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:14

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg vil, måske lidt forsigtigt, tolke det på den måde, at ministeren mener, at hvis der er negative fordelingspolitiske konsekvenser af det, altså en mere asocial fordeling af skattebyrden, så vil regeringen ikke støtte forslaget.

Jeg havde også et andet spørgsmål, og det var, om man som en anden forudsætning ville sige: Hvis man skal indføre frihed nede i den der ende, skal man også gøre det i den anden ende – så skal man også fjerne loftet? Og jeg vil spørge, om man også vil kigge på andre friheder til kommunerne med hensyn til skatteopkrævning, sådan at man i den enkelte kommune kunne modvirke de negative fordelingspolitiske konsekvenser af sådan et forslag.

Kl. 11:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:14

(Økonomi- og indenrigsministeren)

Morten Østergaard (fg.):

I første omgang har vi taget forslaget for pålydende, og det er det, vi undersøger de fordelingsmæssige konsekvenser af, og så vil vi selvfølgelig på den baggrund forholde os til forslaget og eventuelle andre ideer, der måtte udspringe af den vurdering.

Kl. 11:14

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 11:14

Mike Legarth (KF):

Det undrer mig, at ministeren og regeringen ikke mere klart og tydeligt kan sige, at de godt kan støtte, at vi fjerner den her minimumsgrænse. Altså, forslaget er jo en gratis omgang. Kan ministeren ikke bekræfte, at det her jo ikke ville koste noget for regeringen? Det her vil være noget, kommunerne selv skal betale.

Der er Gentofte, der ligger på minimumsgrænsen – god, konservativt drevet kommune. Nr. 2 er Greve – god, konservativt drevet kommune, der ligger på 17,69 promille, så der er jo ikke nogen, der er i nærheden af minimumsgrænsen. Men det ville da være glimrende, hvis der var nogle, der kom det. Og hvis der er nogle ude i kommunerne, der har penge til at finansiere det, kan jeg da ikke forstå, at der kan være nogen form for modstand. Vi Konservative har vores eget beslutningsforslag, som vi skal drøfte lige om lidt, og som

handler om, at staten skal påtage sig det her skattestop og betale for det. Men det her er nemt at tilslutte sig.

Kl. 11:17

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:15 (Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Med det her beslutningsforslag ønsker Venstre at fjerne lovkravet om, at kommuner som minimum skal opkræve 16 promille i grundskyld. Lad mig bare starte med at slå fast, som ministeren også har gjort det, at der ud af landets 98 kommuner kun er én kommune, nemlig Gentofte, som det her forslag i dag vil berøre. Gentofte er den eneste kommune, der er i nærheden af at blive ramt af minimumskravet, idet deres grundskyld ligger på de 16 promille både i år og næste år. Der er kun to kommuner ud over Gentofte, der har en grundskyldspromille, der ligger under 20, og den gennemsnitlige grundskyldspromille for kommunerne næste år kommer til at ligge på 26,3. Selv den kommune, der sænker grundskyldspromillen mest i 2014, nemlig den socialdemokratiske Furesø Kommune, som sænker den med 2,9 promille, når altså ned på 21,5 promille. Man kunne derfor være fristet til at kalde det her beslutningsforslag for lex Gentofte, da det reelt er den eneste kommune, forslaget vil berøre.

Kl. 11:15

(Økonomi- og indenrigsministeren)

Morten Østergaard (fg.):

Altså, det, som jeg vel også præcis som hr. Mike Legarth fremhævede, var, at der kun er en enkelt kommune, der er på bundniveauet, og derfor er det jo i høj grad også, kan man sige, et principielt forslag. Men der er jo ikke noget i vejen for, at hvis det, hr. Mike Legarth kalder en veldrevet konservativ kommune, nemlig Greve, ønskede en lavere grundskyldspromille, kunne de jo sænke den.

Men ikke desto mindre er situationen jo den, at det jo også på et tidspunkt er værd at overveje – og det tror jeg vi har en fælles opfattelse af sammen med Det Konservative Folkeparti – om ikke det vil være godt, at skatten på arbejde i almindelighed var lavere, og om man så skulle tage skridt, der strukturpolitisk ville trække i en anden retning.

Kl. 11:16

Formanden:
Hr. Mike Legarth.

Kl. 11:16

Mike Legarth (KF):

Jeg synes jo, at vi i enhver sammenhæng skal forsøge at sænke skatter og afgifter, og det her, en bremse på grundskylden, er bare et supplement til det. Så vi skal fortsætte ad begge de to stier.

Men er vi ikke enige om, at hvis det her beslutningsforslag om at fjerne minimumsgrænsen blev vedtaget, ville det ikke koste ministeren eller regeringen noget som helst, for det ville være kommunerne selv, der skulle betale det. Derfor synes jeg, det er et fuldstændig utilstrækkeligt forslag.

Kl. 11:16

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:17

(Økonomi- og indenrigsministeren)

Morten Østergaard (fg.):

Jamen vi er helt enige om, at det her forslag adskiller sig fra det konservative forslag, vi kommer til om lidt, ved at det i givet fald her er den enkelte kommune, der selv skal finansiere det. Men det ændrer jo ikke på, uanset synspunktet om skatter og afgifter, at man kun kan bruge pengene én gang. Og hvis pengene bruges på at sænke grundskyldspromillen, falder indkomstkatten jo så ikke, og det kunne pengene jo alternativt have været anvendt til, og det er jo derfor, der er en strukturpolitisk konsekvens, hvis udviklingen vil gå i den retning. Der er det bare, jeg stilfærdigt konkluderede, at vi i hvert fald normalt er enige om, at skatten på arbejde er et godt sted at sætte ind. Det var vel også det, der bar vores skattereform fra juni 2012.

Kl. 11:17

Formanden:

Tak til ministeren. Hr. Simon Kollerup som socialdemokratisk ordfører.

Greve og Hedensted er de to kommuner, der i 2014 har den laveste grundskyldspromille efter Gentofte. Hvis nu de to kommuner skulle sænke deres grundskyldspromille til 15, fordi man fjernede bunden på de 16, ville det jo koste dem henholdsvis ca. 33 og 22 mio. kr. Det er bare et par eksempler for at illustrere, at det er mange penge, som kommunerne skal ud at finde for at sænke grundskyldspromillen til under 16, hvis det bliver tilfældet – selv i de kommuner, som altså har den laveste grundskyld.

Vi har også en bekymring, der går på de fordelingsmæssige virkninger af det her forslag. Hvis nu f.eks. kommunerne finansierer en lavere grundskyld ved så at hæve indkomstskatterne, vil det alt andet lige betyde, at det f.eks. skubber til balancen mellem ejere og lejere. Men selvfølgelig, når alt det er sagt, kan der også være fordele ved det her beslutningsforslag, og det har ministeren også redegjort for. Og en af fordelene er jo den åbenlyse, at kommunerne får mulighed for at kompensere for stigende skatter som følge af de stigende grundværdier, ligesom det principielt også kan anses som en fordel, at kommunerne får frihed til selv at bestemme deres egen grundskyldspromille også under de 16. Man kunne måske så også argumentere for, at friheden skulle gælde i den anden retning, altså at der skulle være frihed til også at sætte den højere end 34, hvis man ville, selv om det måske næppe bliver relevant for ret mange kommuner i praksis.

Derfor skal jeg på vegne af Socialdemokratiet meddele, at vi gerne i det videre arbejde vil forsøge at få belyst konsekvenserne af det her forslag nærmere, inden vi kan gøre vores endelige stilling til forslaget op.

Kl. 11:21

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:21

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil også gerne kvittere hos hr. Simon Kollerup for den forholdsvis positive modtagelse af forslaget; måske hørte jeg det ikke helt så positivt som ved ministerens tale.

Med hensyn til, hvor mange kommuner der nærmer sig det her grundskyldsloft – ja, det hedder vel ikke et loft, når det går den anden vej, for så hedder det vel et gulv, eller hvad ved jeg, altså som nærmer sig grundskyldsgulvet – har hr. Simon Kollerup selvfølgelig fuldstændig ret i, at det i dag er Gentofte, der ligger på 16 promille, og at der så er andre kommuner, der nærmer sig. Men er det et argument for ikke at gøre noget, at det er kun er få kommuner, som aktuelt har problemstillingen?

Kl. 11:21

Kl. 11:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:21

Simon Kollerup (S):

I første omgang er det jo vel i hvert fald et argument, der udfordrer forslagsstillerne på, skal vi sige relevansen af forslaget, altså om der er ret meget mere end signalpolitikken i det, i og med at det i dag kun er en enkelt kommune, der har ramt det, vi så kan give hinanden politisk håndslag på at kalde gulvet, i den her sammenhæng. Og det siger jeg ligesom bare, fordi nogle af de folk, der følger debatten, måske kunne have en fornemmelse af, at det her var sådan noget, der spændte vidt, altså at det var i alle kommunerne, at man simpelt hen stod og hoppede på det her gulv for at få det længere ned. Men det er altså kun Gentofte, der ligger på de 16 promille i dag, og selv de to kommuner, Greve og Hedensted, der er tættest på, ligger endda et pænt stykke over de 16 promille. Men jeg nævner det alene, for at vi kan have det med i de overvejelser, vi alle sammen bør gøre os om det her forslag.

Kl. 11:22

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:22

Jan E. Jørgensen (V):

Jo, men omvendt kunne man jo så også sige, at når det ikke er så mange kommuner, der er meget tæt på de 16 promille, så vil de ulemper, som Socialdemokraterne pegede på, jo også være så meget desto mindre. Altså, så vil det jo heller ikke være sådan, at man i en lang række kommuner ud over landet allerede i forbindelse med det næste budget vil ryge ned under de 16 promille. Så eftersom der ikke er så mange kommuner, der ligger på de 16 promille, er de ulemper, som hr. Simon Kollerup peger på, jo også så meget desto mindre. Altså, der bor omkring 100.000 mennesker i Gentofte kommune – ja, det er måske under 100.000, men det er ganske mange mennesker – og jeg tror, at man derude meget gerne ser, at kommunalbestyrelsen får mulighed for at sænke grundskylden til under 16 promille, sådan som flere har sagt at de gerne vil.

Kl. 11:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:23

Simon Kollerup (S):

Jo, men jeg synes jo måske nok, at Venstres ordførers argument bider sig selv lidt i halen, for argumentet om, at det ikke har de store konsekvenser rundt omkring, bider jo også sig selv i halen, i og med at vi meget tydeligt får fremhævet, også fra ordføreren selv, at det vedrører en enkelt kommune. Der er kun én kommune, der ligger på de 16 promille i dag. Man kunne måske så udfordre forslagsstillerne på det her med den frihed, som de ønsker, og som man et eller andet sted må sige er en symbolsk frihed, fordi det jo kun vedrører én kommune ud af 98 kommuner, og spørge, om den så ikke også skulle gælde i den anden ende af skalaen. For vi har jo et loft på de 34 promille, som man som kommune ikke må komme over, og det er jo et loft, som der immer væk er syv kommuner, der sådan ligger og klemmer hovedet op imod. Så man kunne jo diskutere, om det med friheden i det her ikke skulle gå begge veje. Men som sagt: Vi er sådan set interesserede i forslaget, og nu vil vi gerne have belyst konsekvenserne af det.

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 11:24

Ole Birk Olesen (LA):

Hr. Simon Kollerup siger, at det udfordrer relevansen af forslaget, at det kun er Gentofte, der umiddelbart vil blive berørt af, at man fjerner minimumsgrænsen for opkrævningen af grundskyld. Næh, det udfordrer da relevansen af loven, at det kun er én kommune, der er ramt af den. Hvorfor skal man have denne lov? Er det bare for at forhindre, at Gentofte kan sætte grundskylden ned? Er det så nødvendigt at have en hel lov om det, at der skal opkræves 16 promille i grundskyld, altså fordi vi simpelt hen ikke kan leve med, at Gentofte sætter grundskylden ned under 16 promille?

Kl. 11:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:25

Simon Kollerup (S):

Det var ellers et snedigt spørgsmål, men nej, det er det selvfølgelig ikke. Altså, når man er blevet enige om at fastsætte den bund på de 16 promille – og der kan man jo gå ind og kigge i historiebøgerne – så er det jo også for at sikre, at man har mulighed for at have grundværdierne med inde i beskatningen, altså i de indtægtskilder, vi har. For hvis man fjerner den bund, er der jo i hvert fald en teoretisk mulighed for, at man så flytter al beskatningen over på indkomstbeskatningen. Måske er det relevant også at diskutere, når vi har det her beslutningsforslag oppe, om det ikke er rimeligt, at der er en flerleddet beskatning, altså at beskatningsgrundlaget har andre elementer i sig end alene indkomstbeskatningen. Det er jo en af grundene til, at man har fastsat det på de 16 promille.

Men som jeg også har sagt relativt tydeligt – det synes jeg selv – og som jeg gerne igen vil sige: Vi synes da, at man skal prøve at kigge på det her forslag og se på, hvad det vil betyde, hvis vi nu fjerner det. Hvilke konsekvenser vil det få fordelingsmæssigt? Og så må vi prøve at gøre stillingen op, når vi får det lagt for dagen. For der er fordele, og der er ulemper, og nu må vi så prøve at veje det op imod hinanden og se, hvad der vejer tungest. Jeg går sådan set relativt fordomsfrit ind i debatten.

Kl. 11:26

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 11:26

Ole Birk Olesen (LA):

Mig bekendt er der ikke en bund under kommuneskatten, der er ikke et krav om, at der skal opkræves en vis procentdel i kommuneskat. Er det et problem ifølge Socialdemokraterne? Er der nogle problematiske sider ved, at der ikke er en bund under kommuneskatten, på samme måde som Socialdemokraterne kan se problematiske sider ved, at man fjerner bunden under grundskylden?

Kl. 11:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:26

Simon Kollerup (S):

Det er korrekt, at der ikke er nogen bund under indkomstsikringen i kommunerne, altså kommuneskatten. Men man har lagt nogle historiske betingelser ind, når det gælder grundskyldspromillebunden på

de 16 promille, fordi der på daværende tidspunkt var en bekymring for, om man kunne ende i en situation, hvor man, skal vi sige, konverterede et provenu fra grundskyld til indkomstbeskatning, kommuneskatning. Det er de historiske forklaringer på det.

Jeg er sådan set åben over for at diskutere de her ting, og jeg synes også, at vi skal tage en tur om det i udvalget og prøve at få belyst: Hvad er konsekvenserne? Hvad vil det betyde for helt almindelige danskere, hvis vi fjerner den her bund? Jeg håber så også, at vi kan tage en fordomsfri debat om, om man skulle gøre det her frihedsønske, der er i forslaget, gældende også i den anden retning, altså at det både er i top og bund. Det synes jeg da ville være helt relevant.

Kl. 11:27

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:27

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren. Jeg er sådan set enig, når ordføreren siger, at det her jo i den aktuelle situation, når det handler om behovet ude hos kommunerne, mest af alt er signalpolitik. Men er ordføreren ikke enig i, at det er et kedeligt signal, der bliver sendt med et sådant forslag? For det handler jo om, at i en situation, hvor der skæres hårdt i velfærden ude i rigtig mange kommuner, det store flertal af dem, sender man et signal om, at det vigtigste her i verden er at befri grundejerne for noget beskatning. Der skal skabes øget mulighed for det, og vi ved jo alle sammen, at den fordelingspolitiske konsekvens af at gøre det vil være, at det først og fremmest er til fordel for dem med de største grunde og de dyreste grunde, altså i 99,9 pct. af tilfældene også de rigeste mennesker.

Er det ikke et dårligt signal, og skulle vi ikke bare sige fra med det samme?

Kl. 11:28

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:28

Simon Kollerup (S):

Jeg er enig med hr. Finn Sørensen i, som hr. Finn Sørensen også indledte med at sige, at i den aktuelle situation er det her nok mest af alt signalpolitik. Der er én kommune, der ville kunne justere sin grundskyldspromille længere ned end de 16, hvis man aktiverede det her forslag og indførte det her og nu.

Med hensyn til om det er et kedeligt signal eller ej, vil jeg sige, at jeg ligesom prøver at balancere. Jeg sagde i min ordførertale, at der for mig at se var fordele i forhold til at give nogle frihedsmuligheder for vores kommuner – og det synes jeg sådan set er et positivt signal – og jeg prøvede så i min tidligere replik at udfordre forslagsstillerne med, om friheden ikke skulle være gældende både på loft og på gulv, tror jeg vi fik det kaldt, i forhold til grundskylden.

Men selvfølgelig kan også være nogle negative signaler. Altså, jeg tror, hr. Finn Sørensen er helt bevidst om, og det tror jeg også fremgik af spørgsmålet, at hvis man sænker grundskyldspromillen for til gengæld at hæve kommuneskatterne, får man måske nogle fordelingsmæssige konsekvenser, som alt andet lige i hvert fald er noget, man skal være opmærksom på i forhold til ejere over for lejere.

Der er nogle konsekvenser af det her, som ikke på nuværende tidspunkt er belyst grundigt nok. Det er det, jeg så håber at vi kan få gjort i det videre arbejde, så vi ligesom kan afveje, hvordan vi vejer de her frihedsmuligheder for kommunen op i forhold til de konsekvenser, der måtte være af det. Og dem kender jeg ikke til fulde endnu, det tror jeg ikke der er nogen af os der gør, så det synes jeg vi

skal arbejde på at få afdækket godt og grundigt i behandlingen af forslaget.

Kl. 11:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Finn Sørensen for den anden korte bemærkning.

Kl. 11:30

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jamen det bliver så interessant at se, hvilken side ordføreren vil hælde til, for der skal jo træffes et valg på et tidspunkt, og da forslaget kun handler om at pille ved en lillebitte del af hele det komplekse system, der hedder beskatningen ude i kommunerne både af lejere og ejere og kommuneskatten som sådan, så er det vel ikke så svært at sige, at når alt andet er lige og man kun piller ved det der, vil det få negative fordelingspolitiske konsekvenser. Så derfor: Kan vi få en klarere holdning til det?

Kl. 11:30

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:30

Simon Kollerup (S):

Det er også helt rigtigt, at hvis alt andet i øvrigt var lige og man isolerede det til kun at kigge på den problemstilling, så ville man forventeligt – jeg vil gerne se nogle tabeller og nogle tal på, at det også forholder sig sådan – se en forskydning fra ejere til lejere, hvis vi lægger til grund, at man sænkede grundskyldspromillen der, hvor man kunne, til under de 16 for så at hæve kommuneskatten. Men virkeligheden er jo også, at alt andet ikke er lige, og derfor glæder jeg mig til, at vi får belyst både fordelene og ulemperne i den behandling, vi skal have af forslaget nu. Og så skal vi nok gøre vores endelige stilling op i det her arbejde med forslaget.

Kl. 11:31

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så vi går videre i ordførertalerækken, og den næste ordfører er hr. Dennis Flydtkjær fra DF. Værsgo.

Kl. 11:31

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det her forslag handler som nævnt om, at man vil fjerne kravet om opkrævning af mindst 16 promille i grundskyld. I dag er kravet jo, at man skal opkræve mindst 16 og maksimalt 34 promille. I Dansk Folkeparti synes vi, det ville være en god idé, at man fjernede den her nedre grænse. Vi synes ikke, man nødvendigvis skal pålægge kommunerne, at de skal opkræve et minimum i skat. Det har vi tillid til at de godt selv kan finde ud af derude, og vi har tillid til, at byrådspolitikerne godt selv kan prioritere, hvis de får den her frihed. Det er som sagt kun én kommune, det handler om, som det er i dag, Gentofte kommune, men jeg synes godt, man kan se på det her helt principielt, nemlig om man fra Folketingets side pålægge en kommune, at den skal opkræve et minimum i skat.

Men jeg vil også sige, at det ikke er helt så simpelt, som det er udtrykt i det her beslutningsforslag, for det påvirkes jo også af den kommunale udligning. Venstre skriver bl.a. i forslaget, at man gør det her, for at det skal være muligt for kommunerne at kompensere borgerne for de stigninger i grundværdierne, der er derude, og jeg synes kun, det er prisværdigt, hvis man gør det, så man kan kompensere de borgere, som har voldsomme stigninger. Men man skal bare have med i tankerne, at det altså også påvirkes af den kommunale udligning.

Jeg vil godt prøve at komme med et eksempel: I Guldborgsund Kommune f.eks. får man 10 mio. kr. mere ind i grundskyld næste år. De 10 mio. kr. tilfalder altså ikke kommunekassen. De bliver udlignet på grund af den kommunale udligning mellem kommunerne, så de går faktisk i statskassen. Så hvis kommunen vælger at sige, at man godt vil kompensere dem alligevel, så er man 10 mio. kr. i minus, som man så skal finde et andet sted. Dermed ikke sagt, at vi er modstandere af forslaget. Jeg vil bare sige, at der er mere i det, som man er nødt til at tage med i overvejelserne, når man vælger at lave den her øvelse.

Som sagt kan vi støtte forslaget, men vil lige i udvalgsarbejdet prøve at kigge på, hvordan det påvirker bloktilskuddene til kommunerne og den kommunale udligning. Men principielt synes vi ikke, at det nødvendigvis er os, der skal tage ansvaret for, hvordan man tilretter sin kommunale grundskyldspromille, så vi kan godt støtte forslaget.

Kl. 11:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er et par enkelte kollegaer, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Den første er hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 11:33

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil gerne sige tak til Dansk Folkeparti for at støtte forslaget. Og med hensyn til den bekymring, hr. Dennis Flydtkjær har, tror jeg godt, at jeg kan skyde den ned allerede nu, for udligningen mellem kommunerne, bloktilskud, eller hvad vi nu vil kalde det, påvirkes ikke af, hvor meget kommunen har fastsat i grundskyldspromille, men udelukkende af vurderingsgrundlaget, altså hvor meget der er, man kan beskatte, og uanset om man så vælger at beskatte det med 16 eller 30 eller 10 eller 18 promille, går det ikke ind og påvirker udligningen. Så hvis det er en bekymring, Dansk Folkeparti har, tror jeg hermed at jeg har fået manet den i jorden.

Kl. 11:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:34

Dennis Flydtkjær (DF):

Det var ikke så meget et spørgsmål, men mere en kommentar til det, men som sagt er vi jo ikke afvisende over for det her forslag, og jeg synes, at det er noget, vi kan stille nogle spørgsmål til under udvalgsarbejdet, for at vi har den del på den sikre side. Men tak for bemærkningen, vil jeg bare sige.

Kl. 11:34

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Jeg går ikke ud fra, at hr. Jan E. Jørgensen har brug for anden korte bemærkning, så derfor går vi videre til hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 11:34

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren. Ordføreren sluttede med at sige, at man støtter forslaget, fordi man støtter øget frihed til kommunerne med hensyn til opkrævning af grundskyld, men skal det forstås sådan, at ordføreren så kæder sin støtte af forslaget sammen med et forslag om, at så fjerner man også loftet? Det må jo være konsekvensen af, at man støtter øget frihed til kommunerne.

Kl. 11:35

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Dennis Flydtkjær (DF):

I princippet ja. Jeg synes jo ikke nødvendigvis, at vi behøver i Folketinget at skulle regulere de her ting. Jeg tror ikke, at der er ret mange derude, der vil sige, at vi skal sætte grundskylden op. Men hvorfor er det os i Folketinget, der skal sidde og beslutte det? De andre ordførere på talerstolen snakkede om, hvordan den sociale balance er i det her, og der er jeg enig i, at der godt kan være en social slagside i det, som man selvfølgelig er nødt til at få analyseret i udvalgsarbejdet. Men er det os folketingspolitikere, der skal stå på mål for det, eller er det kommunalpolitikere, der skal stå på mål for det?

Hvis vi nu vælger i Gentofte Kommune at sætte grundskylden ned, fordi den er den eneste, der har været nede på grænsen, et par promille ned, er det så ikke kommunalpolitikere, man skal gå til og sige: Det her har en socialt skæv balance? Så kan man jo som borger vælge ved næste kommunalvalg, nu har vi et lige for døren, at sige: Fint nok, så stemmer vi på nogle andre i stedet for.

Så jeg er enig i, at der godt kan være en social slagside i det, men jeg synes bare ikke, at det er os i Folketinget, der skal stå på mål for det. Det må være kommunalpolitikere, som vælger at tage de beslutninger, dem, der er tættest på borgerne, og dem, der fastsætter den her promille, der står på mål for det, og så kan man jo som borger vælge at stemme på nogle andre.

Kl. 11:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Finn Sørensen, anden korte bemærkning.

Kl. 11:36

Finn Sørensen (EL):

Min pointe var bare, at hvis man mener det, ordføreren siger, altså at der skal være øget frihed til kommunerne på det her område, må konsekvensen da være, at man som betingelse for at støtte det her forslag også indarbejder, at loftet over grundskylden skal fjernes. Ellers giver det jo ikke nogen mening i den argumentation, ordføreren kommer med.

Kl. 11:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:36

Dennis Flydtkjær (DF):

Vi vil også gerne fordomsfrit kigge på, om man skal fjerne den øvre grænse. Jeg synes godt, at man selv kan styre det her ude i kommunerne og selv kan indrette sig efter det, og er borgerne utilfredse med de beslutninger, der er taget i kommunalbestyrelsen, kan de jo vælge at stemme på nogle andre til næste kommunalvalg og sætte nogle andre politikere ind, som vil det modsatte. Jeg synes principielt ikke, at det er noget, som vi nødvendigvis behøver at gennemregulere fra Folketingets side.

Kl. 11:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den næste, der har bedt om adgang til en kort bemærkning, er hr.

Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 11:36

Ole Birk Olesen (LA):

Det var snakken om at fjerne den øvre grænse, som jeg gerne ville have hr. Dennis Flydtkjær til at overveje en ekstra gang, for hr. Dennis Flydtkjær siger, at hvis man fjerner den øvre grænse, kan borgerne jo bare stemme på nogle andre. Kan hr. Dennis Flydtkjær bekræfte, at der i en række kommuner ligger rigtig mange sommerhuse, som er ejet af mennesker, som ikke bor i kommunen, og at man såle-

des kan se den her øvre grænse som en beskyttelse af mennesker, der ikke med det amerikanske udtryk har »taxation with representation«, men faktisk ikke er repræsenteret som stemmeberettigede i den kommune, der måtte vælge at hæve grundskylden på deres sommerhus?

Kl. 11:37

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 11:37

Dennis Flydtkjær (DF):

Ja, det er rigtigt. Det er en problemstilling, man er nødt til at have med, når man gør sine overvejelser. Nu handler det her forslag så ikke om det, så det er mere en hypotetisk diskussion. Det her handler kun om at fjerne den nedre grænse. Men det er klart, at det jo skal gennemanalyseres, som ministeren jo også selv lagde op til. Jeg tror også, at Socialdemokraterne sagde det samme. Det her er vi nødt til at få gennearbejdet i udvalget for at se, hvad konsekvenserne er af det her, både i forhold til bloktilskud, i forhold til den sociale balance og andre ting. Der er selvfølgelig også den problemstilling, som hr. Ole Birk Olesen nævner, nemlig at der i nogle områder, specielt de områder, jeg faktisk selv er valgt i, nemlig i Ringkøbing, er rigtig mange sommerhusejere, og det er klart, at de jo ikke har mulighed for at påvirke ved at stemme på nogle andre. Så det skal selvfølgelig med i overvejelserne, hvis man vælger at fjerne også den øvre grænse.

Kl. 11:38

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Ole Birk Olesen – nej, hr. Ole Birk Olesen vil ikke have anden korte bemærkning. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførertalerækken. Den næste er fru Pernille Boye Koch fra Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 11:38

(Ordfører)

Pernille Boye Koch (RV):

Tak. Som det allerede er fremgået af den hidtidige debat, vil Venstre med det her beslutningsforslag ophæve den eksisterende bundgrænse for opkrævning af grundskyld i kommunerne. Venstres forslag er dels begrundet i et ønske om at give kommunerne mere frihed til selv at fastsætte grundskyldspromillen og eventuelt sænke den betragteligt, og dels argumenterer man med, at kommunerne får mulighed for at kompensere boligejerne for det højere grundskyldsbeløb, som mange i disse år betaler, fordi SKAT mange steder har forøget grundværdierne via deres vurderinger.

Radikale Venstre kan godt se det fornuftige i argumentet om, at forslaget vil give kommunerne større frihed. Samtidig er vi som bekendt af den opfattelse, at skat på ejendom er bedre end en højere skat på indtægt, og det er en væsentlig ulempe ved forslaget, at der er en risiko for, at grundskylden får mindre betydning som kommunal indtægtskilde, og at den kommunale indkomstskat øges. Vi er imidlertid glade for, at regeringen har tilkendegivet, at man nu vil arbejde videre på at belyse de nærmere konsekvenser af forslaget, herunder de fordelingspolitiske konsekvenser, som flere ordførere også allerede har været inde på. Vi ser frem til sådan en nærmere analyse, der kan tilvejebringe et mere solidt grundlag for vores endelige stillingtagen til forslaget.

Kl. 11:39

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, så vi går videre i talerrækken. Den næste er fru Pernille Vigsø Bagge fra SF. Værsgo.

Kl. 11:39

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vi har ved tidligere lejligheder diskuteret grundskyld her i Folketinget, og nu er vi så kommet til et nyt forslag om samme emne, denne gang fra Venstre. Forslagsstillerne pålægger regeringen at ændre lovgivningen om kommunal ejendomsskat, så kravet om, at kommunerne opkræver mindst 16 promille i grundskyld, fjernes. Forslaget begrundes med ønsket om at give kommunerne frihed til selv at bestemme, om de vil sænke grundskyldspromillen, så grundejerne kan blive kompenseret for stigende skatter som følge af stigninger i grundværdierne.

Lad mig først sige, at SF altid glæder sig over det, når partier i Folketinget vil give kommuner mere råderet og frihed. Det giver god mening, fordi kommunalpolitikkerne som oftest er dem, der bedst ved, hvordan de helt lokale forhold er, herunder også om nogle borgere kommer særligt i klemme, når det angår økonomiske forhold.

Det er også fint, at Venstre med forslaget ikke pålægger kommunerne ekstraudgifter, da man alene ønsker at fjerne minimumskravet. Det må jo alt andet lige betyde, at kommunerne selv får mulighed for at justere grundskylden nedad, hvis de omvendt kan finde penge til det i budgettet. De penge vil jo så givetvis mangle i forhold til andre velfærdsområder som ældrepleje, skole osv. Og det er netop den der byttehandel, der gør, at vi i SF ikke er udelte begejstrede over forslaget.

Grundskyld udgør små 10 pct. af kommunernes indtægt, og enhver ændring i den indtægt slår direkte igennem i det kommunale regnskab. Der vil med andre ord jo mangle nogle penge. Det kan man naturligvis godt overlade til de lokale kommunalbestyrelser, men eftersom de kun i meget lille grad kan regulere andre skatter, er der for os at se kun én måde at finansiere en sænkning af grundskylden på, nemlig ved nedskæringer. Og det er vi i SF ikke så begejstrede for.

Vi er derfor bekymret for de fordelingsmæssige konsekvenser, det har, hvis man alene giver lov til at nedsætte grundskylden. Og helt principielt kan man jo dertil argumentere med, at hvis argumentet netop er at give kommunerne frihed til at sætte grundskylden ned, burde man vel også give dem muligheden for at sætte den op. Der kunne jo godt være kommuner, der hellere vil beskatte deres borgere gennem eksempelvis grundskyld mod til gengæld at sætte kommuneskatten ned. Og hvilke konsekvenser vil det i givet fald have for fordelingen af goderne i samfundet?

Der er altså nogle ubekendte, som efter vores mening i hvert fald skal undersøges i forhold til det her forslag, før vi kan give tilsagn om støtte til forslaget. Og derfor forholder vi os afventende over for forslaget, men kvitterer for ønsket om at give mere frihed til de folkevalgte ude lokalt.

Kl. 11:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er en kollega, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Det er hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 11:42

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil også gerne takke SF for støtten, som jeg egentlig er lidt overrasket over, vil jeg da godt sige. Fru Pernille Vigsø Bagge taler om, at hvis en kommune ønsker at sænke grundskyldspromillen til mindre end 16, vil man skulle skære ned. Det vil en kommune vel også, hvis den i dag har en promille på 25 og ønsker at sætte den ned til 24. Der er vel ikke nogen forskel.

Så vil jeg gerne spørge, om det så fører til det ræsonnement hos SF, at man helt skal kunne forestille sig en situation, hvor man så siger til kommunerne: I må slet ikke sænke grundskyldspromillen.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 11:43

det kan man jo også konstatere, at forslaget ikke udtrykker de store ambitioner med hensyn til at fremme det kommunale selvstyre på skatteområdet som sådan. Der foreslås ikke en tilsvarende frihed til at hæve grundskylden ud over loftet eller at fjerne det nuværende loft. Der foreslås heller ikke en frihed til at indføre en progression i kommuneskatten, hvilket jo kunne være en rigtig god idé i forhold til en mere social retfærdig fordeling af skattebyrden. Og der foreslås heller ikke frihed til, at kommunerne kan bruge de penge, de rent faktisk har til rådighed, uden at de skal straffes med hårdhændede sanktioner, ligesom der ikke tales om at give kommunerne noget mere luft i økonomien i det hele taget, så de slipper for at skære ned på velfærden.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nej. Som hele talen handlede om, går vi rigtig meget ind for det kommunale selvstyre, og vi synes, at det er tiltalende i det her forslag, at man lægger op til øget kommunal selvbestemmelse. Men når jeg også påpeger, at der er rigtig, rigtig store poster på kommunernes budgetter, der er finansieret af grundskylden, så er det ikke uden omkostninger at give lov til at skære i den, altså til under de 16 promille. Og det er jo også det, vi har hørt flere gange i salen i dag, nemlig at folk ønsker sig nogle mere gennemgående beregninger på de økonomiske konsekvenser af det her forslag, før man sådan helhjertet kan gå ud at støtte det.

Kl. 11:43

Kl. 11:43

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Hr. Jan E. Jørgensen for anden korte bemærkning.

Kl. 11:43

Jan E. Jørgensen (V):

Jo, men så vil jeg bare opfordre SF til, når man nu skal overveje fordele og ulemper ved det her forslag, ikke kun at tænke på børneinstitutionerne, men også tænke på børnefamilierne, som jo typisk er dem, der bor i de her parcelhuse, og som – det er jo derfor, vi har fremsat forslaget – er vidner til, at deres grundskyldsbetaling stiger og stiger og stiger. Det kan jo så betyde, at børnefamilierne er nødsaget til at skære sommerferien væk eller er nødsaget til at skære i julegaverne eller er nødsaget til at kigge en ekstra gang på madbudgettet. Jeg vil bare opfordre SF til, at man også tænker på børnefamilierne – og ikke kun på børneinstitutioner og andre institutioner.

Kl. 11:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:44

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Hvis jeg lover at overveje det og vurdere det, vil jeg bede Venstres ordfører overveje, at utallige undersøgelser viser, at gode daginstitutioner for alderen 0-6 år er den største og mest langsigtede investering i forhold til at sikre børn og unge muligheder videre i livet. Derfor er det rigtig, rigtig vigtigt, at kommunerne har en god økonomisk forudsætning for at ansætte veluddannede og engagerede ansatte i disse daginstitutioner. Det kræver, at der er god kommunal økonomi, herunder at man kan opkræve skat fra borgerne.

Kl. 11:45

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, så vi går videre i talerrækken. Næste ordfører er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten.

Kl. 11:45

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg kan kun se én fordel – helt isoleret – ved dette forslag, og det er mere selvbestemmelse til kommunerne på dette ene punkt. Selvbestemmelse til kommunerne, kommunalt selvstyre, er noget, som vi meget tit hylder her i Folketinget, og derfor vil man jo sige, at det er en selvfølge, at alle stemmer for.

Men nu kan man jo konstatere for det første, at kommunerne ikke ligefrem står i kø for at få den mulighed, der tilbydes her; for det an-

Det er jo nogle friheder, som efter Enhedslistens mening skal tages med. Man kan ikke bare pille et enkelt lillebitte hjørne ud af skattepolitikken i kommunerne og så give frihed på det område, hvis man ikke også giver friheden på de andre områder, sådan at et politisk flertal efter en god demokratisk diskussion i den enkelte kommune kan beslutte sig for, hvor meget man skal kræve op, hvilken velfærd man vil yde, og hvordan man skal fordele skattebyrden mellem rig og fattig.

Der er vist heller ikke nogen, der forestiller sig, at de andre friheder, jeg nævner, og som jeg synes må tages med, når man taler om et sådant forslag, overhovedet har nogen gang på jorden med de politiske udmeldinger, der ligger fra et massivt flertal i dette Folketing. Derfor kan konsekvensen af sådan et forslag jo meget nemt blive, at nogle kommuner vil benytte sig af muligheden, med den konsekvens, at der kommer til at mangle penge i kommunekassen, som man så henter ind ved yderligere nedskæringer på skoler, daginstitutioner, hjemmehjælp og plejehjem – områder, som er hårdt plaget i forvejen, hvilket er dokumenteret til fulde.

Som hr. Simon Kollerup sagde: Det er først og fremmest signalpolitik. Men efter Enhedslistens opfattelse er det et meget kedeligt signal, der sendes med dette lovforslag, nemlig et signal om, at lettelse i grundskylden er et meget vigtigt spørgsmål i en situation, hvor der skæres i velfærden rundt omkring i kommunerne. Og isoleret betragtet vil lettelse i grundskylden – det bør vel ikke være nødvendigt at gennemføre meget store undersøgelser om det – jo medføre en yderligere skæv fordeling af skattebyrden til fordel for dem med de dyreste grunde, der jo også som regel indehaves af de rigeste mennesker – som regel, siger jeg, for der skal nok kunne findes en undtagelse.

Derfor synes vi ikke, at der er grund til at bruge så mange kræfter på det her forslag. Jeg synes, at det havde været bedre, hvis regeringen og regeringspartierne havde sagt klart fra i forhold til det signal, der sendes, når nu man selv opfatter det som signalpolitik. Men det har de jo så muligheden for at gøre i den videre behandling. Det vil Enhedslisten gerne hjælpe regeringen med.

Så vi vil da tage det store vovelige skridt at meddele, at vi stemmer imod forslaget.

Kl. 11:49

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er et enkelt medlem, der har bedt om adgang til en kort bemærkning. Det er hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre, værsgo.

Kl. 11:49

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Jeg er ikke helt sikker på, at jeg forstår Enhedslisten, for jeg troede, at Enhedslisten går ind for kommunalt selvstyre, og jeg troede, at Enhedslisten stemmer for selv de mindste forbedringer og stemmer imod selv de mindste forringelser, og det her – det kan ordføreren ikke komme udenom – giver mere frihed til kommunerne, ikke så meget som Enhedslisten kunne ønske sig, for Enhedslisten kunne også godt tænke sig, at kommunerne fik mulighed for at lave en progressiv beskatning og for den sags skyld opkræve 1.000 pro-

mille i grundskyld eller 100 pct. i skat, eller hvad ved jeg, men lad det nu ligge. Men bare fordi man ikke kan få alt det, man ønsker sig fra Enhedslistens side med hensyn til kommunal frihed, behøver man da ikke at tale imod at få lidt mere frihed.

Kl. 11:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 11:50

Finn Sørensen (EL):

Det er jo ikke alt, der glimter, der er af guld. Og i det her forslag ligger der jo en fare for, at det, der er en forbedring for det, der hedder kommunalt selvstyre, medfører forringelser på andre områder, som er nok så vigtige, nemlig spørgsmålet om borgernes velfærd, plus at det medfører en fare for en øget skævdeling i det her samfund mellem rig og fattig og mellem boligejere og -lejere. Derfor er man jo nødt til at kigge på indhold og konsekvenser og på den sammenhæng, der er i tingene, når vi taler om skattepolitik i forhold til kommunerne, som det her er en vigtig del af.

Kl. 11:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Jan E. Jørgensen, den anden korte bemærkning.

Kl. 11:50

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen så må jeg bare konstatere, at Enhedslisten går ind for, at kommunerne har frihed, hvis kommunerne fører socialistisk politik, men hvis nogle kommuner ønsker at gøre noget andet, så synes Enhedslisten ikke, at de skal have frihed til det. Det er da et grotesk frihedsbegreb og ikke mindst en mærkelig holdning at have til det lokale selvstyre og til det lokale demokrati, nemlig at det kun er noget, man kan støtte, hvis de lokale gør det, som Enhedslisten synes de skal gøre.

Kl. 11:51

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 11:51

Finn Sørensen (EL):

Jeg noterer mig bare, at forslaget går ud på at fjerne en bundgrænse for opkrævning af grundskyld. Der vil man gerne have frihed til kommunerne, mens man ikke ønsker frihed til kommunerne med hensyn til at fjerne loftet over grundskylden. Det må vist være et meget godt svar på det spørgsmål, jeg fik.

Kl. 11:51

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Næste ordfører i talerrækken er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 11:51

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Ganske kort: Først vil jeg sige, at det er et godt forslag. Vi har selv fremsat et lignende som en del af et større beslutningsforslag på området, så vi støtter varmt, at kommunerne skal have lov til at sænke grundskylden, også under 16 promille, som er bunden for kommunernes ret til at sænke grundskylden i dag.

Det er et godt forslag, for vi går ind for kommunalt selvstyre. Vi går ind for, at kommunerne selv tilrettelægger deres skattepolitik. Og vi går også ind for lavere skat. Vi synes, at lavere skat er et gode,

også lavere skat på borgernes boliger, og derfor synes vi, at kommunerne skal have lov til at sænke skatten på borgernes ejendom.

Dernæst vil jeg sige til selve debatten her, at jeg synes, at regeringens og regeringspartierne julelege med ikke at ville sige, hvad man agter at stemme til sidst til det her forslag, er netop det: julelege. Vi ved jo alle sammen i denne sal – regeringen ved det lige så meget som vi andre – at regeringen, når det her forslag kommer til afstemning, hvilket det forhåbentlig gør, vil stemme nej. Jeg kan ikke huske i den tid, jeg har fulgt dansk politik, at en regering har stemt ja til et beslutningsforslag, som kom fra partier i Folketingssalen. Det er sådan, at regeringen altid stemmer nej, og hvis de synes, det er en god idé, kan de nogle gange bagefter finde på at fremsætte det som deres eget lovforslag. Men det tror jeg ikke vi skal håbe på her.

Det eneste, jeg tror vi må konstatere, er, at der er kommunalvalgkamp ude i landet, og der er i hvert fald én kommune – Gentofte – hvor borgerne gerne vil have lov til at have og politikere gerne vil give dem en lavere grundskyld. Og ude i den kommune vil Socialdemokraterne og De Radikale og SF også gerne have et godt valg. De ønsker, at deres lokale repræsentanter bliver valgt, så derfor har man ikke tænkt sig at sige før kommunalvalgsdatoen, at man agter at stemme nej til det her forslag, så borgerne i Gentofte ikke kan komme til at betale en lavere grundskyld. Så simpelt er det da.

Angående forslagsstillerne fra Venstre vil jeg sige, at det er fint, at man fremsætter det her forslag, men det er jo også lidt en gratis omgang. Grundskylden er jo vildt sammenvævet med den statslige økonomi og med udligningsordningerne i dette land. Når en kommune opkræver, lad os sige 100 mio. kr. i grundskyld, kan den samme kommune opleve, at de 90 mio. kr. skal sendes videre ind i udligningssystemet til andre kommuner. Og det bare at ville give frihed til kommunerne til at sænke grundskylden uden at fritage dem for at skulle indbetale de penge, som de så ikke opkræver i grundskyld, til et stort udligningssystem, som sender dem hen til andre egne af landet, er en gratis omgang. Så hver gang man diskuterer grundskyld, viser man kun sin reelle vilje til at gøre noget ved det ved faktisk at kigge på den statslige involvering i det, den statslige involvering i kommunernes økonomi og udligningen, og også sige, at man ønsker at gøre noget ved det, så man sørger for, at danskerne kan komme til at betale mindre i grundskyld.

Det her forslag er bare sådan et paradeforslag, som skal få det til at se ud, som om Venstre tager borgernes bekymring for stigende grundskyld alvorligt, selv om Venstre i virkeligheden ikke – og vi har jo spurgt Venstre – ønsker at afsætte finansiering til at fastfryse grundskylden på et lavere niveau. Men altså, det er bedre end ingenting, og derfor støtter vi det.

Kl. 11:55

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Der er foreløbig en enkelt kollega, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Det er hr. Simon Kollerup fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 11:55

Simon Kollerup (S):

Det er sådan set lidt mere i den principielle afdeling, fordi jeg kunne godt tænke mig at bede ordføreren om at uddybe det, som ordføreren selv har spurgt lidt ind til undervejs i debatten, nemlig hele argumentet, der vedrører det kommunale selvstyre og frihedsgraderne til, at den enkelte kommune helt frit kan ansætte sin grundskyldspromille. Kunne jeg ikke bare bede ordføreren om at uddybe forslaget her op imod det kommunale selvstyre, og hvordan man ser de to ting hænge sammen?

Kl. 11:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Ole Birk Olesen (LA):

Enten forstod jeg ikke det spørgsmål, eller også var det meget banalt. Forslaget her hænger sammen med det kommunale selvstyre på den måde, at man fjerner en regel om, hvor meget grundskyld kommunerne skal opkræve, således at der er mere plads til, at kommunen selv kan beslutte det, og således at det kommunale selvstyre bliver større.

Kl. 11:56

generelt, det her er et supplement til den holdning om, at vi generelt synes, at skatte trykket i Danmark som et af verdens højeste, hvis ikke *det* højeste, skal være lavere. Så de to ting skal ses i en sammenhæng.

Om selve beslutningsforslaget vil jeg sige, som andre har sagt, hr. Ole Birk Olesen nævnte det også, at jeg også synes, at beslutningsforslaget her er utilstrækkeligt, som jeg også sagde i mit spørgsmål til ministeren. For her kommer vi jo ingen vegne med det; det er jo ikke nær nok, der skal jo sættes ind over for den nationale del af den reguleringsmekanisme, der er en del af skattestoppet, der blev vedtaget i 2003, og som gør, at grundskylden stiger med ca. 7 pct. om året. Det er en helt, helt urimelig reguleringsmekanisme, den skal vi sætte en stopper for, og derfor skal vi nu behandle et andet beslutningsforslag lige om lidt, som er fremsat af Det Konservative Folkeparti. Det forslag har den konsekvens, at det koster 6,7 mia. kr., som vi vil lette beskatningen for boligejerne med. Det her beslutningsforslag koster ingenting, fordi det er bare kommunerne selv, der så skal finansiere, at grundskyldspromillen bliver lavere. Det er jo heldigvis sådan i dag, at den kommune, der formentlig har den laveste grundskyld, er Gentofte, en god, konservativ kommune med Hans Toff i spidsen. Den, der har den næstlaveste, er også en konservativ kommune med en konservativ borgmester, Hans Barlach, nemlig Greve, og det synes jeg er fremragende, og jeg synes også, det er en god idé, at de skulle få lov til at sænke grundskyldspromillen til under 16.

Kl. 11:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Simon Kollerup, anden korte bemærkning.

Kl. 11:56

Simon Kollerup (S):

Det var nemlig temmelig banalt. Mit opfølgende spørgsmål skal selvfølgelig være: Når man prædiker kommunalt selvstyre og frihedsgrader til selv at kunne ansætte sin grundskyldspromille, hvorfor går Liberal Alliance så ikke hele vejen og siger, at så er det både bund og loft, vi fjerner? Hvorfor indskrænker man de frihedsgrader, man gerne vil give til kommunerne, til kun at vedrøre den ene af de to? Det kunne jeg godt tænke mig at få nogle betragtninger om.

Kl. 11:57

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 11:57

Så vi støtter beslutningsforslaget, men med de kommentarer, at det er et fattigt beslutningsforslag, det er ikke nær tilstrækkeligt, det er uambitiøst, man skal gå meget mere markant til værks, for at gøre noget for boligejerne reelt, altså får taget hånd om de problemstillinger, vi har.

Kl. 12:00

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg kan heller ikke udelukke, at vi ville synes om at fjerne loftet over grundskylden, fordi jeg mener egentlig i bund og grund, at den slags ting skal afgøres ved forhandlinger mellem kommunerne og regeringen, altså kommuneforhandlingerne. Men der er et hensyn at tage til borgere ude i kommunerne – i de store sommerhuskommuner – for det er især i sommerhuskommunerne, der har en grundskyldspromille på 34, som er loftet, man kører den maks. ud med grundskyld, fordi man ved, at alle de her sommerhusejere ikke kan stemme i kommunen, og så skal nogle jo beskytte de her sommerhusejere, som bliver beskattet af kommunen uden at kunne stemme på politikere, der vil sænke grundskylden. Måske er det naturligt, at man dér har et Folketing, der gør det.

Kl. 11:57

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Den næste ordfører i talerrækken er ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 12:01

(Ordfører for forslagsstillerne)

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil gerne sige tak for indlæggene i debatten. Baggrunden for det her beslutningsforslag er jo, at de fleste danskere i de kommende år kan se frem til en ganske stor regning fra kommunen. Den stigende grundskyld er nemlig en skat, som rammer alle, hvad enten man bor i lejlighed eller i hus, hvad enten man er lejer eller boligejer. Lejerne betaler grundskyld indirekte via en stigende husleje, og boligejerne betaler den mere direkte de to gange om året, hvor grundskylden skal indbetales. Grundskylden stiger og stiger, og det gør den ikke, fordi vi politikere har besluttet at sætte skatten op, men på grund af stigningen i grundværdierne. Så selv om kommunalpolitikkerne holder grundskyldspromillen i ro, vil mange boligejere opleve, at deres boligskat vokser markant over de næste år.

Når SKAT i deres vurderinger har forøget grundværdierne så kraftigt mange steder i landet, som det er sket de seneste år, indebærer det jo i første omgang ikke en lige så stor stigning i grundskylden. I stedet vil skatten stige løbende med op til 7 pct. pr. år i mange år fremover, medmindre grundværdierne på et senere tidspunkt igen reduceres. Og der kan blive tale om en meget lang årrække, da der i de fleste kommuner allerede er et efterslæb for tidligere stigninger i grundværdierne, som ikke er slået fuldt igennem i grundskylden endnu. På den måde skubber man problemet foran sig i mange år, medmindre grundværdierne igen reduceres. Det betyder, når grundskyldsstigningerne er slået fuldt igennem, at helt almindelige bolig-

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Den næste taler i ordførerrækken er hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:58

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand. Det Konservative Folkeparti støtter beslutningsforslaget. Vi har i mange andre sammenhænge tilkendegivet, at vi gerne så, at grundskyldspromillen var lavere, så det bakker vi selvfølgelig op om. Vi har også i enhver sammenhæng forsvaret, hvad vi mener, nemlig at det kommunale selvstyre er det vigtigste, og at vi helst ser, at når man siger, at vi har et kommunalt selvstyre, lever man så rent faktisk også op til det og flytter så meget som muligt af beslutningskompetencen ud til kommunerne og lader kommunerne træffe afgørelse. Vi synes med hensyn til især beskatning, skatter og afgifter, at det er vigtigt, at afgørelsen træffes derude. Vi kan jo se, at den påvirkning, Christiansborg har haft, har gjort, at man brandbeskatter boligejerne. Det synes vi er urimeligt, så det vil vi gerne sætte en stopper for. Det er ikke i modstrid med, at vi med den anden hånd gerne vil sikre lavere skat på arbejde, lavere skatter og afgifter

ejere risikerer at skulle betale mellem 50.000 og 100.000 kr. om året i grundskyld i de kommuner, der bliver allerhårdst ramt.

Som reglerne i dag er, er der et krav om, at grundskyldspromillen skal ligge et sted mellem 16 og 34, og Venstre foreslår så ganske rigtigt, at vi fjerner kravet om, at man skal opkræve mindst 16 promille i grundskyld. Venstre vil give kommunerne frihed til at sænke grundskyldspromillen, så borgerne kan blive kompenseret for stigende skatter som følge af stigninger i grundværdierne. Det må være op til den enkelte kommune at bestemme, hvor meget de vil opkræve i grundskyld. Så hørte vi så nogle toner fra Enhedslisten om konsekvenserne af det her. Jeg kan forstå, at Enhedslistens frihedsbegreb er sådan lidt spøjst, for man vil altså kun give frihed til nogle kommuner. Jeg går ud fra, at Enhedslisten godt vil foreslå, at kommunerne gik op over loftet, men vil bare ikke give dem frihed til at sænke grundskylden. Det er så, hvad det er. Men det, jeg hørte fra regeringspartienes side, var anderledes positivt. Jeg vil vælge at høre det, der rent faktisk blev sagt, selv om jeg jo må erkende, at hr. Ole Birk Olesen godt kan have en pointe i det, han siger. Nu er hr. Ole Birk Olesen måske lidt mere kynisk indstillet ofte, end jeg er, og desværre får hr. Ole Birk Olesen jo ofte ret, men jeg vil vælge at tage ja-hatten på og forholde mig positivt til det, der rent faktisk blev sagt fra regeringspartienes ordføreres side, selv om jeg selvfølgelig godt kan have en bekymring for, at det ikke var ment helt så klart, som det blev sagt.

Men hvis vi forholder os til problemstillingen om, hvem det er, der betaler grundskyld, og om det nu bare er de rige, som skal slippe noget billigere, vil jeg godt lige gøre opmærksom på, at hvis vi ser på personskatten og sammenligner med grundskylden, vil vi se, at der jo ikke er nogen direkte sammenhæng mellem, hvad man har i indtægt, og hvad man så betaler i grundskyld, ikke engang hvor meget man i givet fald tjener på at sælge sit hus, for det kan være fuldstændig tilfældigt, hvornår tidspunktet for det hussalg indtræffer, altså om man er på toppen eller i bunden af markedet. Grundskylden er alene afhængig af grundens værdi og den politik, der så bliver ført på rådhuset i den pågældende kommune. Og med hensyn til grundens værdi har vi jo set, at det også kan være mere eller mindre tilfældigt, hvad den nu bliver ansat til. Derfor ønsker vi i Venstre at give kommunerne langt bedre mulighed for at imødekomme konsekvenserne af de højere vurderinger af grundværdierne, vi vil give kommunerne frihed til at sænke grundskyldspromillen, vi vil give dem frihed til selv at bestemme den nedre grænse for, hvor meget de vil opkræve i grundskyld, og dermed give dem frihed til at kompensere boligejerne for de stigninger, der er i grundværdien. For de enkelte boligejere er det nemlig beløbet i kroner og øre, der er afgørende, og da grundskylden jo varierer betragtelig fra kommune til kommune, mener vi i Venstre, at den bedste løsning er, at vi fra Christiansborgs side skaber de bedste rammer for, at kommunerne kan nedsætte grundskyldspromillen, således at borgerne ikke oplever en stigning i grundskylden i kroner og øre som følge af stigninger i grundværdien.

Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen og håber, at det kan ende med, at vi vedtager beslutningsforslaget.

Kl. 12:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er foreløbig tre kollegaer, der har bedt om adgang til korte bemærkninger. Den første er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 12:06

Ole Birk Olesen (LA):

Venstres ordfører holder korrekt en tale om de store udfordringer, som boligejerne i en række kommuner står over for, når de skal finansiere det øgede offentlige forbrug, som regeringen lægger op til, frem til 2020 med en øget betaling af grundskyld i størrelsesordenen

14 mia. kr. ifølge regeringen selv. Det er rigtig mange penge, som boligejerne der skal betale, og det kommer til at gøre ondt. Det er rigtigt af Venstre at opmale dette trusselsscenario over for boligejerne, men ærlig talt mener Venstre, at dette forslag gør noget for at imødekomme det trusselsscenario eller forhindre det trusselsscenario, eller mener Venstre helt oprigtigt ikke, at det her bare lidt er en paradeforestilling, som skal få det til at se ud, som om Venstre bekymrer sig for boligejerne, selv om virkeligheden er, at der er nogle meget større strukturelle problemer end alene dette, at der er en bund på grundskyldopkrævningen på 16 promille?

Kl. 12:07

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ordføreren.

Kl. 12:07

Jan E. Jørgensen (V):

Hr. Ole Birk Olesen har naturligvis fuldstændig ret i, at dette forslag alene ikke løser problemet med de stigende grundskyldopkrævninger. Det kræver, at kommunerne kommer på banen, især selvfølgelig de kommuner, hvor man er hårdest ramt af stigningerne. Det kræver, at kommunerne sørger for at få skabt en økonomi, som gør, at de kan sænke grundskylden, hvad enten de ligger langt over eller tæt på grænsen på de 16 promille. Men det her kan hjælpe de kommuner, hvor man er tæt på bundgrænsen, men ikke har mulighed for at gå under de 16 promille, fordi der er en lov, der forhindrer det.

Jeg ved jo af gode grunde, da jeg selv sidder i kommunalbestyrelsen på Frederiksberg, at der har Venstre og Liberal Alliance kæmpet og kæmper stadig væk en indædt kamp for at få kommunalbestyrelsens flertal til at sænke grundskyldspromillen, slet ikke ned til 16, fordi vi er helt oppe på 27, men i hvert fald få den sænket, og det har desværre vist sig at være en meget, meget svær kamp. Det er ude i kommunerne, man skal sænke grundskylden, men hvis kommuner så ønsker at sænke den til under 16, vil vi give mulighed for at gøre det med dette beslutningsforslag.

Kl. 12:08

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Ole Birk Olesen for anden korte bemærkning.

Kl. 12:08

Ole Birk Olesen (LA):

Men vil Venstre ikke erkende, at hvis der ikke herinde fra Christiansborg gøres noget, som kan hjælpe kommunerne med at imødegå denne truende grundskyldsstigning, så ser det sort ud med hensyn til at få løst problemet på vegne af boligejerne.

Altså, en række af kommunerne får jo ikke pengene selv i kassen, de sender dem jo videre til staten via udligningsordningen, og så bliver pengene smidt ud til andre kommuner. Så staten bliver jo nødt til, synes jeg og Liberal Alliance, at hjælpe til her. Og der synes jeg bare at der er tale om et svigt fra Venstres side, når Venstre anerkender problemstillingen – den trussel, som der er over for boligejerne – og så ikke vil gøre noget herinde fra Folketinget for at hjælpe kommunerne.

Kl. 12:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 12:09

Jan E. Jørgensen (V):

Altså, hvad enten en kommune ønsker at sænke personskatten eller grundskyldspromillen, kræver det ganske rigtigt, at kommunen finder pengene til at gøre det med, og det går jeg da ikke ud fra at Liberal Alliances synes er så underligt. Der er jo masser af måder, man

kan gøre det på, altså, der er kommuner, som slanker administrationen; der er kommuner, der driver deres plejehjem mere effektivt med leanmetoder og andet. Der er masser af muligheder for, at man kan slanke den kommunale sektor. Og de penge, man så indhenter ved at slanke den kommunale sektor, kan man jo så bruge til eksempelvis at sænke grundskyldspromillen med, hvis det er et stort problem i den pågældende kommune, eller til at sænke personskatterne med, hvis man synes, det er et større problem i den pågældende kommune.

Kl. 12:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til hr. Ole Birk Olesen, der havde anden korte bemærkning. Men jeg vil sige: Husk nu, at når det er korte bemærkninger og ordføreren skal svare, er der 1 minut til første korte bemærkning og 30 sekunder til anden korte bemærkning. Det er en fornøjelse, at folk er engagerede, men vi har nogle regler, der skal overholdes. Derfor går vi videre til den næste korte bemærkning, og den er fra hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 12:10

Finn Sørensen (EL):

Tak, og således formanden vil jeg indskrænke mig til en kort bemærkning, som er, at jeg tror, at ordføreren har misforstået, hvad jeg sagde.

Jeg har ikke stillet forslag om, at man kun skulle lette grundskylden i den ene ende eller lempe reglerne i den ene ende. Det har jeg ikke sagt noget om. Jeg konfronterede bare forslagsstilleren med, at det jo faktisk er det, forslagsstilleren gør.

Kl. 12:10

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 12:10

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen det er jeg helt med på. Jeg er helt med på, at det er det, vi gør. Jeg har læst beslutningsforslaget, og jeg har sådan set selv skrevet det, så så langt er jeg med.

Det, jeg stillede spørgsmål om til Enhedslistens repræsentant, var, at når man har den politik, at man stemmer for selv den mindste forbedring, og er imod selv den mindste forværring, hvorfor stemmer man så ikke imod at give kommunerne den større frihedsgrad, bare fordi man ikke kan få det hele og få alle de frihedsgrader, som man ønsker sig fra Enhedslistens side.

Det var sådan set det, jeg stillede spørgsmål om.

Kl. 12:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Det næste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Simon Kollerup for Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 12:11

Simon Kollerup (S):

Jeg vil egentlig bare stille ordføreren et lignende spørgsmål som det, jeg stillede til hr. Ole Birk Olesen tidligere. Jeg noterede mig, at ordføreren på et tidspunkt anklagede – jeg tror, det måske endda var hr. Finn Sørensen – for at have et spøjst frihedsbegreb. Og med afsæt i det vil jeg så spørge ordføreren: Hvorfor henholder man sig til, at den her frihed, man gerne vil give kommunen, kun skal vedrøre bunden inden for grundskyldspromillegrænsen? Hvorfor giver man ikke den ultimative frihed i forslaget og siger: Altså, kommunerne må selv ansætte deres grundskyldspromille – enten under 16 promille eller også over 34 promille, hvis de har behov for det. Så jeg er lidt

interesseret i at høre om, hvorfor friheden begrænser sig til kun at vedrøre bunden.

Kl. 12:12

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 12:12

Jan E. Jørgensen (V):

Nu skal man jo ikke forhandle fra Folketingets talerstol; det kan være en dårlig idé. Men hvis det, at man får mulighed for at sætte boligskatten i vejret i en række kommuner – fordi man mener, det er det, der er behov for – er det, som kan få Socialdemokraterne til at stemme for det her beslutningsforslag, så er det da noget, som vi selvfølgelig kan drøfte.

Jeg synes nu, at hr. Ole Birk Olesen kom med et udmærket argument, som jeg er ganske enig i, og det er de mange sommerhusejere og i øvrigt også de mange virksomheder, som jo også betaler grundskyld, men som oftest ikke har mulighed for at stemme på de politikere, der fastsætter grundskylden. Der kan man godt argumentere for, at for at give dem et værn mod, at man bare tørrer skatten af på nogle skatteborgere fra andre kommuner ved at sætte grundskyldspromillen betragteligt i vejret, kan det sådan set være en god idé, at der er en skævhed i tingene, sådan at man har et loft, men ikke har en bund.

Men altså, hvis Socialdemokraterne mener, at det er meget vigtigt, at vi får mulighed for at hæve boligskatterne i Danmark, så er det da det, man må komme frem med.

Kl. 12:13

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Simon Kollerup for anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 12:13

Simon Kollerup (S):

Jeg skal bare indledningsvis præcisere over for ordføreren, at det jo netop ikke var et forhandlingsoplæg, hvad ordføreren også selv præciserede i sit svar. Jeg var sådan set bare i gang med at forsøge at afdække, hvor forslagsstilleren har sine positioner i forhold til det her beslutningsforslag. Jeg synes bare, at når det spøjse frihedsbegreb blev nævnt af ordføreren selv, var jeg jo nødt til ligesom at prøve de der ting af.

Men som sagt vil Socialdemokratiet gerne – og det gælder så vidt jeg har forstået for alle regeringspartierne – have afdækket konsekvenserne af det her beslutningsforslag. Og så må vi gøre vores stilling op senere hen. Så det var såmænd ikke en forhandling.

Kl. 12:13

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 12:13

Jan E. Jørgensen (V):

Altså, Venstre går ikke ind for ubegrænset frihed til kommunerne. Vi går ind for kommunalt selvstyre, og vi går ind for mere frihed til kommunerne, men vi går ikke ind for ubegrænset frihed til kommunerne. Og det var jo også os, der opfandt et skattestop, som nu gør, at en kommune ikke kan sætte skatten i vejret, medmindre en anden kommune sænker den tilsvarende.

Kl. 12:14

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak, og den foreløbig sidste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:14

Kl. 12:16

Mike Legarth (KF):

Venstres ordfører redegør for problemstillingen omkring grundskyld og kompleksiteten i den, men der er ikke noget svar, der er ikke nogen handling bag ordene. Altså, man siger alle de rigtige ting, men man er ikke villig til at gøre noget ved det. Mit korte spørgsmål er:

Vil Venstre være med til, at man fra centralt hold, at man fra statens side, at man fra Christiansborgs side, nulstiller den reguleringsmekanisme, der gør, at grundskyldsskatterne over for boligejerne frem mod 2020 stiger med 6,7 mia. kr.? Det er 6,7 mia. kr. i 2020. Vil Venstre være med til at annullere den reguleringsmekanisme?

Kl. 12:14

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 12:15

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen jeg kan godt forstå, at hr. Mike Legarth er ivrig efter, at vi kommer i gang med at tale om det beslutningsforslag, som Det Konservative Folkeparti har fremsat. Men da det jo er det næste forslag, vi har på dagsordenen, skal vi så ikke tage debatten om det punkt dér?

Kl. 12:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Mike Legarth, anden korte bemærkning.

Kl. 12:15

Mike Legarth (KF):

Jo, det kan vi godt, og det forventer jeg da at vi gør. Men nu er det jo sådan, at der i forbindelse med de enkelte beslutningsforslag er spørgsmål og svar. Venstre har her fremsat et beslutningsforslag, hvor de siger, at de vil sænke grænsen for promillen til under 16, så man også kan have den under 16 promille. Det har jeg sagt at Det Konservative Folkeparti støtter, og det er glimrende, men det ændrer jo ikke ved, at der ikke bliver gjort noget ved det. Ordføreren redegør selv – med eksempler fra hans eget kommunalpolitiske liv – for, at det er svært at skaffe flertal for at få sænket den her afgift. Det kender vi jo til alle steder. Havde Det Konservative Folkeparti 90 mandater, så blev det sænket i alle kommuner. Men vil Venstre være med til at gøre noget ved det? Vil man være med til, at de fra centralt hold sænker grundskyldspromillen – altså i kroner og øre?

Kl. 12:15

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ordføreren.

Kl. 12:16

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen jeg mener ikke, at det er rimeligt at sige, at det her forslag ikke gør noget ved det. Altså, det her forslag giver mulighed for, at man i en konservativ kommune som Gentofte kan sætte grundskyldspromillen ned til næste år eller til næste år igen. Det kan man ikke i dag, fordi man har ramt de 16 promille. Og det her giver mulighed for, at man i en konservativ kommune som Greve, hvor promillen i dag er 17,6 og et eller andet, da, hvis man når de 16 promille – hvilket man jo sagtens kunne forestille sig at man nåede inden for en overskuelig fremtid – vil kunne sætte grundskyldspromillen længere ned. Der er ikke nogen penge i det her forslag; det her forslag er isoleret betragtet kun et spørgsmål om at ændre noget lovgivning. Men hvis vi oven i købet kan få flertal for det, så er det da bedre, at vi tager et lille skridt i den rigtige retning, end at vi ikke rækker os ud af stedet.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Der er ikke flere, der har bedt om adgang til korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 9: Forslag til folketingsbeslutning om at fastfryse grundskylden på 2013-niveau.

Af Mike Legarth (KF) m.fl.
(Fremsættelse 08.10.2013).

Kl. 12:17

Forhandling

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Forhandlingen er åbnet. Vi starter med ministeren, og på vegne af økonomi- og indenrigsministeren er det uddannelsesministeren. Værsgo.

Kl. 12:17

(Økonomi- og indenrigsministeren (fg.))

Morten Østergaard (fg.):

Jeg skal endnu en gang på økonomi- og indenrigsministerens vegne beklage, at det er mig, der træder i hendes sted. Men til gengæld skal jeg på regeringens vegne tage hul på behandlingen af endnu et beslutningsforslag om den kommunale grundskyld, nemlig Det Konservative Folkepartis, som vil pålægge regeringen inden udgangen af 2013 at fremsætte lovforslag, således at provenuet for grundskylden fastfryses på 2013-niveau målt i faste priser. Beslutningsforslaget er overordnet en genfremsættelse af det beslutningsforslag nr. B 83, som Folketinget forkastede den 13. juni 2012.

Jeg vil gerne – ligesom sidst vi drøftede sagen – henlede opmærksomheden på, at den eksisterende ejendomsskattelov, som den tidligere regering ændrede tilbage i 2003, beskytter grundejerne mod store pludselige stigninger i den kommunale ejendomsskat. I de perioder, hvor grundværdierne vokser meget, sikrer loven, at det først slår igennem med en vis forsinkelse i det skattegrundlag, som grundskylden beregnes af. Omvendt betyder det selvfølgelig, at skattegrundlaget for grunde i perioder med lave stigninger eller fald i grundværdierne kan stige mere end de faktiske grundværdier. Det er så at sige prisen for at have grundskatteloftet, fordi der i sidste ende bør være en sammenhæng mellem den skat, man betaler, og den værdi, som grunden har.

Men grundskatteloftet er jo ikke det eneste værn mod stigende grundskyld. Siden 2009 har der været lovgivning, som indebærer sanktioner over for kommunerne, hvis den samlede kommunale skat bliver forhøjet. Så hvis der vedtages forhøjelse af kommuneskatterne – herunder grundskylden – som medfører en stigning i den samlede kommunale beskatning, så udløser det sanktioner over for de kommuner, som har forhøjet skatten. Og der er på den baggrund kun sket forholdsvis få ændringer i de kommunale grundskyldspromiller i de senere år. Senest har vi med de vedtagne budgetter for 2014 set, at

der sker et lille fald i den gennemsnitlige grundskyldpromille fra 2013 til 2014.

Beslutningsforslaget fra De Konservative lægger op til at gå endnu længere ved at fastfryse grundskylden målt i 2013-priser. Og jeg forstår det sådan, at de grundværdier, som der skal betales skat af, fastfrysnes på 2013-niveau og årligt reguleres svarende til inflationen. Endvidere fastsættes der et loft for grundskyldspromillerne svarende til niveauet i 2013.

En sådan model ville for det første bryde med princippet om, at der er en sammenhæng mellem de faktiske grundværdier og de værdier, der betales skat af. I dag kan der på grund af stigningsbegrænsningen være en vis tidsforskydning, men på lang sigt vil det forventeligt være de faktiske grundværdier, der beskattes. Hvis der sker en fastfrysning, vil den sammenhæng gradvis blive mindre og mindre. Det vil betyde, at skatten i stigende grad vil blive oplevet som uretfærdig og vanskelig at anvende i den lokale beskatning.

Endvidere vil regeringen fastholde, at det er kommunalbestyrelsen, der inden for de nævnte sanktionsmekanismer fastsætter grundskyldspromillen hvert år i forbindelse med den endelige vedtagelse af årsbudgettet. Det er kommunalbestyrelsen, der skal stå til ansvar over for vælgerne for den grundskyldspromille, som de fastsætter. Det tror jeg er ganske sundt for vores lokale demokrati, og jeg henviser da også til den debat, der lige har været, som i høj grad har handlet om at sikre det kommunale selvstyre.

Beslutningsforslaget vil for det andet betyde, at de offentlige finanser bliver svækket. Og i den forbindelse vil jeg gerne rose De Konservative for, at man ved denne lejlighed, som jeg forstår det, nu åbent erkender, at der er en svækkelse af de offentlige finanser. Det gjorde man vist ikke sidst. De Konservative vurderer, at forslaget vil betyde et mindre provenu på 6,7 mia. kr. i 2020, som bør finansieres af tilsvarende lavere stigning i det offentlige forbrug.

Ved en gennemlæsning af De Konservatives 2020-plan »Ny vækst og styr på gælden« fremgår det, at en del af finansieringen af fastfrysning af grundskyldspromillet skal ske ved en nulvækst i det offentlige forbrug. Det er som bekendt ikke regeringens politik.

Samlet set kan vi derfor ikke støtte beslutningsforslaget, da det vil medføre store offentlige besparelser, og da det bryder med princippet om, at der er en sammenhæng mellem de faktiske grundværdier og de værdier, der betales skat af.

Kl. 12:21

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er foreløbig en enkelt kollega, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og det er hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:21

Mike Legarth (KF):

Ministeren henviser til, at man skal betale grundskyld i forhold til de stigninger, der sker. Men er ministeren ikke enig i, at de stigninger, vi har set der fastsættes af SKAT, har været fuldstændig pilskæve, har været helt urimelige, har været helt unfair og dermed ikke har bund i virkeligheden? Det er jo en helt forkert måde at straffe boligejerne på, og derfor ville det være en god idé at annullere det system og indføre det system, som vi Konservative her peger på, altså fjerne reguleringsmekanismen og fastfryse grundskylden på 2013-niveauet, så man undgår de der forkerte fastsættelser.

Kl. 12:22

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

(Økonomi- og indenrigsministeren (fg.))

Morten Østergaard (fg.):

Jeg tror, jeg vil prøve at holde mig til forslaget her og ikke den standende diskussion om, hvordan man sikrer, at vurderingerne er korrekte. Det, som det handler om her, er jo, om man principielt synes, at en grundskyldsbeskatning skal afspejle værdien af grunden. Og det har jo været princippet. Men man har så lagt et loft ind, der gør, at hvis det stiger, med store stigninger – som er det, der henvises til i beslutningsforslaget – ja, så sker der en udjævning, der gør, at man ikke oplever det som så kraftigt. Derfor vil det jo over tid være grundværdien, som er det, der beskattes, hvorimod vi, hvis man laver en fastfrysning med 2013 som udgangspunkt, så kan sige, at det vil være 2013, som – tilfældigvis – vil være udgangsåret, hvilket der jo ikke er nogen højere retfærdighed i.

Kl. 12:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Mike Legarth, anden korte bemærkning.

Kl. 12:23

Mike Legarth (KF):

Jo, men årsagen til, at jeg henviser til princippet, som ministeren kalder det, er jo, at princippet i virkeligheden ikke virker. Det fungerer ikke, det er sat ud af kraft i forhold til det, som jeg ved at både ministeren og jeg gerne vil levere til befolkningen, nemlig et ordentligt, reelt vurderingsniveau. Men det er man ikke i stand til at levere, og derfor er det da en god idé at annullere det.

Så til det næste: Er det ikke et problem, at mange ikke kan blive boende i deres egen bolig, fordi grundskylden stiger med så meget, at de ikke har råd til at betale den?

Kl. 12:23

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 12:23

(Økonomi- og indenrigsministeren (fg.))

Morten Østergaard (fg.):

Jo, men igen er vi jo nødt til at tage fat i principperne. Altså, synes man, når man har en beskatning, som man har med grundskylden, så, at den skal afspejle den faktiske værdi af grundene, eller synes man det ikke? Det synes vi i regeringen, og derfor arbejder vi jo også i almindelighed på at sikre, at der er et system, der understøtter det. De Konservative vil så fastfryse det på niveauet for et tilfældigt år, som jeg forstår er 2013, hvorefter det princip løbende vil blive afviklet.

Det andet, som jo er nok så vigtigt, er, at det så også har store økonomiske konsekvenser; det havde vi jo også lidt en diskussion om tidligere. Det, som har været en fælles bestræbelse, bl.a. i skattereformen, har jo været at sænke skatten på arbejde. Derfor synes jeg da også, at man i forhold til det, at der allokeres 6,7 mia. kr. til det her formål – uanset at vi så ikke er enige i finansieringen – kan sige, at det kan man strukturpolitisk sagtens sætte spørgsmålstejn ved.

Kl. 12:24

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Der er yderligere en kollega, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, og det er hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 12:24

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg vil gerne bede ministeren om sådan at hæve blikket lidt og se på boligbeskatningen som et hele. For ministeren siger, at beskatningen af grundene skal afspejle den faktiske værdi af grundene.

Burde det ikke være sådan, at boligbeskatningen som et hele afspejler den faktiske værdi af boligerne, i stedet for at det er som i dag, hvor beskatningen af det at have en have er blevet så stor, at man i nogle tilfælde i nogle kommuner betaler 60-70 pct. mere i samlede boligskatter for at have et hus til eksempelvis 2 mio. kr. end for at have en lejlighed til 2 mio. kr.?

Det vil endda stige. I en kommune som Hvidovre vil det være sådan om få år, at man vil skulle betale dobbelt så meget i samlet boligbeskatning for at have et hus til 2 mio. kr., som hvis man havde en lejlighed til 2 mio. kr. Er det en rimelig måde at beskatte folk på?

Kl. 12:25

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 12:25

(Økonomi- og indenrigsministeren (fg.))

Morten Østergaard (fg.):

Jamen jeg kan så forstå, at der måske kan være et beslutningsforslag på vej fra Liberal Alliances side om helt at afskaffe grundskylden. I den forbindelse vil jeg foreslå, at man lige gør sig overvejelser om finansieringen.

Ikke desto mindre vil jeg bare sige, at for vores vedkommende synes vi, det er helt fair, at der er en grundskyld, men vi synes selvfølgelig, det er vigtigt, at den afspejler værdien af grunden. Og der er der så en udjævningsmekanisme, som modvirker de her meget kraftige pludselige ændringer. Men over tid skal den afspejle værdien, og det konservative forslag her vil helt afvikle det. Men selvfølgelig kan man indtage det principielle synspunkt, at man er imod det, at der er en grundskyld. Men det er vi ikke i regeringen.

Kl. 12:26

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Ole Birk Olesen for anden korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 12:26

Ole Birk Olesen (LA):

Vi vil bestemt gerne gå ind og prøve at se på, om det kan lade sig gøre at finansiere, at man gør noget drastisk ved grundskylden, så vi ikke har den her uretfærdighed i beskatningen af huse og lejligheder.

Men jeg spørger bare igen: Hvorfor er det sådan? Altså, der er nogle goder forbundet med at bo i en lejlighed inde i byen; man kan have udsigt ud over havnen; man kan have tæt beliggenhed i forhold til kulturinstitutioner. Der er jo ikke nogen beliggenhedsskat; der er ikke en udsigtsskat. Men der er en grundskat. Så hvis man gerne vil have en have, som børnene kan sove i en barnevogn i, som de kan spille fodbold i, og som man kan lade hunden gå ud i, så er der eks-traskat på. Hvorfor skal der være det?

Kl. 12:26

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 12:27

(Økonomi- og indenrigsministeren (fg.))

Morten Østergaard (fg.):

Jeg må sige, at jeg nok har lidt svært ved at følge hr. Ole Birk Olesens argumenter, for præcis de herligheder, der beskrives der, afspejler sig selvfølgelig i værdien, som jo også vil blive beskattet. Men det er jo sådan, at man også har grundskyld i etagebyggeri, men man

deles selvfølgelig om den. Derfor er det jo ikke sådan, at man slipper for det. Der er jo grund under alle boliger; der er bare nogle, der er lidt flere om at dele den samme grund, fordi man bor oven på hinanden. Men der er jo ikke nogen, der sådan er uden grund, kan man sige, altså boliger frit svævende i luften.

Kl. 12:27

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Den foreløbig sidste, der har bedt om adgang til korte bemærkninger, er hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 12:27

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil godt følge op der, hvor hr. Ole Birk Olesen slap. For vi kan forudsætte, at værdien af en bolig udgøres af to elementer; det ene er værdien af grunden, og det andet er værdien af, skal vi sige murstenene. Og lad os bare sige, det giver en samlet sum på 2 mio. kr.

Så er det jo rigtigt, at når boligerne ligger oven på hinanden i form af lejligheder, er man flere om at betale grunden. Men så er grunden jo også mere værd. Altså, en grund, man kan bebygge med 200 pct. eller 180 pct., har selvfølgelig en større værdi end en grund, man kun kan bebygge med 35 pct. eller 40 pct.

Så det, jeg vil spørge ind til hos ministeren, er: Hvordan kan det være, at der er den skævvridning, sådan at der for to boliger, som har præcis den samme værdi, eksempelvis på 2 mio. kr. – den ene er en lejlighed, og den anden er en villa – er så stor forskel i de samlede ejendomsskatter, der skal betales, altså grundskylden og ejendoms-værdiskatten lagt sammen?

Kl. 12:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 12:28

(Økonomi- og indenrigsministeren (fg.))

Morten Østergaard (fg.):

Nu er jeg lige optaget af det første spørgsmål. Altså, det, som er centralt for diskussionen her – i hvert fald den, hr. Ole Birk Olesen rejser – er jo tilsyneladende, om man synes, der skal være en grundskyld, som skal afspejle værdien. Og det synes vi så i regeringen.

Der vil jeg bare henvise til, at grundværdien skal ansættes i forhold til grundens værdi i ubebygget stand under hensyntagen til beskaffenhed og beliggenhed og til en i økonomisk henseende god anvendelse. Altså, den skal med andre ord ansættes til den værdi, grunden ville have, hvis den henlå ubebygget og ville kunne anvendes til det formål, der ville give det bedste økonomiske resultat.

Det er jo sådan set et forsøg på at afspejle netop det, at der kan være forskellige formål, men at grunden jo i sig selv har en værdi. Og man må sige, at det med jordbeskatning generelt jo ikke er noget, som er opfundet under hverken den her regering eller den forrige. Det er jo ikke sådan et helt nyt fænomen, selv om man selvfølgelig altid kan tage en principiel debat også om det.

Kl. 12:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jan E. Jørgensen, værsgo.

Kl. 12:29

Jan E. Jørgensen (V):

Vi havde jo et helt politisk parti engang, som opstod på baggrund af tanker omkring jordbeskatning. Men det, jeg så vil spørge ind til hos ministeren, er, om der er gået et eller andet galt et eller andet sted. For der kan jo ikke være andre elementer, som indgår i fastsættelsen af værdien, end jorden og murstenene.

Det er jo selvfølgelig rigtigt, at jorden har en værdi afhængigt af beliggenhed, udsigt osv. osv. Men i de her forsøg på at ramme værdien må et eller andet være gået galt, når man for en lejlighed i en kommune til 2 mio. kr. oplever at skulle betale mindre i samlede boligskatter end for en villa til 2 mio. kr. i den samme kommune. Er det noget, som ministeren vil gå ind og se på, så der kan rettes op på denne skævhed?

Kl. 12:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 12:30

(Økonomi- og indenrigsministeren (fg.))

Morten Østergaard (fg.):

Under alle omstændigheder er jeg jo ikke den pågældende minister, kan man sige. Men i hvert fald tror jeg, det falder lidt uden for diskussionen her. Derfor vil jeg opfordre til, at eventuelle spørgsmål af den karakter må stilles skriftligt, for det, som jeg forholder mig til på regeringens vegne i dag, er, hvad konsekvenserne ville være af en fastfrysning af grundskylden. Jeg har forsøgt at beskrive, hvorfor vi synes, det ville være en dårlig idé af både principielle grunde og økonomiske grunde.

Som sagt tror jeg, jeg på forhånd kan sige, at vi ikke har planer af den karakter, som hr. Jan E. Jørgensen antyder. Og jeg synes heller ikke, jeg har set nogen konkrete forslag fra Venstre, der vil adressere det. Men ikke desto mindre kan man jo stille sine spørgsmål.

Kl. 12:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Ja, så er det hr. Simon Kollerup som ordfører. Værsgo. Det er det ikke. Nej. Skulle hr. Jan E. Jørgensen have ordet? Jeg kiggede meget bestemt derned, og det så ud, som om der ikke rigtig skete noget. Men værsgo, hr. Jan E. Jørgensen.

Man kan jo selvfølgelig også udtømme spørgsmålene i de korte spørgsmål.

Kl. 12:32

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg blev så forvirret over alle de spørgsmål, jeg skulle stille. Godt! Nu kommer min ordførertale.

Jeg vil godt kvittere for, at forslagsstillerne har rejst denne meget relevante debat om den stigende grundskyld. Venstre deler forslagsstillerens bekymring over udviklingen i grundskylden, og vi er helt enige i, at den stigende grundskyld er et stort problem for rigtig mange mennesker.

I Venstre ser vi de store stigninger i grundskylden, ikke mindst som følge af de seneste ejendomsvurderinger, som et alvorligt problem. Problemet er ikke lige stort i alle kommuner. Rekordindehaveren er den kommune, hvor jeg selv bor, Frederiksberg, og det er så en rekord, vi ikke er så stolte af, for vi kan se frem til, at helt almindelige boligejere risikerer at skulle betale lige over 100.000 kr. i grundskyld om året, når stigningerne er fuldt indfaset, for et ganske almindeligt parcelhus. Det er en fordobling i forhold til i dag, og det er voldsomt mange penge at skulle betale i skat.

Heldigvis har vi, da vi sad i regering, lagt et loft over, hvor meget grundskyldsbetalingen må stige, men det ændrer jo altså ikke ved, at de nyeste vurderinger er en udfordring for boligmarkedet. F.eks. viser en opgørelse, som Danske Bank har lavet for Politiken, at værdien af et gennemsnitligt hus i Frederiksberg Kommune risikerer at blive reduceret med 850.000 kroner, når grundskylden er slået helt igennem.

Stigningen i vurderingerne har i øvrigt heller ikke altid så meget med virkeligheden at gøre, vurderingerne bygger nemlig primært på

handel med ubebyggede grunde, og dem er der jo altså ikke så mange af i tæt bebyggede kommuner som f.eks. Frederiksberg. Det giver slet ikke mening at bruge prisen på ubebyggede grunde som parameter for udviklingen i grundpriserne i bykommuner, hvor der er bygget ud stort set til sidste kvadratmeter.

Venstre deler således De Konservatives bekymring for de skattestigninger, som boligejerne har set, og vi er derfor positivt indstillet over for forslaget, men man kan ikke basere sin skattepolitik på god vilje alene. Hvis man vil være troværdig i sin politik, skal man kunne finansiere den.

Vi har i vores finanslovsudspil for 2014, som beslutningsforslaget jo lægger op til at det skulle gælde fra, ikke afsat midler til en fastfrysning af grundskylden i hele landet. Vi har i stedet valgt at prioritere de 5 mia. kr., vi har til rådighed, til lettelse af skatten på arbejde og skatterne for erhvervslivet, fordi vi mener, at det, Danmark har allermost brug for lige nu, er, at vi får gang i væksten igen og får skabt flere arbejdspladser. Noget er vigtigere end andet, og prioriteringen fra statslig side lige nu og her er altså at få skabt øget vækst og flere arbejdspladser.

Det betyder ikke, at der er skatter, som Venstre synes er for lave, heller ikke grundskylden, og det er næppe sidste gang, vi har denne diskussion. Der er imidlertid ikke nogen grund til at tro, at der sker noget som helst med grundskylden, der koster penge, på nationalt plan, før vi får en ny regering, uanset hvor mange beslutningsforslag der måtte komme.

Mens vi så venter på en ny regering, må vi derfor opfordre til, at kommunerne selv gør noget ved problemet. Kommunerne har jo muligheden for at sætte grundskyldspromillen ned og dermed kompensere boligejerne for de fremtidige stigninger i betalingerne.

Her i Folketinget har Venstre jo desværre ikke flertal sammen med Konservative og Liberal Alliance eller Dansk Folkeparti, men det har vi på Frederiksberg, der som sagt er den kommune, der bliver allerhårdest ramt. På Frederiksberg burde der være flertal for at sænke grundskyldspromillen, og på Frederiksberg er der oven i købet penge til at gøre det.

Venstre vil derfor så kraftigt som overhovedet muligt opfordre De Konservative til lokalt at gøre noget ved problemet i de kommuner, hvor Det Konservative Folkeparti har politisk indflydelse. Det har man gjort i kommuner som Greve og Gentofte, hvor man har en meget lav grundskyldspromille, og det vil jeg meget gerne rose dem for.

Men den konservative mærkesag om stop for stigninger i grundskylden er åbenbart ikke nået til Frederiksberg, på trods af at der jo altså kun er ganske få kilometer fra Christiansborg til Frederiksberg Rådhus. Her har De Konservative nemlig med borgmesteren i spidsen modsat sig at sænke grundskyldspromillen, selv om de sammen med Venstre og Liberal Alliance kunne få flertal for det. I stedet har man valgt at sænke personskatten, det er fint nok, men personskatten er altså i forvejen blandt landets allerlaveste, og det er komplet uforståeligt, at man ikke vil gøre noget ved problemet, når man både har flertal og penge til at gøre det. Herinde har vi som bekendt ingen af delene.

Som sagt mener vi i Venstre, at man skal have finansieringen på plads for at kunne føre en troværdig skattepolitik. Vi har ikke nogen finansiering til dette forslag, da vi som sagt har valgt at prioritere vækst og arbejdspladser i vores finanslovsudspil i år, og derfor kan vi ikke på nuværende tidspunkt stemme for beslutningsforslaget, men vi stemmer heller ikke imod, for vi så gerne, at der kunne gøres noget ved de stigende grundskyldsbetalinger.

Kl. 12:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Mike Legarth, Det Konservative Folkeparti, en kort bemærkning. Værsgo.

- Kl. 12:37
Mike Legarth (KF):
 Anerkender ordføreren, at Det Konservative Folkeparti har afsat fuld dækning til finansiering af at fjerne stigninger i grundskylden, altså at indføre indholdet af det beslutningsforslag, der er fremsat, som fra 2020 koster 6,7 mia. kr. om året? Anerkender Venstre det?
 Kl. 12:37
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
 Ordføreren.
 Kl. 12:37
- Jan E. Jørgensen (V):**
 Jeg har ikke været De Konservatives forslag igennem i dybden, men jeg anerkender bestemt, at man har peget på, at man kan finde 6,7 mia. kr. til at sænke grundskylden. Det er jo så et spørgsmål om prioritering, for de 6,7 mia. kr. kunne man så alternativt have brugt til f.eks. at fjerne topskatten med.
 Kl. 12:37
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
 Tak. Hr. Mike Legarth.
 Kl. 12:37
- Mike Legarth (KF):**
 Ja, jeg kan høre, at jeg taler med en ordfører, der ikke sætter sig ind i ret meget andet end sin egen verden, for vi fjerner også topskatten i vores 2020-plan. Jeg havde forventet, at når man drøftede ting som det her, så havde man sat sig lidt ind i sagerne. Det er så ikke tilfældet
 Jeg kan så sige, at vi krone til krone har finansieret de tiltag, vi søsætter, herunder fastfrysning af grundskylden, og jeg undrer mig over, at Venstre ikke kan tilslutte sig det. Ordføreren står og fører sig frem som den store talsmand for, at han vil gøre noget ved grundskylden, men reelt kan han ikke levere noget som helst andet end tomme ord. Venstre svigter den her dagsorden, der bliver ikke gjort noget ved det. Venstre taler, men handler ikke.
 Kl. 12:38
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
 Tak. Ordføreren.
 Kl. 12:38
- Jan E. Jørgensen (V):**
 Ja, jeg synes måske, at hr. Mike Legarth skulle rette kanonerne mod dem, som rent faktisk bestemmer noget lige for tiden, og det er jo altså regeringen og ikke Venstre.
 Kl. 12:38
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
 Tak for det. Hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance. Værsgo.
 Kl. 12:38
- Ole Birk Olesen (LA):**
 Tak for talen og også for at pointere, at De Konservative på Frederiksberg ikke lever op til Det Konservative Folkepartis intentioner om at holde grundskylden i ro.
 Jeg bemærkede en ny åbning, som jeg ikke har hørt tidligere, fra Venstre, idet hr. Jan E. Jørgensen siger: Der er ingen grund til at tro, at der vil ske noget med grundskylden, før der kommer en ny regering, og mens vi venter på en ny regering, kan vi så opfordre kommunerne til at gøre det. Vil det sige, at Venstre nu faktisk har et ønske om, når man kommer i regering – hvis man kommer i regering – at gøre noget i stil med det forslag, der ligger her fra De Konservati-
- ve, om at fastfryse grundskylden, et forslag, som også Liberal Alliance har fremsat i en lidt anden form tidligere?
 Kl. 12:39
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
 Tak. Ordføreren.
 Kl. 12:39
- Jan E. Jørgensen (V):**
 Jeg kan godt forstå, at hr. Ole Birk Olesen siger det, han siger. Nu skal man passe på med ikke at overfortolke. Jeg forsøger at veje mine ord på en guldvægt, for det her er et særdeles vanskeligt spørgsmål. Det, jeg siger, er, at under den nuværende regering sker der i hvert fald ikke noget. Dermed ikke sagt, at jeg kan garantere, at der sker noget under en kommende regering, for vi går til valg på en politik, som vi kan gennemføre. Vi ønsker ikke fra Venstres side at stå i en situation som den, Socialdemokraterne og SF har været i, hvor man har udstedt et hav af løfter, som man så bagefter har måttet rende fra. Vi ønsker at fremstå troværdige, sådan at de forslag, vi lægger frem, også mens vi er i opposition, også er dem, vi gennemfører, når vi kommer i regering.
 Så jeg lover ikke, at der bliver gjort noget ved grundskyldsproblematikken, der koster kroner og øre i den kommende regeringsperiode. Jeg lover heller ikke, at der ikke sker noget.
 Kl. 12:40
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
 Tak. Hr. Ole Birk Olesen.
 Kl. 12:40
- Ole Birk Olesen (LA):**
 Nu er det jo ikke sådan, at den alternative finansiering af de forventede grundskyldsstigninger på 14 mia. kr., som skal være med til at finansiere den offentlige sektor frem mod 2020, sådan bare lige kommer dumpende ned fra himlen. Hvis man gerne vil sørge for, at man ikke behøver at opkræve de 14 mia. kr. ekstra, skal man have en intention og en vilje til at gøre det. Det er jo ikke noget, der bare sådan tilfældigvis kommer, og som Venstre så eventuelt vil tage imod med kyshånd, hvis det kommer. Er der en beslutning eller et eller andet?
 Kl. 12:41
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
 Tak. Ordføreren.
 Kl. 12:41
- Jan E. Jørgensen (V):**
 Nej.
 Kl. 12:41
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
 Tak for det. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.
 Kl. 12:41
- Finn Sørensen (EL):**
 Jeg skal bare høre ordføreren, om ordføreren er enig i, at det forslag, der ligger her fra Det Konservative Folkeparti, er en begrænsning af det kommunale selvstyre.
 Kl. 12:41
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
 Ordføreren.

Jan E. Jørgensen (V):

Nej, det er det vel ikke, for kommunerne kan jo fastsætte den grundskyld, de har lyst til, fremover.

Kl. 12:41

hvor kommunalbestyrelserne selv kan fastsætte grundskyldspromillen, når næste års budget skal vedtages. Den frihed mener vi at kommunerne fortsat skal have. I den anledning kunne det egentlig være interessant at høre den konservative ordfører, hvad de konservative borgmestre har sagt til forslaget.

Kl. 12:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Finn Sørensen, værsgo.

Kl. 12:41

Såfremt forslaget bliver vedtaget, skal borgmestrene jo i gang med at genåbne deres budgetter for 2014, som allerede er vedtaget, for at foretage besparelser i omegnen af 1,1 mia. kr. som konsekvens af fastfrysning af grundskylden. Vi har jo allerede i dag et loft over, hvor meget grundskylden må stige fra år til år. I dag er reguleringsprocenten fastsat til maksimalt at udgøre 7 pct., og samtidig må de kommunale skatter ikke stige under ét. På den måde er grundejerne sikret mod store stigninger i deres grundskyld, og i dag er det da også kun ca. 10 pct. af boligejerne, der betaler grundskyld af den aktuelle grundværdi.

Finn Sørensen (EL):

Det kan de ikke, for forslaget går jo ud på at fastfryse grundskylden. Den skal fryses fast på sit niveau fra 2013. Hermed udelukker det jo de kommuner, der eventuelt måtte have plads op til det nuværende loft, fra at udnytte det loft. Så det er da en begrænsning af det kommunale selvstyre. Det må ordføreren da give mig ret i.

Kl. 12:42

Endelig mener vi også, som ministeren også gjorde opmærksom på i sin tale, at der bør være en sammenhæng mellem værdien af grunden og den skat, som man betaler. Med en fastfrysning, som der bliver foreslået af De Konservative, vil den sammenhæng løbende blive mindre og mindre.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 12:42

Så med disse bemærkninger kan jeg derfor meddele, at Socialdemokratiet ikke kan støtte De Konservatives beslutningsforslag.

Jan E. Jørgensen (V):

Nu er det ikke Venstre, der har fremsat forslaget. Jeg ved ikke, om man med forslaget har den intention, at en kommune ikke må opkræve mere i grundskyld. Sådan har jeg ikke læst det, men det vil jeg da foreslå at Enhedslisten spørger Det Konservative Folkeparti om.

Kl. 12:42

Kl. 12:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Kollerup, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 12:42

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Her behandler vi jo et forslag, som handler om, at man vil fastfryse grundskylden på 2013-niveau; efterfølgende skal der så være en inflationsregulering, som gør, at den kommer til at stige løbende.

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

De Konservatives forslag om at fastfryse grundskylden på 2013-niveau vil ifølge forslagsstillerne selv i hvert fald koste 6,7 mia. kr., og De Konservative foreslår så, at forslaget finansieres ved et mindre offentligt forbrug, altså ved nulvækst, i hvert fald hvis man skal tro De Konservatives 2020-plan.

I Socialdemokratiet er vi af den opfattelse, at der skal være plads til en moderat stigning i de offentlige udgifter. Vi ved nemlig, at nulvækst ikke harmonerer med f.eks. flere plejekrævende ældre, højere medicinudgifter, nye it-løsninger og nye investeringer i vores fællesskab og i vores velfærd.

Hvis vi ikke tillader en moderat stigning frem mod 2020, vil det betyde besparelser andre steder i kernevelfærden og færre ansatte. Det erkendte den tidligere VK-regering i 2011, også i sin egen daværende 2020-plan, hvor der stod anført, og jeg citerer:

Nulvækst i det offentlige forbrug i mange år fremover vil reelt betyde, at man bliver nødt til at spare på kernevelfærd. Citat slut.

Også på det punkt kan vi altså konstatere, at Venstre og De Konservative har ændret holdning eller standpunkt. Vi mangler blot at få et klart svar fra De Konservative og Venstre på, hvor det så er, der skal skæres ned. Er det på pædagogerne? Er det på politibetjentene, social- og sundhedshjælperne eller folkeskolelærerne? For vi ved, at nulvækst i det offentlige vil betyde færre offentligt ansatte.

Finansministeriets beregninger viser, at konsekvenserne ved nulvækst i forhold til regeringens plan vil betyde en nedskæring på samlet 22 mia. kr. svarende til 33.000 færre offentligt ansatte. At nulvækst betyder færre offentligt ansatte, bliver ligeledes bakket op af ti forskellige topøkonomer.

Men forslaget betyder også, og der har Enhedslistens ordfører, hr. Finn Sørensen, jo ret, at vi griber ind i det kommunale selvstyre,

Jeg vil sige, at jeg synes, det er et ganske sympatisk forslag, De Konservative er kommet med, for vi er i Dansk Folkeparti enige i problemstillingen om, at det ikke er holdbart, at grundskylden stiger så voldsomt, som den gør rundt omkring i nogle dele af landet. Man kunne bl.a. forestille sig, at der nogle steder kunne være et pensionistpar, der i god tro havde sparet op i deres hus, for at det kunne være udbetalt, når de kom på pension, og som havde en tro på, at de kunne sidde i det og leve lykkeligt der resten af deres dage, men som nu på grund af grundskylden, der stiger så voldsomt, er nødt til at flytte fra det område, som de har boet i hele deres liv. Det synes vi ikke er en holdbar måde at indrette det på. Det her kan jo helt klart komme til at vælte en privatøkonomi, når man ser på de store stigninger, der er rundt omkring.

Det er bl.a. nævnt i beslutningsforslaget, at det, når de her stigninger vil være slået fuldt igennem, vil betyde en stigning på 7.200 kr. i Rødovre, en stigning på 55.000 kr. i Frederiksberg og en stigning på 4.200 kr. i Aarhus, og der vil sikkert også være en stigning mange andre steder rundt om i landet. Ser man på det på rent nationalt plan, ja, så vil man se, at hvor kommunerne i dag får et beløb på 26 mia. kr. i kassen på grund af grundskylden, så vil det beløb stige til omkring 40 mia. kr. i år 2020. Så der er altså en voldsom stigning lagt ind, og det tror jeg da kan komme til at give nogle kæmpe problemer for mange af boligejerne derude.

Så vi er enige i, at der skal ske noget på området, og at man skal have taget nogle initiativer for at komme de problemer til livs. Og her kunne en fastfrysning da være en af løsningerne, som kunne give noget stabilitet og tryghed for boligejerne derude, men det rejser også et par spørgsmål. For hvad så med de områder, hvor det faktisk falder i forhold til i dag? For vi kunne jo forestille os, at de nogle steder – det kunne f.eks. være i det område, jeg kommer fra, Lemvig – hvis grundpriserne falder og vurderingerne falder, men man så

samtidig regulerer det opad med inflationen, så vil komme til at få en stigning, selv om de egentlig reelt skulle have haft et fald.

Så er der en anden problemstilling, når man siger, at man vil låse det fast på 2013-niveauet. For nu er det jo sådan, at der ikke er nogen 2013-vurdering; vi har kun vurderingen for 2011, og den er fyldt med fejl; det er derfor, man vil udskyde den. Så jeg er ikke helt klar over, hvordan man vil lægge det fast på en 2013-vurdering, når den ikke findes. Men det kan ordføreren for De Konservative eventuelt redegøre for, når han selv kommer på talerstolen. Man kan i hvert fald ikke fortsætte med det fejlagtige grundlag, som vi har i dag. Så jeg vil opfordre til, at man venter, til det her udvalg, hvis arbejde bliver færdiggjort næste sommer, er kommet med en ny model for, hvordan man kan lave de her vurderinger, og så må man ud fra den tage en beslutning om, hvordan man håndterer den stigende grundskyld.

Så er det jo i forhold til finansieringen i forslaget sådan, at det i år 2020 vil give et mindreprovenu på 6,7 mia. kr. Det er jo et ret ansetigt beløb, som det ikke lige er så nemt at finde. Det foreslår man så bliver fundet ved en lavere vækst i den offentlige sektor. Det er vi i Dansk Folkeparti jo som bekendt ikke med på. Så det gør selvfølgelig, at vi ikke kan støtte det med finansieringen i det her forslag.

Men vi vil godt støtte intentionen om, at man altså skal have fundet en løsning på det her med den stigende grundskyld rundt omkring for alle boligejerne. Det er ikke holdbart, at der er den her voldsomme stigning, så vi er med på at finde en løsning. Et forslag kunne jo være, at man f.eks. lavede en fælles beretning her i Folketinget, som gjorde, at man forpligtede hinanden til, når man havde den her nye model i 2014, at man så også satte sig ned og fandt en holdbar løsning på det her med, at grundskylden ikke stiger så meget fremadrettet.

Kl. 12:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten, for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 12:50

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren. Jeg vil stille det samme spørgsmål, som jeg stillede til Venstre: Er ordføreren enig i, at dette forslag er en begrænsning af det kommunale selvstyre?

Kl. 12:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 12:50

Dennis Flydtkjær (DF):

Ja, der vil umiddelbart være en begrænsning i det kommunale selvstyre, for beløbet bliver jo fastfrosset. Så det giver jo næsten sig selv, men omvendt tror jeg, at der kan være en god stabilitet i det for boligejerne derude, altså at de så trods alt bedre kan regne med, hvad de kommer til at betale i grundskyld, og ikke får de her store stigninger frem mod 2020. Så det skal man opveje mod hinanden, men jeg tror sådan set heller ikke, at jeg er til, at det lige præcis skulle være den her model. Jeg anerkender bare, at der er en kæmpe udfordring, med hensyn til at grundskylden stiger rigtig mange steder rundt omkring i landet, og at vi skal have fundet en løsning på det.

Men jeg har indtryk af, at det her lige så meget er et valgkampsforslag fra De Konservative. For der er jo ikke nogen 2013-vurdering at låse det fast på; der er kun et fejlagtigt grundlag fra 2011-vurderingen lige nu. Det mest saglige ville jo være at vente, til vi får en ny model her i 2014, som vi så kan fastlægge det ud fra, og at vi så der sætter os sammen bredt i Folketinget og prøver på at finde en

løsning på, hvordan vi kan indrette grundskylden fremadrettet, så vi ikke har de her store stigninger.

Kl. 12:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 12:51

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren. Jeg var kun ude på lige at få opklaret, om ordføreren på det her punkt var enig med Venstre, der ikke kunne se, at der var en begrænsning af det kommunale selvstyre. Men der kan jeg forstå at ordføreren i modsætning til Venstres ordfører godt kan læse indenad. Så tak for svaret.

Kl. 12:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Boye Koch, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 12:51

(Ordfører)

Pernille Boye Koch (RV):

Med dette forslag ønsker Det Konservative Folkeparti at fastfryse grundskylden på 2013-niveau. Som det allerede er blevet nævnt, er forslaget begrundet i, at stigende boligskatter ifølge De Konservative er negative for boligmarkedet, og desuden er De Konservative mere generelt af den opfattelse, at skattetrykket i Danmark er for højt.

I Radikale Venstre er vi ikke begejstrede for det konservative beslutningsforslag. For det første vil man med fastfrysningen miste frihed i kommunerne til hvert år at fastsætte grundskyldspromillen i forbindelse med den endelige vedtagelse af budgettet. For det andet vil beslutningsforslaget indebære en væsentlig svækkelse, som det også allerede er blevet nævnt, af de offentlige finanser – nærmere bestemt et provenu på 6,7 mia. kr. i 2020, som skal finansieres af det offentlige forbrug.

Radikale Venstre mener som bekendt også, at det er et ganske sundt princip, at der er en sammenhæng mellem de faktiske grundværdier og den skat, man betaler, og det princip vil forslaget bryde med.

Hvad angår bekymringen over, at boligejerne udsættes for voldsomme stigninger i ejendomsskatterne, kan det bemærkes, som det også allerede er blevet nævnt, at boligejerne allerede nu nyder beskyttelse mod store pludselige stigninger i den kommunale ejendomsskat som følge af det årlige stigningsloft på 7 pct. Derudover er der som bekendt en mekanisme til sikring mod for store stigninger i de samlede kommunale skatter, idet vi siden 2009 har haft en lovgivning, der indebærer sanktioner over for kommunerne, hvis dette sker.

På den baggrund kan Radikale Venstre ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Kl. 12:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pernille Vigsø Bagge, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 12:53

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

I modsætning til det forslag, vi behandlede tidligere, er vi i SF helt entydigt imod det her forslag fra De Konservative, som vil fastfryse grundskylden på 2013-niveau. Her er der jo intet overladt til kommunerne, der til gengæld sidder tilbage med et ordentligt hul i kommunkassen med alle de negative konsekvenser, det har. Det er ikke

bare centralistisk og dyrt, det er også direkte asocialt og en potentiel bombe under hele skattesystemet i det her land.

Grundskylden hænger som bekendt sammen med henholdsvis prisudviklingen og ejendomsvurderingerne, og selv om der i øjeblikket er meget diskussion om især vurderingernes kvalitet og diverse regerings håndtering af samme, er der dog over tid en sammenhæng. De forhold vil langsomt, men sikkert blive udvandet, hvis man kunstigt fastfryser grundskylden, og på sigt vil der ikke længere være genkendelighed mellem det, ens ejendom er værd, og det, der opkræves i grundskyld, og så har vi endnu en skat, der virker uforståelig for borgerne, og det er ikke det, vi har brug for.

Det vil desuden fratage kommunerne et af de eneste håndtag, der er tilbage på indtægtsiden, og vil dermed fastlåse kommunernes økonomi i helt uhørt grad. Det er muligt, at Konservative ønsker helt at fratage kommunalbestyrelserne indflydelse i det her land, men det er vi i SF altså direkte imod.

Også ud fra det perspektiv kan vi ikke støtte det her forslag.

Kl. 12:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 12:54

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg vil gerne rose forslagsstillerne for, at de fremsætter forslaget, dels på grund af den klare melding om, hvordan det skal finansieres, dels på grund af det klare dementi af den kritik, som undertegnede og andre blev udsat for under behandlingen af det tidligere forslag, nemlig at vi kun var ude på at begrænse det kommunale selvstyre – så dermed også noget ros for underholdningsværdien.

Det fremgår jo klart af det her forslag, at det begrænser det kommunale selvstyre, fordi man fastfryser grundskylden på 2013-niveau, sådan at den kun reguleres med inflationen for at kompensere for inflationen, og det må jo klart være en begrænsning af det kommunale selvstyre, som i dag giver mulighed for udsving mellem et loft og en bund for opkrævning af grundskyld. Så det vil jeg da gerne have at ordføreren kommer med en undskyldning for – jah, det er måske for meget forlangt – men så i hvert fald erkender, at der er nogle ting, der ikke rigtig hænger sammen i ordførerens kritik af undertegnede og undertegnedes parti, hvad det her angår.

Men når alt det her drilleri er overstået, og det skal jeg så nok skynde mig at gøre, er der jo et langt alvorligere indhold i det, og det er jo hele spørgsmålet om finansieringen. Det fremgår jo klart og tydeligt i slutningen af forslaget, at det vil beløbe sig til et mindre provenu, som det hedder, på 6,7 mia. kr. årligt, når vi når frem til 2020. Og ordføreren og ordførerens parti siger jo klart, at dette bør finansieres af en tilsvarende lavere stigning i det offentlige forbrug. Nu er der jo efterhånden ikke ret mange andre steder at hente besparelser i det offentlige end på lønkroner. Hvis man nu laver et forsigtigt regnestykke, der siger, at en offentligt ansat koster ca. 400.000 kr. i gennemsnit – det er nok lidt i overkant, men så kan jeg da ikke beskyldes for at smøre for tykt på – vil det her forslag altså koste ca. 16.000 offentligt ansatte, der jo i dag er beskæftiget med at uddanne vores børn i skolerne, passe dem i daginstitutionerne, passe de gamle i hjemmene og på plejehjem. Det er jo de grupper, der især indtil nu har holdt for, og det er jo også de store grupper af offentligt ansatte ude i kommunerne, inden for hvilke kommunerne synes at de har mulighed for at spare nogle penge.

Så tak for den, skal vi sige rygende pistol, der klart viser konsekvenserne af den politik med nulvækst i den offentlige sektor og skattelettelse, som ordførerens parti går ind for.

Så vil jeg gerne sige, at jeg er enig i, at det er noget rod med de her ejendomsvurderinger. Det tror jeg hele Folketinget er. Det skal diskuteres under næste punkt, så jeg skal jeg ikke gå længere ind i

det her, men bare sige, at det, man foreslår her, er en pokkers dårlig løsning på det problem.

Kl. 12:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Mike Legarth, en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 12:58

Mike Legarth (KF):

Tak for underholdningsværdien, vil jeg sige til hr. Finn Sørensen, som jo selv henviser til, at underholdningsværdien er høj. Jeg bliver afkrævet en undskyldning, fordi jeg har sagt noget, der strider mod noget, jeg har sagt tidligere. Jeg havde jo været rød hovedet og havde været på knæ, hvis der var det mindste om det, men vil hr. Finn Sørensen være venlig at tage beslutningsforslaget. Jeg citerer, og der er kun to sætninger: Regeringen pålægges inden udgangen af 2013 at fremsætte lovforslag, som med forbehold for ændringer i de kommunale grundskyldssatser fastfryser grundskylden på dens niveau i 2013, således at der herefter alene sker inflationsregulering.

Altså: Vi påvirker ikke det kommunale selvstyre, det er de bagvedliggende værdier, der ændres på, det, der hedder reguleringsmekanismen på de ca. 7 pct., vi vil fjerne og så alene inflationssikre. Det kommunale selvstyre består, det påvirker vi ikke, naturligvis ikke. Så nu håber jeg, at hr. Finn Sørensen er klar med en undskyldning for den urigtige påstand.

Kl. 12:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 12:59

Finn Sørensen (EL):

Ja, det er klart. Hvis jeg har misforstået forslaget, skal jeg gerne komme med en undskyldning for min manglende evne til at læse, men det tror jeg da næppe at jeg har. I så fald vil jeg bede ordføreren om, når ordføreren nu kommer på talerstolen for at sammenfatte forslaget, meget grundigt at forklare, hvad det går ud på, for jeg kan altså ikke læse ordene »fastfryser grundskylden på dens niveau i 2013« på anden måde, end at så er det ikke muligt at hæve grundskyldspromillerne, når de først er fastlagt en gang og kun bliver inflationssikret. Det er vel også det, man kan læse, når man bladrer om på side 2 og ser i bemærkningerne til forslaget: Det Konservative Folkeparti mener, at grundskylden bør fryses fast på sit niveau for 2013, så denne voldsomme stigning i ejendomsskatterne undgås.

Det er svært at opfatte forslaget på anden måde, end at det forhindrer kommunerne i at regulere grundskyldspromillerne. Men hvis jeg har misforstået det, vil jeg gerne lytte, og hvis jeg har misforstået det, vil jeg også gerne undskyldte for den del.

Kl. 13:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:00

Mike Legarth (KF):

Jamen det *har* ordføreren misforstået. Den undskyldning er så modtaget, og så skal vi ikke gøre mere ud af det. Skat er meget kompliceret. Grundskyldsberegninger er meget komplicerede, men der foregår altså en automatisk stigning i de grundskyldsværdier, der er, og det er den automatiske stigning på de 7 pct., vi vil nulstille. Kommunerne kan fortsat have deres egne grundskyldspromiller, som de gerne vil. Det ændrer vi ikke på, og det har vi også eksplicit skrevet i teksten, som jeg refererede ord for ord, netop for at der ikke skulle sås tvivl om det. Så vi har gjort, hvad vi kunne for at rydde den misforståelse af vejen. Men lad os komme videre.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:01

Det konservative forslag vil medføre, at den her forskel i beskatningen af ejerboliger, afhængigt af om det er lejligheder eller huse, vil fortsætte med at stige, i stedet for at man i det mindste sørger for, at forskelsbeskatningen ikke bliver større.

Finn Sørensen (EL):

Jamen jeg vil bare sige, at enten har det ikke været tydeligt nok, eller også er jeg ikke god nok til at læse. Jeg kan altså ikke finde det i teksten. Men i hvert fald tak for den del af opklaringen.

Kl. 13:01

Men vi støtter forslaget, fordi det trods alt har fat om hovedparten af problemet, og så har vi jo vores eget forslag, som vil tage fat om hele problemet.

Kl. 13:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Og så er det hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:05

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Vi siger tak for beslutningsforslaget fra De Konservative, som vi kan bakke op om. Vi synes, det er vigtigt at sikre boligejerne i Danmark mod at komme til at betale helt urimelige summer i grundskyld.

Kl. 13:01

Mike Legarth (KF):

Jeg er enig med ordføreren i problemstillingen i forhold til ejerlejligheder og huse, og vi vil gerne være med til at se på det og adressere den problemstilling.

Jeg har tidligere stået heroppe i anledning af, at vi selv havde et beslutningsforslag i samme boldgade på banen, og har opremset de mange kommuner, hvor folk kommer til at betale 500 kr. eller mere om måneden i grundskyld som følge af de stigende grundskyldspriser. Så slemt kan det gå, at man som gennemsnitlig husejer på Frederiksberg kommer til at betale 5.000 kr. mere om måneden i grundskyld. 5.000 kr. mere om måneden i grundskyld er jo noget, der kan jage familier fra hus og hjem. Det er noget, som gør, at pensionister, der har troet, at de kunne blive boende i deres hus, indtil de ikke længere kunne gå op ad trappen, pludselig må erkende, at det kan de ikke. De har simpelt hen ikke råd til at betale den kæmpe grundskyld på 5.000 kr. mere om måneden eller, som det bliver til, 100.000 kr. i alt, når stigningen er indfaset, om året. De skal altså så betale 100.000 mere i grundskyld om året i et gennemsnitligt hus på Frederiksberg. Det skal der selvfølgelig gøres noget ved, og det konservative forslag her vil gøre noget ved det.

Så vil jeg bare nævne, at årsagen til, at vi vælger den her model, hvor grundskylden dog stiger med inflationen – det koster 6,7 mia. kr. om året, når vi når frem til 2020 – er, at vi skal opretholde balancen, så vi også kan have finansiering nok til at sænke skatten, fjerne topskatten og sådan nogle ting. Derfor er det her, vi starter. Det er det, vi lægger ud med, for at vi også kan have finansiering til balancen på den længere bane. Men jeg er glad for opbakningen til beslutningsforslaget.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:06

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen det forstår jeg godt. Men så kunne Det Konservative Folkeparti jo bare være lidt mere ambitiøs. Altså, Det Konservative Folkeparti benytter et udgiftsstop i den offentlige sektor som finansieringskilde, og inden for det udgiftsstop skal Det Konservative Folkeparti have penge til både den her fastfrysning af grundskylden og afskaffelse af topskatten og andre ting.

Jeg synes ikke, det er helt tilstrækkeligt, fordi man i De Konservatives forslag tillader, at man hæver grundskylden med inflationen. Det er jo sådan, at vi har et skattestop for ejendomsværdiskatten i Danmark, og den er ikke inflationsreguleret, den er på en nominel værdi, og det vil sige, at hvis man kun indfører en fastfrysning med inflationsregulering, så vil grundskylden fortsætte med at stige og stige med inflationen, mens ejendomsværdiskatten heldigvis holdes på en nominel værdi uden inflationsregulering, og det vil betyde, at det misforhold, der er mellem beskatning af ejerlejligheder og huse i Danmark, vil blive endnu større. Det er allerede sådan i dag, at man i en række kommuner betaler en meget større samlet ejendomsskat, hvis man bor i et hus, end hvis man bor i en lejlighed. Et hus i f.eks. Rødovre beskattes med 69 pct. mere i samlede ejendomsskatter end en lejlighed i Rødovre, selv om huset og lejligheden har fuldstændig samme værdi. Så hvis man er en person i Rødovre, der gerne vil købe et hus til 2 mio. kr., skal man altså lige tage med i betragtningerne, at hvis man køber huset til 2 mio. kr., så skal man betale 70 pct. mere i ejendomsskat, end hvis man køber en lejlighed til 2 mio. kr. Hvorfor skal der være den diskrimination af boligformer i Danmark?

I Liberal Alliance mener vi jo godt, at den offentlige sektor kan blive mere effektiv, at den kan levere mere for de samme penge eller det samme for færre penge. Og derfor har vi jo sagt, at der skal ske en effektivisering af den offentlige sektor. Det er ikke nok blot at have et udgiftsstop; der skal være en udgiftsreduktion. Og det giver jo så ifølge vores planer penge til mere end det, som Det Konservative Folkeparti har penge til.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:07

Mike Legarth (KF):

Nu har vi jo fra konservativ side fremlagt vores 2020-plan, som rent faktisk flytter 62,8 mia. kr. Vi finder altså besparelser på 62,8 mia. kr., og dem bruger vi så til fastfrysning af grundskyld, fjernelse af topskat, fjernelse af arveafgift, fjernelse af en række stopklodser og barrierer for det at drive virksomhed og skabe job og beskæftigelse. Og den balance skal findes et eller andet sted. Det er her, vi er landet.

Der er altså nogle mennesker i Danmark, der har brug for at have en have omkring deres grund, især børnefamilier, som gerne vil have en have, hvor barnet kan sove i barnevogn, eller hvor børnene kan løbe ud og lege, hvor man kan bygge et legehus eller måske have nogle høns. De mennesker skal altså så bare betale en ekstra skat, bare fordi de har en hæk omkring deres grund, fordi de har en grund med en have på. Det synes vi ikke er rimeligt.

Hvis vi sammen senere kan forstærke nogle af de elementer og finde en balance, der er mere passende, er vi da åbne over for den dialog. Vi synes bare, vi har ramt rigtigt med vores oplæg. Men jeg har jo forståelse for, at andre partier har en lidt anden mening og en lidt anden balancering, og jeg ser frem til de fremtidige drøftelser om det.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:07

Til sidst vil jeg sige, at en inflationsregulering ikke i sig selv vil udgøre noget provenutab for staten eller kommuner, men i forhold til eksisterende planer for en samlet dansk økonomi i balance i 2020 vurderer vi og fagfolk, at forslaget vil medføre et mindre provenu, der beløber sig til ca. 6,7 mia. kr. årligt i 2020, og det skal selvfølgelig finansieres af en tilsvarende lavere stigning i det offentlige forbrug, og det har vi anvist i De konservatives 2020-plan. Tak.

Kl. 13:07

Ole Birk Olesen (LA):
Det ser vi også frem til.

Kl. 13:08

Kl. 13:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mike Legarth, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:12

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mike Legarth (KF):

Tak, fru formand, og tak for bemærkningerne. Når stigningerne i grundskylden som følge af bl.a. de seneste ejendomsvurderinger fra SKAT slår fuldt igennem, vil de kommunale boligskatter stige med eksempelvis 7.200 kr. om året for et gennemsnitshus i Rødovre, 55.400 kr. på Frederiksberg, 11.900 kr. i København og 4.200 kr. i Århus. Det viser flere beregninger fra nogle af landets førende pengeinstitutter.

I Det Konservative Folkeparti mener vi, at grundskylden bør fastfryses på sit niveau for 2013, så den voldsomme stigning i ejendomsskatterne undgås. Det er af afgørende betydning for danskernes mulighed for at planlægge deres egen tilværelse og forvalte både fritid og arbejdsliv, at der er grundlæggende ro om deres økonomiske forhold. Og for de danske familier er det af stor vigtighed at have mulighed for at have et hjem, en bolig, der lader familielivet hænge sammen, og at der er mulighed for at sælge sin bolig og købe en ny, når det af hensyn til skolegang, arbejdsliv eller familieforhold i øvrigt måtte være påkrævet. Stigende boligskatter vil kun gøre det sværere at sælge sin bolig og dermed at have den fornødne fleksibilitet og frihed.

Det er samtidig nødvendigt for væksten, at der er godt gang i det private forbrug. En af forudsætningerne for et passende niveau for privatforbruget er, at danskernes tillid til deres økonomiske situation er på plads, ligesom boligmarkedet er vigtigt for samfundsøkonomien, fordi bolighandeler efterspørger håndværkere, møbler, flyttemænd og en række andre ydelser. Højere boligskatter gør det sværere at sælge boliger, mange vil blive låst fast, og færre vil have mulighed for at investere i en ny bolig. Med en fastfrysning af grundskylden vil danskerne derimod i højere grad turde handle bolig, og af den grund er det vigtigt, at vi holder boligskatterne i ro. Og mange kommuner vil have overordentlig vanskeligt ved at holde boligejerne skadesløse ved at sænke grundskyldspromillen. Det kommunale tilskud og udligningssystemet fungerer nemlig sådan, at de øgede indtægter fra stigende ejendomsvurderinger i vidt omfang ikke tilfalder den enkelte kommunekasse. Men alligevel skal kommunerne bære provenutabet med en promillesækning, og derfor er et nationalt skattestop på grundskylden, som ikke belaster de enkelte kommuner, påkrævet.

Skattetrykket i Danmark er et af verdens højeste, det fjerner en del af borgernes frihed og individuelle ansvar, og det går også ud over virksomheders muligheder for at generere arbejdspladser og velstand i det hele taget. En fastfrysning af boligskatterne skal således ikke ses som en modsætning til lettelser i skatten på arbejde, men som et supplement til det. Og det her forslag må naturligvis ikke være til hinder for, at der sker en korrektion af de ejendomsvurderinger, der har været foretaget forkert af SKAT, jævnfør Rigsrevisionens kritik for nylig, fastfrysningen skal naturligvis ske med udgangspunkt i de korrekte værdier.

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Nu sagde jeg noget pænt før om to konservative kommuner, nemlig Gentofte og Greve, og jeg vil også gerne supplere med en tredje konservativ kommune, nemlig Høje Taastrup, hvor man til næste år sænker grundskyldspromillen. Vil den konservative ordfører prøve at gøre sin indflydelse gældende over for De Konservative på Frederiksberg, som ikke har valgt at sænke grundskyldspromillen her i år?

Kl. 13:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:12

Mike Legarth (KF):

Jeg vil starte med at tage imod rosen i forhold til Høje Taastrup Kommune. Det er jo ganske rigtigt hr. Michael Ziegler, der sidder som borgmester derude. Det er en meget veldrevet kommune, som jeg ønsker held og lykke i valgkampen, og som har gjort det fremragende, og når vi sammenligner nøgletal – best practice, som vi kalder det – kan vi se, at her kan mange kommuner lære meget af Høje Taastrup. De har gjort det, der er rigtigt for dem.

I forhold til at se på, hvordan der drives politik rundtomkring – vi så før, at Greve Kommune også udmærker sig ved at have en meget lav grundskyldspromille, og jeg synes, det er værd at anerkende her fra talerstolen, at det er godt, at borgerne i Greve skal betale så lidt som muligt – vil jeg sige, at jeg håber, at alle kommuner forsøger at bruge de penge, der er til rådighed, på bedst mulig måde til gavn for alle deres borgere.

Kl. 13:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:13

Jan E. Jørgensen (V):

Det er jeg med på, men nu stillede jeg også et spørgsmål om Frederiksberg. Jeg kan godt forstå, at det måske er svært at sige fra talerstolen, men er man begejstret for, at der er den debat på Frederiksberg i Det Konservative Folkeparti, hvor man altså ikke vil sænke grundskylden, selv om man rent faktisk kunne have gjort det?

Kl. 13:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Mike Legarth.

Kl. 13:13

Mike Legarth (KF):

Det, jeg hæfter mig ved, er, at vi har en god, veldrevet kommune på Frederiksberg, som også i forhold til alle nøgletal udmærker sig. Jeg kan forstå, at der har man et rådighedsbeløb, man nu kan bruge til at sænke skatter og afgifter for, og jeg formoder, at man er kommet

frem til, at den model, man har valgt, med, at man sænker kommuneskatten, er det rigtige for Frederiksberg, og det har jeg virkelig ikke nogen tanker om at blande mig i her fra Folketingets talerstol.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 2:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlige ejendomsvurderinger og tilbagebetaling af for meget opkrævet skat.

Af Ole Birk Olesen (LA) m.fl.

(Fremsættelse 02.10.2013).

Kl. 13:14

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Det er skatteministeren. Værsgo.

Kl. 13:14

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak, formand. Regeringen har netop fremlagt et udspil til, hvordan vi kan håndtere de problemer omkring ejendomsvurderingerne, som var indeholdt i den rapport, som Rigsrevisionen kom med for nylig. Vi har taget Rigsrevisionens rapport meget alvorligt, fordi det efter vores opfattelse er nødvendigt at få genskabt tilliden til ejendomsvurderingerne. Boligejere og ejere af andre ejendomme skal selvfølgelig kunne stole på, at de offentlige ejendomsvurderinger har en tilstrækkelig god kvalitet.

Det er vigtigt indledningsvis at få sagt, at selv om vurderingerne er blevet kritiseret for ikke at ramme godt nok – og den kritik er fuldstændig berettiget – har der ikke været tale om, at vurderingerne generelt har været ulovlige. Det fremgår sådan set heller ikke af Rigsrevisionens rapport, at de har været det. Kammeradvokaten undersøgte det også på vores foranledning i Skatteministeriet, da Rigsrevisionens kritiske beretning blev offentliggjort. I og med at det ikke har været ulovligt, er det ligesom en anden sag omkring eventuel tilbagebetaling. Det er klart, at havde det været ulovligt, havde det været et juridisk krav i forhold til staten, men det er der efter vores vurdering ikke tale om. Derfor ligger der ikke et juridisk krav om at få ændret tidligere vurderinger og at få betalt penge tilbage. Ikke desto mindre synes vi, at det er utilfredsstillende, at man har ramt så skævt, som man har gjort i vurderingssystemet. Kritikken retter sig jo meget imod tidligere Venstreskatministre, der havde magten på det tidspunkt, som jo ikke, om jeg så må sige, gjorde ret meget for at udbedre de fejl, der blev påpeget allerede i 00'erne.

Men jeg er så også mere interesseret i, at vi får en fremadrettet diskussion om, hvordan vi kan gøre det bedre fremover. Derfor skal vi have etableret et vurderingssystem, der kan lave vurderinger af bedst mulig kvalitet, og der må vi bare erkende, at det kan vi ikke gøre fra den ene dag til den anden. Det vurderingssystem, som forskellige Venstreministre havde ansvaret for, viser sig at være så dår-

ligt, at det vil tage lang tid at få etableret et nyt, og det er jo derfor, vi har bedt et ekspertudvalg uden for SKAT og Skatteministeriet om at se på hele den her sag og lave en rapport om, hvordan man fremadrettet kan få et bedre vurderingssystem. Det betyder så også, at vi kan få nogle nye vurderinger i 2015 på et andet og bedre grundlag end i dag, og at vi på det grundlag ligesom kan starte, om jeg så må sige, på en frisk og også få rettet nogle af de fejl, der har været i de år, der er gået. Vi har i den forbindelse en problemstilling omkring 2013-vurderingen, som SKAT er i gang med i øjeblikket, og som skulle sendes ud til boligejerne i forbindelse med årsopgørelsen i marts 2014. Vi har vurderet i Skatteministeriet og i regeringen, at det ikke ville være forsvarligt at fortsætte 2013-vurderingerne, fordi det grundlæggende ville være med de samme fejl, som var gældende for 2011-vurderingen. Formentlig kunne man have rettet nogle af dem, men efter vores vurdering ikke nok af dem til, at det ville være forsvarligt at køre videre med 2013-vurderingen, så derfor ville vi gøre det, at vi forlænger 2011-vurderingen, og det er den forlængelse af 2011-vurderingen, der så vil være gældende som 2013-vurdering, og som vil blive sendt ud til boligejerne. Så sker der det, at vi i 2015, når vi har fået det nye vurderingssystem, kan få et langt bedre system med en bedre træfsikkerhed. Også på det grundlag kan vi diskutere, hvad man kan gøre bagudrettet, som det her forslag fra Liberal Alliance jo beskæftiger sig med.

Kl. 13:20

Det, vi planlægger, er, at man, når der er kommet et nyt og bedre og mere korrekt vurderingssystem, kan lave tilbageregninger, i forhold til hvordan vurderingerne mere korrekt ville have set ud i 2011, 2012 og 2013. På den baggrund vil vi også være i stand til at lave automatiske tilbagebetalinger i det omfang, nogle har betalt for meget i enten ejendomsværdiskat eller i kommunal grundskyld, og derfor vil der blive tale om en automatisk tilbagebetaling og en delvis imødekommelse af det forslag, som Liberal Alliance har foreslået og er kommet med her, ved en sådan model.

Jeg synes også, det er vigtigt at få sagt, at i den offentlige debat får man det til at lyde, som om alle ejerboliger bliver for højt vurderet, og som om alle boligejere gennem de sidste 10 år har betalt for meget i skat. Det er jo ikke rigtigt. Der er flere ejerboliger, der er vurderet for lavt, end der er ejerboliger, der er vurderet for højt. Det fremgår klart af Rigsrevisionens beretning og kammeradvokatens udtalelse, og sagen er også den, at langt de fleste boligejere betaler ejendomsskatter af beløb, der ligger under den aktuelle vurdering. Det skyldes skattestoppet for ejendomsværdiskatten og grundskatte-loftet for grundskylden. Det er kun ca. 5 pct. af alle boligejere, der i øjeblikket betaler ejendomsværdiskat af den aktuelle vurdering, og det er kun godt 10 pct. af boligejerne, der i øjeblikket betaler grundskyld af den aktuelle grundværdi. Langt de fleste boligejere betaler ejendomsskatter af beløb, som ligger under vurderingen, og langt de fleste boligejere vil overhovedet ikke være berørt af de ting, vi her taler om.

Det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke er vurderinger, der har været for høje, og det undskylder selvfølgelig ikke, at man har haft for stor spredning i de vurderinger. Det er det, som Rigsrevisionen påpeger. Men det er vigtigt at få sagt, at det er et begrænset antal, som reelt bliver ramt af det her. Det er derfor, at det er noget vanskeligt at skulle gå helt tilbage til 2003 og lave mere korrekte vurderinger på det tidspunkt, for man er jo ret beset nødt til at skulle lave en vurdering af, hvor meget et hus skulle være solgt til i 2003, og det er altså meget vanskeligt at påpege. Man kunne spørge: Jamen hvordan vil man med de redskaber, vi har i dag, kunne vurdere et hus bedre i 2003 i dag, end man gjorde dengang? Med det nye system kunne man måske i teorien gøre det, men det, som er opfattelsen hos os, er, at det i praksis ville være enormt vanskeligt at gøre det, og du risikerer simpelt hen, at du får et stort antal fejlskud på de vurderinger, som du så ville komme ud med.

Så hvis jeg kort skal opsummere, har regeringen med sit udspil fremlagt en løsning, som er rimelig og velafbalanceret, og som sikrer, at vi får styr på det her område. Og vi har til hensigt i nær fremtid at fremsætte forslag til den lovgivning, som i den forbindelse er nødvendig, og vi kan ikke støtte det her forslag fra Liberal Alliance.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:24

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg kan forstå, at regeringen ikke ønsker at tilbagebetale de ejendomsskatter, der er blevet opkrævet for meget i forhold til ejendommenes reelle værdi, fordi SKAT har sjusket med vurderingen af ejendommenes værdi. Jeg synes, det er rigtig, rigtig ærgerligt, at regeringen på den måde føler sig i sin gode ret til bare at beholde penge, som man slet ikke har ret til, og som rettelig tilkommer de folk, der har betalt for meget i skat.

Jeg forstår på det hele, at det er regeringens undskyldning, at man har fået sin egen advokat, som man betaler for at repræsentere sig i forskellige sager, til at hævde, at man ikke har gjort noget ulovligt. Hvor stor troværdighed har det, at det er ens egen advokat, som man har bedt om at undersøge lovligheden af det her?

Dernæst vil jeg spørge: Det står direkte i vores grundlov i § 43, at ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov – ved hvilken lov har regeringen haft ret til at opkræve for meget i skat?

Kl. 13:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:25

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg tror, hr. Ole Birk Olesen lige skulle overveje nøje, hvad det er for argumenter han bruger i den her sammenhæng. Han hævder, at kammeradvokatens analyse er utroværdig osv. Det må vel betyde, at hr. Ole Birk Olesen mener, at der har været tale om en ulovlig opkrævning af skat. Mener hr. Ole Birk Olesen det? Det må man jo forstå ud fra det. Hvis det er tilfældet, forstår jeg da ikke, hvorfor hr. Ole Birk Olesen og Liberal Alliance ikke har fremsat forslag om en kommissionsdomstol, der skal undersøge tidligere Venstreministres ulovlige opkrævning af skat.

Hvorfor foreslår han ikke en rigsretssag imod tidligere ministre, fordi de har opkrævet for meget i skat ulovligt? Det gør han jo ikke, fordi han ved, at hans argumenter ikke hænger sammen. Hvis der overhovedet skulle være nogen som helst logik – for ikke at sige anstændighed – i hr. Ole Birk Olesens argumenter, burde han da tage den konsekvens.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:27

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg bad om et simpelt svar på et simpelt spørgsmål. Hvilken lov tillader regeringen at opkræve mere i ejendomsskat af boligejerne, end værdien af deres ejendomme tilsiger? Hvilken lov tillader, at man opkræver ejendomsskat af en højere værdi end den værdi, som boligerne faktisk har? Hvilken lov tillader det? Og hvis man gør det, hvordan kan det så forstås andet end som en ulovlighed? For man har kun en lov, der giver en lov til at opkræve skat af ejendomsværdien – ikke en lov, der giver lov til at opkræve skat af ejendomsværdien plus et eller andet beløb.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:27

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Vi holder os til vurderingsloven. Hvis hr. Ole Birk Olesen mener, at forskellige Venstreskatministre har administreret vurderingsloven ulovligt – og det kan jeg forstå at han mener – synes jeg da, at han med det samme i det her Folketing skulle fremsætte forslag om, at der indledes en rigsretssag mod de pågældende Venstreministre. Det giver da ikke mening på nogen anden måde. For det er da indlysende nok, at opkræver man skatter ulovligt, går den ikke; så er det da en dybt, dybt alvorlig sag.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:28

Dennis Flydtkjær (DF):

Skatteministeren er jo meget hurtig til at frikende SKAT selv ved at sige, at det her ikke har været nogen ulovlig opkrævning, men det står jo sådan set i loven, at vurderingerne skal være omkring 10 pct. under det, priserne er.

Så forstår jeg ikke, hvordan Rigsrevisionen kommer frem til, at vurderingerne faktisk skal være 41 pct. for høje, og at man så samtidig får kammeradvokaten til at undersøge SKAT selv, altså at ens egen advokat undersøger SKAT og så meget overraskende kommer med en frifindelse. Jeg tror, at hvis man spørger samtlige forsvarsadvokater derude i samfundet, og de skal fortælle, om deres klienter er uskyldige eller ej, kommer de fleste frem til, at lige præcis deres klient er uskyldig.

Nu går en del af det her forslag jo ud på, at man skal have en undersøgelse, der undersøger det hele til bunds, så man kommer rundt om hvert et hjørne af det. Mener skatteministeren, at man er kommet det ved at få SKATs egen advokat til at undersøge det her? Kunne der ikke være behov for, at man fik nogle andre til at tjekke det her. Jeg tænker også på, at SKAT jo er inde i en generel tillidskrise. Jeg synes jo ikke, at det er specielt tillidsskabende, at man får SKATs egen advokat til at undersøge det her. Der kunne det måske være en god idé, at man fik nogle andre til at undersøge det.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:29

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Som sagt, hvis der er tale om ulovligheder, bør også Dansk Folkeparti fremsætte forslag om, at der bliver lavet en kommissionsundersøgelse af de Venstreministre, der ulovligt har opkrævet ejendomsskatter. Det er en meget, meget alvorlig sag, og så stiller sagen sig da fuldstændig anderledes end den vurdering, vi har af det. Så er der tale om en kommissionsundersøgelse, der er tale om en rigsretssag i givet fald, og derfor synes jeg, at man skal tage det her lidt mere alvorligt og stoppe med at sige, at det bare er os, der bare har betalt kammeradvokaten for hvad som helst.

Jeg har ikke nogen politisk interesse i det her overhovedet, fordi det ikke er mig som skatteminister, der har et problem her, men jeg synes sådan set, at det er rimeligt nok i forhold til boligejerne, i forhold til det her Folketing, i forhold til hvordan vi diskuterer det her i Folketinget, at vi ligesom vejer vores ord lidt mere nøjagtigt end det, som vi hører her fra Dansk Folkeparti og fra Liberal Alliance. Det er

en meget, meget alvorlig sag at beskyldte tidligere ministre for at administrere en lov ulovligt.

Kl. 13:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:30

Dennis Flydtkjær (DF):

Det her beslutningsforslag handler om, at man skal have en tilbuds-gående undersøgelse, og det mener ministeren åbenbart at man har fået, ved at man hyrer sin egen advokat til at undersøge det her. Det mener vi bare ikke i Dansk Folkeparti. Vi havde sådan set gerne set, at man fik undersøgt det her grundigt, så vi også havde en god vurdering af, om man har overholdt lovgivningen. Rigsrevisionen har jo sådan set tydeligt sagt, at man ikke har gjort det. Så jeg synes, at det er for nemt sluppet rundt om det bare at sige: Nu har min egen advokat frifundet mig, ergo er jeg da uskyldig. Det synes jeg ikke klæder en skatteminister.

Jeg vil alligevel gerne spørge om en anden ting nu, hvor jeg har ordet, for jeg har jo kun to korte bemærkninger. Hvor lang tid tilbage mener skatteministeren at borgerne skal have deres penge tilbage? Er det rimeligt, at det kun er i 2013, altså det, man betaler for meget i ejendomsskat allerede nu? Er det nok, eller skal det være tilbage til 2009, 2007 eller 2005? Hvor langt skal man tilbage?

Kl. 13:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:31

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg læser ikke i Rigsrevisionens rapport, at de påstår, at man har opkrævet ulovligt, at man har administreret ulovligt, og på det punkt er der faktisk er enighed mellem kammeradvokaten og Rigsrevisionen. De er ude med en kritik, men det er jo vedrørende nogle helt andre ting omkring lovligheden, og som sagt vil det være dybt alvorligt for tidligere Venstreministre, hvis kammeradvokaten tager fejl i det – meget, meget alvorligt. Det vil det være. Men jeg opfatter det sådan set sådan, at kammeradvokaten ikke kan sætte spørgsmålstejn ved lovligheden af det, og i den forbindelse, at Rigsrevisionen sådan set heller ikke gør det, altså sådan som jeg læser det. Hvor langt tilbage? Jamen vi har foreslået 2011, og det mener vi er en rimelig måde at håndtere det her på.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen. Værsgo.

Kl. 13:32

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for ordet. Jeg vil godt følge op på det sidste spørgsmål: Altså, skatteministeren siger – og det er det udspil, som regeringen har – at er der nogle boligejere, der har betalt for meget i skat, når man nu får kigget systemet efter, så vil man godt godtgøre dem tilbage til 2011. Skatteministeren siger, at det vil være noget vanskeligt at gå længere tilbage, men at man i teorien kunne gøre det. Det synes jeg sådan set er en klar melding fra skatteministeren. Det vil sige, at det også er praktisk muligt, og så handler det alene om politisk vilje.

Jeg synes jo, det må være svært at se logikken i, at skatteministeren siger, at det ikke har været godt nok, og at vi derfor skal have et nyt system, og at hvis der er nogle, der har betalt for meget i det gamle system i forhold til i det nye, vil man godt kompensere boligejerne tilbage til 2011. Men hvorfor ikke længere? vil jeg spørge skatteministeren. Hvorfor trækker regeringen en streg i sandet ved

2011? Hvorfor ikke tilbage til 2003, hvor Rigsrevisionen kommer med sin kritik?

Kl. 13:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:33

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg synes virkelig, det her er interessant. Hvad angår partiet Venstre, som, så vidt jeg ved, regner med at få regeringsmagten efter næste folketingsvalg, vil jeg godt høre, om det vil indgå i Venstres økonomiske politik og i Venstres politik, at man vil give løfter til boligejere om, at de skal have tilbagebetaling helt tilbage til 2003 – vel vidende hvad det ville koste i form af klageudgifter, tilbagebetalingsudgifter, vel vidende at man ikke ville ramme særlig præcist. Der er mange, der ville få noget, de måske ikke skulle have haft, andre, som ikke ville få noget, selv om de måske skulle have haft det. Det ville give en virkelig, virkelig stor diskussion om rimeligheden i det.

Jeg vil godt høre, om Venstre har gennemtænkt konsekvenserne af den politik. Nu tror jeg ikke, at Venstre vinder næste valg, men Venstre tror jo selv, at de gør det, og at de får magten efter næste valg. Har Venstre gennemtænkt konsekvenserne af den melding, de giver her i dag, altså at de sådan uden videre vil støtte Liberal Alliance i det forslag, de er kommet med her?

Kl. 13:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:35

Torsten Schack Pedersen (V):

Det vil sige, at det altså er sådan for skatteministeren, at principper afhænger af, hvad de koster – eller hvad? For hvis regeringen mener, at de boligejere, der er med i et nyt vurderingssystem og har betalt for meget efter det gamle system, skal kompenseres, men kun tilbage til 2011, så er det jo åbenbart økonomiske grunde og ikke, hvordan man sikrer den bedste vurdering, der er afgørende. Og det forstår jeg bare ikke. Jeg forstår ikke, hvorfor skatteministeren mener, at det er naturligt at gå tilbage til 2011, men ikke at gå længere tilbage. Det forekommer mig noget mærkeligt at lave den skillelinje, som skatteministeren gør.

Kl. 13:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:35

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Som jeg sagde: Jo længere tid, du går tilbage, jo vanskeligere er det at ramme præcist, for du er ude i at skulle forsøge at ramme så godt som muligt. Det vil sige, at der er nogle, der får penge, de ikke skulle have haft, mens andre ikke får de penge, de skulle have haft. Lige-gyldigt hvor godt du laver det, når du tilbageregner, er det sådan, at du de første år kan gøre det rimelig præcist, tror jeg nok, men jo længere tid, du går tilbage, jo mere upræcist bliver det der tilbageregnestykke. Det giver jo sig selv, fordi boligerne kan have ændret sig, og der er meget forskellig prisudvikling i forskellige områder, som man er nødt til at køre ind i de her computermodeller, som man bruger til det her. Så det er vanskeligt.

Nej, det er ikke økonomi. Det er, fordi det simpelt hen ikke bliver et retfærdigt system. Og igen vil jeg spørge: Har Venstre gennemtænkt konsekvenserne af den melding, de giver her i dag?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 13:36 der har været mellem de offentlige vurderinger og de salgspriser, der har været, og så den deraf følgende specielle grundskyld, som man har betalt.

Brian Mikkelsen (KF):

Vi diskuterer jo politik i Folketingssalen, vil jeg sige til ministeren. Jeg synes, at ministeren flere gange bruger kammeradvokatens forklaring, taler om rigsretssager, hvis man ikke følger den og alle mulige andre ting. Men det, vi taler om i dag i Folketingssalen, er jo det rimelige i, at staten har opkrævet for meget ejendomsskat af almindelige borgere. Om det er uretmæssigt eller retmæssigt, kan man jo så diskutere, men uanset hvad er det jo konstaterbart, at en del danskere har betalt for meget i ejendomsskat siden 2003, jævnfør Rigsrevisionens undersøgelse.

Så det helt elementære spørgsmål til skatteministeren er jo, uanset hvad kammeradvokaten skriver eller ej, om det ikke politisk er rimeligt at sige, når man bor i et demokratisk retssamfund, at når nogen har betalt for meget i skatter eller afgifter – og i det her tilfælde i ejendomsskat, hvad enten det er grundværdi- eller ejendomsværdi-skatten – så skal de selvfølgelig have de penge tilbage. Og hvis man skal, hvorfor så stoppe ved 2011, som andre spørgere har været enige om at spørge om? Hvorfor ikke gå tilbage til 2003, uanset at der er problemer med det? Hvorfor ikke gå tilbage til 2003, hvor Rigsrevisionen påpeger at der er fejl fra?

Kl. 13:36

Derfor må spørgsmålet igen være til ministeren: Når man har opkrævet for mange penge i skat af folk, må det vel også være rimeligt, at man gør en ekstraordinært stor indsats, uanset hvor besværligt det er, for at finde de mennesker og sørge for, at de får pengene tilbage helt tilbage fra 2003.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:40

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Som jeg har sagt tidligere, er der også adskillige, der har betalt for lidt i ejendomsskat. Det er ikke sådan, at der kun er en masse, der har betalt for meget. Det skal vi have med i det her.

Så spørger hr. Brian Mikkelsen, hvad vi har gjort for at rette op på uretfærdigheden. Jamen vi har da gjort det, at vi har nedsat et ekspertudvalg, at vi har suspenderet 2013-vurderingen, at vi får et nyt vurderingssystem i 2015, sådan at vi på det grundlag kan få en fremadrettet løsning. Det har vi gjort, selv om det sådan set ikke er os, der har skabt de her problemer. Det er forskellige Venstreskatteministre, der har misrøgtet det her system igennem 00'erne. Her kunne jeg godt sige: Jamen det har I gjort, det er jeres ansvar, kom med en løsning på det. Og så kunne jeg godt køre politisk polemik på det, men det har jeg faktisk ikke gjort. Jeg har taget den her udfordring op. Jeg har ligesom arbejdet på at få en løsning på den, og derfor undrer det mig meget, at der er partier i Folketinget fra den borgerlige fløj, der støttede den gamle regering, som ikke med det samme har villet hjælpe regeringen med det.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:37

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Der er stor forskel på, om det er urimeligt, eller om det er ulovligt. Det er jeg fuldstændig enig i. Der er en kæmpestor forskel. Det er også derfor, jeg ikke forstår, at der er folketingsmedlemmer, der vil påstå, at det har været ulovligt, uden at de tager konsekvensen af det.

Det er ikke rimeligt. Det er vi da fuldstændig enige i. Men der er ikke noget retskrav på det. Det går jeg også ud fra at vi er enige om. Derfor handler det om, hvad det er, der er praktisk muligt, hvordan vi kan håndtere det her på en fornuftig måde. Det er derfor, vi har lavet vores forslag. Det er klart, at man altid kan diskutere, hvornår man skal lave et skæringsår for at få en rimelig løsning på det her problem. Og der har vi ment, at 2011 er et rimeligt skæringsår for det, og derfor ligger det i vores udspil. Hele problemet, når man siger, at der er masser, der har betalt for meget i skat, er, at vi bare ikke ved, hvem det er, og hvor meget de har betalt for meget. Hvis man bare kunne sige det. Men det er der bare ingen der ved, før vi ligesom har fået et eller andet nyt system, som man kan regne tilbage på.

Det er derfor, at det her er mere vanskeligt end som så.

Kl. 13:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Til det sidste, som skatteministeren sagde, med, at skatteministeren ikke havde kørt polemik på sagen, vil jeg sige, at jeg nu nok ikke tror, det bliver nogen vanskelig opgave at finde eksempler på, at skatteministeren har været temmelig polemisk – ej heller, hvis man bare forholder sig til den besvarelse, som ministeren kom med her, hvor kritikken mod de tidligere borgerlige skatteministre jo ikke savnede at blive gentaget fra skatteministerens side.

Der vil jeg da også bare i al stilfærdighed gøre opmærksom på, at jeg – da de vurderinger, som regeringen mener at man vil justere på, kom i 2012, altså 2011-vurderingerne – rejste spørgsmålet over for den daværende skatteminister, Thor Møger Pedersen, fordi de stigninger, vi så i store dele af landet, virkede meget voldsomme. Men da var svaret altså fra den daværende SF-skatteminister, at alt var, som det skulle være. Bare lige for historieskrivningens fuldstændighed bør vi have det med.

For Venstre er det afgørende, at når det er konstateret, at der er problemer på et område, så skal man selvfølgelig gøre noget ved det. Og det må være sådan, at de fejl, der er konstateret, må man rette op på. Vi har jo hæftet os ved, at regeringen siger, at der er nogle, der har betalt for meget, og at de automatisk skal have deres penge betalt tilbage, hvis de har betalt for meget i ejendomsskat. Det er jo et godt og sundt princip. Og der er det så bare, vi undrer os over, at regeringen anlægger en betragtning om ret og rimelighed, i forhold til at det skal gælde fra 2011 og frem, men ikke længere tilbage.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 13:39

Brian Mikkelsen (KF):

Til det er der at sige, at når man har de gyldne kæder på og er minister og ansvarlig i Danmark, så må man jo gøre alt, hvad man kan, for at rette op på u hensigtsmæssigheder og uretfærdigheder. Og her kan vi jo konstatere helt klart, at uanset om det er et stort antal, mange hundrede tusinde, eller det er 100.000 eller 60.000, så er det familier, der har betalt for meget i ejendomsskat. Det er jo konstaterbart. Rigsrevisionen har dokumenteret det. Det kan de se af det forhold,

Kl. 13:39

Så når Liberal Alliance kommer med et beslutningsforslag, der siger, at vurderingerne skal gås efter – og man kan jo sige, det er det, regeringen har sagt man vil gøre – men at man så også skal kigge tilbage til 2003 for at se, om der er nogen, der har betalt for meget, så synes jeg, det er særdeles vanskeligt at være uenig. For det princip, som regeringen åbenbart er enig i så langt som til 2011, må jo være, at hvis de gamle vurderinger og det nye vurderingssystem, som regeringen lægger op til, udviser en forskel, så skal borgerne kompenseres. Men så forstår vi ikke i Venstre, hvorfor vi ikke lader den betragtning om ret og rimelighed gælde helt tilbage til 2003, altså fra det tidspunkt, hvor tingene ikke har været optimale ifølge Rigsrevisionens kritik.

Jeg synes egentlig også, at man må undre sig, når man hører på skatteministerens tale. Altså, det er ikke et spørgsmål om, om det er umuligt, men det er et spørgsmål om, om det kan være noget vanskeligt. I teorien kan det nok godt lade sig gøre, men så står vi jo også i en situation, hvor det her er et klart politisk valg. Det er et politisk valg, hvor langt man vil gå tilbage. Det er ikke et juridisk valg; det er et politisk valg. Og der må jeg sige, at det altså er min klare tilgang og Venstres klare tilgang, at vi må gå tilbage til der, hvor kritikken bliver rejst, altså til 2003.

Når regeringen har et nyt vurderingssystem på plads, må man kunne regne baglæns og sammenholde det med, hvad folk har betalt. Så er det i min optik ikke særlig vanskeligt at sige: Jamen hvis man kører tilbage i det nye system, som regeringen kommer med, og som jo må forventes at være mere retvisende, og det viser sig, at folk har betalt for meget, så skal man selvfølgelig sørge for, at borgerne automatisk får deres penge.

Det er svært i min optik at komme med et budskab, der lyder: Jo, men det er bøvlet, det er besværligt, så derfor retter vi kun op på fejlene tilbage til 2011. Nej, lad os da få rettet op så langt tilbage, som Rigsrevisionen har fremsat kritik, og det er tilbage til 2003. Og derfor er det også sådan, at vi fra Venstres side kan støtte beslutningsforslaget fra Liberal Alliance.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fra Socialdemokratiet, og det er hr. Simon Kollerup. Værsgo.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Simon Kollerup (S):

Jeg skal læse en ordførertale op på vegne af hr. John Dyrby Paulsen, som er fungerende skatteordfører for Socialdemokratiet, men som ikke har mulighed for at være med til mødet i dag.

Liberal Alliance har fremsat et beslutningsforslag, som pålægger regeringen at undersøge de offentlige ejendomsvurderingers rigtighed til bunds og sikre, at de borgere, der siden 2003 har betalt for meget i ejendomsskat på baggrund af fejlagtige ejendomsvurderinger, automatisk får tilbagebetalt deres penge.

Vi Socialdemokrater er enige i, at de offentlige ejendomsvurderingers rigtighed skal undersøges til bunds, for det er sandt, at kvaliteten af ejendomsvurderingerne ikke har været god nok de seneste mange år. Den nuværende regering har arvet rodet med de fejlagtige ejendomsvurderinger fra den tidligere regering. Det er nu os, der har ansvaret for at rydde op i såvel denne som så mange andre sager. Derfor lægger regeringen nu mange ressourcer i at udvikle et nyt, bedre og langt mere præcist vurderingssystem.

Regeringen har nedsat et ekspertudvalg, som skal komme med anbefalinger til et nyt ejendomsvurderingssystem, der skal øge træf-sikkerheden i vurderingerne. Et nyt vurderingssystem handler ikke om højere eller lavere skatter, det handler om at skabe et system for ejendomsvurderingerne, som borgerne kan have tillid til.

Vi vil skabe et system, hvor behovet for at klage bliver mindre, og hvor eventuelle klager behandles hurtigt, retfærdigt og effektivt. Når regeringen derfor allerede har iværksat et stort arbejde med at rette op på ejendomsvurderingerne både ved at nedsætte ekspertudvalget og ved at suspendere 2013-vurderingen, afviser vi beslutningsforslaget. Socialdemokraterne stemmer derfor ikke for beslutningsforslaget.

Jeg skal så derudover også hilse fra SF's ordfører og Enhedslistens ordfører, som heller ikke kan være her, og meddele, at ingen af de to partier har mulighed for at støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:48

Ole Birk Olesen (LA):

Sjældent har man oplevet så stor en foragt for folkestyret i Danmark som det, regeringspartierne i dag udviser. Det her er en meget, meget ømtålelig diskussion, og hvem sender man? Man sender en erstatning for ordføreren, som der ifølge gængs praksis herinde ikke må stilles kritiske spørgsmål til, fordi det ikke er ordføreren. Og denne erstatningsordfører meddeler så, at han også taler på vegne af det andet regeringsparti SF og sågar også for oppositionspartiet Enhedslisten. Er det sådan, Socialdemokraterne mener at et godt folkestyre fungerer, altså at man stiller en mand på talerstolen, som taler på vegne af en masse mennesker, og som der herefter ikke kan stilles kritiske spørgsmål til?

Er det seriøst sådan, man mener det skal fungere i det her Ting?

Kl. 13:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:49

Simon Kollerup (S):

Jeg skal starte med at præcisere, at jeg ikke taler på vegne af SF og Enhedslisten. Jeg har bare lovet at overbringe den meddelelse fra de to partier, og det skal så hermed være gjort.

Så er det også sådan, som ordføreren selv siger, at der jo er en praksis herinde for, at hvis man ikke har mulighed for at være til stede som ordfører – og i det her tilfælde drejer det sig om en fungerende skatteordfører – så kan man sende en anden. Og jeg har forsøgt at redegøre for, hvad der er ridset op som Socialdemokratiets holdning til den her sag, og det er givet videre her i salen.

Kl. 13:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 13:49

Ole Birk Olesen (LA):

Socialdemokraternes ordfører på talerstolen i dag har ikke sagt noget som helst om, hvorfor Socialdemokraterne finder det rimeligt ikke at tilbagebetale for meget opkrævet skat. Socialdemokraternes ordfører har alene talt om det fremadrettede arbejde med at få et vurderingssystem, der fungerer.

Derfor vil jeg gerne spørge Socialdemokraternes ordfører: Hvorfor vil Socialdemokraterne ikke betale skat tilbage, som er blevet opkrævet for meget?

Kl. 13:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Kl. 13:52

Simon Kollerup (S):

Jamen jeg skal gerne forsøge at bevæge mig ind i debatten, vel vidende – og det tror jeg også hr. Ole Birk Olesen er klar over – at det ikke er mit område. Men som jeg forstår det, er der en betragtelig usikkerhed ved at gå tilbage til 2003 i forhold til at gå tilbage til 2011, som regeringen har lagt op til. Den usikkerhed synes vi ikke er rimelig, og derfor har vi valgt at sige, at det er 2011-vurderingen, der ligger til grund her.

Kl. 13:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:50

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg deler såmænd hr. Ole Birk Olesens foragt for den måde, den her lovbehandling foregår på. Det er simpelt hen ikke rimeligt i forhold til folkestyret, at der ikke er en eneste repræsentant fra regeringspartierne. Jeg ved godt, at hr. Simon Kollerup i princippet jo bare er budbringeren, men han taler så både på vegne af SF og Enhedslisten, og den radikale ordfører er her heller ikke, så det er fuldstændig umuligt at få en diskussion med regeringspartierne om det her væsentlige emne.

Det er jo simpelt hen ganske uholdbart, og jeg vil gerne opfordre formanden til, at man tager det her med til Præsidiets. Jeg synes ikke, at det er en rimelig måde, man behandler et beslutningsforslag på.

Kl. 13:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Vi bliver nødt til at have lidt ro derovre. Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:51

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg ved godt, at normalt skal man ikke stille spørgsmål til stedfortrædere, men når der nu ikke er andre, er vi jo nødt til at gøre det. Så jeg vil gerne høre ordførerens holdning til, hvor langt man nu skal gå tilbage i tiden og betale tilbage. Skatteministeren siger, at det er 2011-vurderingen, men det er jo ikke ensbetydende med, at folk får pengene tilbage fra 2013, 2012, 2011. Det betyder sådan set kun, at de får penge tilbage fra 2013, altså i indeværende år. Synes den socialdemokratiske ordfører, at det er rimeligt, at det kun er de penge, man har betalt for meget i 2013, som man får tilbage af den her skat?

Kl. 13:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:51

Simon Kollerup (S):

Som jeg har forsøgt også at svare en tidligere spørger, er det rigtigt, at diskussionen og forslaget her handler om, om man skal gå tilbage til 2003, og der har vi så valgt en model, som skatteministeren har redegjort for, hvor man går tilbage til 2011. Det handler simpelt hen om at forsøge at skabe tillid og samtidig også finde en rimelig balance i de her krav. Det er det, der ligger til grund for, at man har valgt 2011 som året. Som jeg har forstået det, er der også en temmelig stor usikkerhed ved at gå mange år tilbage, f.eks. tilbage til 2003, og det vil jo også være en usikkerhed, som den enkelte boligejer vil kunne mærke. Så derfor er der lagt en rimelig balance ved at gå tilbage til 2011, og det mener vi er det forsvarlige at gøre.

Kl. 13:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Dennis Flydtkjær.

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er meget misvisende, synes jeg, når regeringspartierne og skatteministeren siger, at man går tilbage til 2011. Det gør man jo ikke. Det er 2011-vurderingen, som blev lavet den 1. oktober 2011, som man først beskatter efter i 2013. Så man får ikke penge tilbage fra 2011. Man går kun tilbage til indeværende år, 2013. Og så er det rigtigt, at jo længere man går tilbage, bliver der en større usikkerhed, men er usikkerheden så stor bare for 2012, at man ikke føler, at det er rimeligt, at de borgere, der har betalt for meget i skat, får deres egne penge tilbage, altså ikke statens penge, deres egne penge, bare for 2012, bare for at tage et år ekstra. Kan ordføreren ikke bare bekræfte, at det jo ikke er 2011, 2012, 2013, der er tale om, altså at det alene er penge tilbage fra 2013?

Kl. 13:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:53

Simon Kollerup (S):

Den vurdering, man går tilbage til, er 2011-vurderingen, og det er så langt, som man vurderer, at det er forsvarligt og også rimeligt at gå tilbage.

Kl. 13:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Torsten Schack Pedersen. Værsgo.

Kl. 13:53

Torsten Schack Pedersen (V):

Ja, jeg må jo beklage, at jeg stiller spørgsmålet, men det er jeg nødt til. Jeg skal bare høre den socialdemokratiske ordfører: Med hvilken rimelighed mener Socialdemokratiet at man, hvis man har betalt for meget i skat, så skal have pengene tilbage, så det går tilbage til 2011, mens det, hvis man efter de samme principper har betalt for meget i skat i 2010, i 2009, så er lige meget? Altså, kan den socialdemokratiske ordfører prøve at komme med en logisk forklaring på, hvordan et skæringsår, der er 2011, skal give mening for den enkelte boligejer?

Kl. 13:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:54

Simon Kollerup (S):

Altså, der er jo et hensyn til hele tiden at afveje det. Det, som man gerne vil opnå ved at gå tilbage til 2011, er at skabe tillid til systemet, men samtidig også at finde en rimelig balance for, hvor man langt man må sige det er forsvarligt at gå tilbage. Der har regeringen vurderet, at det er forsvarligt at gå tilbage til 2011, i og med at man ved at gå endnu længere tilbage også ville øge usikkerheden betragteligt for de boligejere, der så ville skulle vurderes tilbage til 2003, som det er foreslået her. Så det handler om en balance mellem, hvad der er forsvarligt at gøre, og så det at forsøge at genoprette tilliden til systemet.

Kl. 13:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Torsten Schack Pedersen. Værsgo.

Kl. 13:55

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg er glad for, at ordføreren siger, at det er en afvejning. For så er det jo muligt; det er jo altid rart at få at vide, at ting er mulige;

så drejer det sig jo bare om politik. For jeg formoder, at selv om der er den usikkerhed, som den socialdemokratiske ordfører siger kunne risikeres – det var det samme, skatteministeren var inde på – så vil det jo ikke føre til, at der er nogen, der vil få en ekstra opkrævning med tilbagevirkende kraft. Der formoder jeg da, at Socialdemokratiets tilgang er, at det, som folk har betalt i skat, er det maksimale, altså at man ikke kommer rendende hen til folk bagefter og siger, at man nu synes noget andet, og at der så kommer en ekstraregning. Jeg formoder da, at tilgangen er, at der kun kan ske en regulering nedad, og det er vel principielt det samme, uanset om det er 2011, 2009 eller 2003.

Kl. 13:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Ordføreren.

Kl. 13:56

Simon Kollerup (S):

Jeg kan bare henholde mig til, at jo længere man går tilbage, jo mere tilfældigt vil resultatet også blive for den enkelte boligejer. Jeg synes, det er en afvejning, man må foretage: Hvor tilfældige skal de her resultater blive? Der har vi så valgt at finde en balance, hvor vi mener, at det at gå tilbage til 2011 er med til at genoprette en tillid til systemet og samtidig også er det, der er forsvarligt, så man altså laver en rimelig balance inden for det. Så det er det, jeg kan svare på spørgsmålet.

Kl. 13:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Man kan jo altid diskutere, hvor relevant det er at gå på talerstolen, når der ikke er en eneste repræsentant fra regeringspartierne og der ikke er nogen repræsentant for det parlamentariske grundlag for regeringen. Så det bliver nok ikke den store debat, men jeg vil da gerne komme med Dansk Folkepartis synspunkter til Liberal Alliances forslag alligevel.

Det er et forslag, der pålægger regeringen at undersøge den offentlige ejendomsvurderings rigtighed til bunds, og man vil sikre, at der kommer en tilbagebetaling tilbage fra 2003. Jeg kan sige, at vi i Dansk Folkeparti er fuldstændig enige i, at der er behov for at få det her undersøgt til bunds, for det er en ret alvorlig kritik, som Rigsrevisionen er kommet med, hvor man slår fast, at SKAT ikke har fulgt lovgivningen, og selv om skatteministeren siger, at man har, så har man altså ikke gjort det. Lad mig nævne et eksempel fra andelsboligområdet, hvor man bevidst har vurderet for højt, og det er altså i strid med loven, og så hjælper det ikke noget, at man sætter SKATs egen advokat til at undersøge det, når man meget bevidst får ham til ikke at undersøge den ene del, som man faktisk ikke er i tvivl om er ulovlig, og så ellers bruger det som grundlag til at frikende sig selv. Jeg synes ikke, det er særlig klædeligt, at man på den måde frikender sig selv ved at betale sin egen advokat til at gøre det. Der er altså brug for at få andre folk til at kigge på den her sag. Også bare i forhold til den store problemstilling med den manglende tillid, der er til SKAT for tiden, er det altså ikke tillidsskabende, at man undersøger sig selv.

Omkring den anden del vedrørende tilbagebetaling vil jeg gerne slå fast, at har folk betalt for meget i skat, og har SKAT begået en fejl, skal folk naturligvis have deres penge tilbage. Her er der jo ikke tale om statens penge, det er altså borgernes penge, og derfor skal de selvfølgelig også automatisk have de her penge retur. Så synes jeg igen, som jeg har gjort opmærksom på i mit spørgsmål, at det er

stærkt misvisende, at alle bliver ved med at sige, at det er fra 2011, man får pengene tilbage. Det er det altså ikke. Det er rigtigt, det er 2011-vurderingen, men det er altså alene for meget betalt ejendomsskat i 2013, man får tilbage, og det er bestemt ikke rimeligt, når SKAT nu tilbage fra 2003 har begået fejl, at man kun får penge tilbage for det ene af årene. Det synes jeg ikke man kan sige er en anstændig behandling.

En ting, jeg dog godt vil sige der trods alt er positiv ved regeringens udspil, er, at man siger, at der nu kommer et nyt system. Det synes vi er ganske fornuftigt. Det nuværende vurderingssystem er både tungt og bureaukratisk, og så bruges det ikke til ret meget, så jeg tror faktisk, det er en god idé, at man har nedsat det her udvalg, som skal komme med en ny måde at gøre det på.

En anden ting, som jeg synes er væsentlig i den her debat, som dog ikke er en del af beslutningsforslaget, er, at jeg også synes, at man skal give borgeren mulighed for at klage. Jeg synes ikke, det er i orden, at man har suspenderet klageretten, for der er altså nogle åbenlyse tilfælde derude, hvor borgerne allerede nu kan sige, at de betaler for meget i boligskat, så hvorfor skal de vente til 2016 med at få de penge tilbage? Det gør, at borgerne kommer til at være som en slags kassekredit for staten, og det synes jeg ikke er rimeligt. Jeg synes, det er vigtigt i den her diskussion, at vi også får åbnet for, at borgerne i de her åbenlyse tilfælde automatisk kan få lov til at få en klageadgang. Ud over at borgerne kan blive forsikret om, at der selvfølgelig nok skal blive kigget på deres sager, når vi får et vurderingssystem, skal de selv kunne få taget sagerne op, når man kan se, at det er helt galt.

Så vi synes, det her forslag er super godt. Der er et lille men, og det er, at man foreslår, at tilbagebetalingen skal finansieres med en lavere vækst i den offentlige sektor. Det støtter vi ikke, men jeg synes, det sådan set også er overflødig at pege på en finansieringskilde allerede nu, for der er jo ingen, der ved, hvor stort beløbet bliver. Det må vi jo tage, når vi har det nye vurderingssystem og kan finde ud af, hvad den rigtige vurdering skulle være, og så senere hen finde ud af, hvem der skal have noget tilbage, for så ved vi også, hvad beløbet bliver, og så kan vi give pengene tilbage. Men det er vigtigt at fastslå, at det her jo aldrig har været statens penge, så derfor skal folk naturligvis have dem tilbage.

Derfor kan vi i Dansk Folkeparti støtte forslaget.

Kl. 14:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til Dansk Folkeparti. Jeg tror ikke, den radikale ordfører er til stede, så derfor bliver det nu hr. Brian Mikkelsen, De Konservative. Værsgo.

Kl. 14:00

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Først vil jeg konstatere, at det er et godt forslag, som Det Konservative Folkeparti kan støtte. Vi er jo i en situation, hvor statsmagten mere eller mindre bevidst har opkrævet for mange penge af borgerne. Hvis situationen var omvendt, ville man have oplevet, at staten ville løbe stærkt og gøre en meget ihærdig indsats for at få fingre i den skat, som man mener en eller anden borger skylder. Der ville jo ikke være nogen, der sagde, at nu går vi kun tilbage til f.eks. 2011. Hvis man fra SKATs side havde en fornemmelse af, at en person havde snydt i skat, eller at vedkommende ikke havde betalt moms, så ville man bruge alle de ressourcer, der var til rådighed, for at få pengene tilbage. Nogle gange – kan vi jo konstatere fra SKATs egne undersøgelser fra juni måned – vil man gå over stregen. Andre gange vil man bruge de metoder, man godt må bruge. Men man ville i hvert fald gøre alt det, man overhovedet kunne, for at få folk til at betale skat.

Nu er vi så i en situation, hvor en hel del danskere – ifølge Rigsrevisionen er det jo rigtig mange danskere – der har betalt for meget i ejendomsskat siden 2003. Så må det jo være statsmagten, den repræsentation, som folket har i parlamentet, der beslutter, at selvfølgelig skal man behandle de mennesker ordentligt. Hvis staten har taget for mange penge i skat, skal de penge selvfølgelig tilbage til borgerne. Og det har ikke noget at gøre med, om der er begået nogen ulovlige handlinger eller ej. Det har noget at gøre med principper, det har noget at gøre med retfærdighedssans, og det har noget at gøre med, at i et demokratisk retssamfund må det selvfølgelig sikres, at staten ikke bare tramper på folk.

I det her tilfælde synes jeg, man har et ekstra ansvar, både som regering, men også som parlament, for at sikre, at borgernes interesser varetages. Og borgernes interesse må selvfølgelig være, at der skal betales den skat, der skal betales – hverken mere eller mindre. Og det er jo en ekstrem grad af sådan en totalitær tankning, at der, når man oplever, at statsmagten i det her tilfælde har opkrævet for meget i skat, så ikke gøres den samme ihærdige indsats for at finde de folk og give dem penge tilbage, som man gør for at kræve penge ind fra de folk, som har betalt for lidt i skat.

Ud over at det er meget problematisk, er det også foruroligende, for så kan staten jo tillade sig hvad som helst. Altså, hvis man bare føler, man har staten i ryggen, så kan man sådan set trampe på folks rettigheder. Og igen synes jeg, det er at sparke det til hjørne hele tiden at henvise til, om det er ulovligt eller ikke ulovligt. Jamen det er konstaterbart, at der er blevet betalt for meget i skat, og så er det ikke afgørende for mig, om det har været en lovlig praksis eller en ulovlig praksis, men at der er betalt for meget i skat. Så må det selvfølgelig også være sådan, at staten bruger nogle ressourcer på at finde frem til de mennesker og sørge for, at de får deres penge tilbage.

Det er et fælles politisk ansvar, for der er selvfølgelig også historie med i det, også fra min egen tid, da jeg selv sad i VK-regeringen. Så man kan skyde skylden på alle mulige, og det synes jeg også bliver gjort her med mudderkasteri fra ikke mindst skatteministerens side. Men der sidder altså nogle borgere derude, som har fået presset deres families økonomi, for boligøkonomien udgør en så væsentlig del af privatøkonomien, at man har et ansvar for at sikre, at de mennesker får deres penge tilbage. Derfor vil vi jo under de forhandlinger med skatteministeren, der kommer, forfølge tankegangen om, at man skal gå tilbage til 2003, at man skal have mulighed for at klage, og at staten har et ansvar for at samle op på de personer. Og det betyder, at vi som en naturlig konsekvens af det kan støtte det beslutningsforslag fra Liberal Alliances side, som vi behandler i dag.

Kl. 14:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så har skatteministeren bedt om ordet. Værsgo.

Kl. 14:04

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Somme tider, må jeg sige, undrer man sig over, hvad det er, man hører fra den her talerstol. Man undrer sig over det hykleri, der er. Hr. Brian Mikkelsen sagde, at jeg var polemisk. Ved en omskrivning af gamle K. K. Steincke var jeg ikke så polemisk, som jeg burde have været.

Hr. Brian Mikkelsen siger, at statsmagten uberettiget har taget penge, mange penge fra borgerne, at statsmagten tramper på folk, at der er tale om en totalitær tankning, at staten kan tillade sig hvad som helst. Jeg må lige gøre opmærksom på, at det var den statsmagt, som hr. Brian Mikkelsen havde ansvaret for i 00'erne. Så vidt jeg ved, var han minister i hele perioden. Hr. Brian Mikkelsen var minister i hele perioden. Så det var den statsmagt, som hr. Brian Mikkelsen havde ansvaret for, som tilsyneladende var totalitær, som trampede på folk, som uberettiget har taget penge fra borgerne.

Hvorfor gjorde hr. Brian Mikkelsen ikke noget ved det? Han sad bare passivt og så på. Han har da vidst det dengang. Der kom jo masser af advarsler til den daværende regering om, at vurderingssystemet ikke fungerede godt nok. Hvorfor reagerede hr. Brian Mikkelsen ikke? Hvorfor var han tavs, og hvorfor spiller han nu helgen, når den nye regering faktisk tager det her alvorligt, faktisk modsat hr. Brian Mikkelsen, modsat hr. Kristian Jensen, modsat hr. Troels Lund Poulsen, modsat hr. Peter Christensen, modsat de forskellige ministre i 00'erne, der overhovedet ikke tog det her alvorligt?

Så skal man sidde og høre på, at den konservative ordfører taler om, at staten tramper på folk, at staten er totalitær, når sandheden er, at det var ham selv, der havde ansvaret for den stat, der dengang tilsyneladende trampede på folk. Jeg synes virkelig, at hykleriet i den her sag har nået højder, som jeg ikke troede man skulle opleve her i Folketingssalen.

Kl. 14:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er lige et par bemærkninger til ministeren. Den første er fra hr. Brian Mikkelsen. Værsgo.

Kl. 14:07

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg tror, man skal passe på med at kaste med for mange sten, når man er i det glashus, man er i, for jeg vil sige til skatteministeren, at det, som vi taler om, når vi taler om totalitære tendenser og om at trampe på folks rettigheder, er, når man ved, at der er betalt for meget i ejendomsskat. Det er jo det, der er konstateret nu i Rigsrevisionens undersøgelse: Folk har betalt for meget i ejendomsskat. Ifølge deres undersøgelse er det 41 pct., der har betalt for meget i ejendomsskat, fordi vurderingen har været for høj. Det kan så være, at nogle af dem har skullet betale ejendomsværdiskatten, og den har så været nulstillet på grund af VK-regeringens gode gerninger, men en del af dem har så også skullet betale grundskyld.

Så det, vi taler om nu her, er, at der altså er en statsmagt, som ved, at folk har betalt for meget i ejendomsskat, men ikke sørger for at bruge de nødvendige ressourcer på at finde dem og sørge for, at de får pengene tilbage. Jeg synes ikke, det er totalitært at opkræve ejendomsskatter. Det hører til finansieringen af et samfund. Det er heller ikke totalitært, at man har et system, som virker, men det er totalitært, at statsmagten, selv om man ved, at folk har betalt for meget i skat, så ikke bruger alle de ressourcer, man har, på at finde de mennesker og sørge for, at de får de retmæssige penge tilbage.

Kl. 14:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:08

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen det er præcis det, jeg siger: Det vidste man da godt i 00'erne. Da blev det påpeget adskillige gange, at der var problemer i ejendomsvurderingerne, og at der var mennesker, der havde betalt for meget i ejendomsskat. Der var adskillige advarsler til regeringerne i 00'erne – de regeringer, som hr. Brian Mikkelsen jo sad i, endda, så vidt jeg ved, i ret centrale positioner.

Hvad gjorde hr. Brian Mikkelsen dengang? Kunne han ikke høre det? Kunne han ikke forstå det? Gad han ikke gøre noget ved det? Eller hvad var årsagen til, at der ikke blev gjort noget ved det, da hr. Brian Mikkelsen havde ansvaret for statsmagten 00'erne?

Kl. 14:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 14:09

Kl. 14:11

Brian Mikkelsen (KF):

Ja, uanset hvor meget man forsøger at skubbe bagud, er situationen jo den, at en Rigsrevisionsundersøgelse, som blev offentliggjort efter sommerferien i 2013, konstaterede, at der har været så mange fejl i ejendomsvurderingerne, at 41 pct. af ejendomsvurderingerne efter deres vurdering er for høje. Det er jo det, vi har at forholde os til.

Så hviler der et specielt ansvar på et parlament og på en regering for at sikre, at man, når vi nu ud fra empiri, ud fra objektive analyser, kan konstatere, at folk har betalt for meget i skat, så må bruge de ressourcer, der skal til, for at finde de mennesker og sørge for, at de får pengene betalt tilbage. Det er så udtryk for – og sådan må ræsonnementet være, hvis man ikke bruger de samme ressourcer på at give folk deres penge tilbage, som man bruger på at jage dem for at få dem til at betale den skat, de skal betale – en totalitær tankegang, og at statsmagten altid har ret. Det er den principielle diskussion, som er vigtig, og ikke, om man skubber tingene bagud eller ej. Jeg erkender, at skatteministeren også forsøger at løse det. Men det her er om den principielle diskussion: Hvor meget vil man gøre for at sikre de mennesker, som har betalt for meget i skat, i forhold til at jage dem, som ikke har betalt nok i skat?

Kl. 14:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:10

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Undskyld, men det er noget værre tågesnak, der her kommer fra Det Konservative Folkeparti. Jeg spurgte meget konkret: Hvad gjorde hr. Brian Mikkelsen for at løse det her problem, da han havde magten? Hvad gjorde han, da der dengang kom adskillige advarsler om fejl i ejendomsvurderingerne, om problemer i ejendomsvurderingerne? Hvad gjorde hr. Brian Mikkelsen? Kan jeg ikke godt få et svar på det?

Kl. 14:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 14:10

Ole Birk Olesen (LA):

Så vil jeg fortsætte i samme spor. Hvad gjorde denne regering, før Rigsrevisionen påpegede, at der var problemer her? Der gik jo et par år med denne regering ved magten, uden at denne regering gjorde noget. Så denne regering deler jo skyld med de foregående regeringer i forhold til ikke at have gjort noget, før Rigsrevisionen kommer og siger, at der er gjort noget forkert. Så gør denne regering noget, og det ville den foregående regering formentlig også have gjort.

Men det, der er det interessante, er jo det fremadrettede. Det er for det første at lave, som regeringen gør, et ordentligt vurderingssystem, men det er for det andet også at sørge for, at de boligejere, som har betalt for meget i ejendomsskatter, fordi man har haft en sjuksket vurdering, bliver kompenseret; de bør have pengene tilbage. Hvorfor er det, at regeringen ikke vil det? Selv om regeringen ikke mener, at det, der er sket, er ulovligt, hvorfor vil regeringen så ikke betale pengene tilbage alligevel?

Kl. 14:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Denne regering gjorde faktisk noget. I 2012 besluttede vi at styrke hele ejendomsvurderingsområdet, og vi satte mere ledelsesmæssigt fokus på det. Så der blev påbegyndt en opstramning allerede i 2012 med forskellige handleplaner. De handleplaner var faktisk godt i gang med at blive iværksat, men vi har så haft den samlede vurdering, at vi er nødt til at starte helt forfra. Men vi gik faktisk i gang med det, da vi fik magten ved det sidste folketingsvalg.

Igen vil jeg sige, at det jo ikke er sådan, at der er en, der kan komme og sige: Se her, jeg har betalt så meget for meget i ejendomsskat. Der er ingen, der rigtig ved det, for det ville jo forudsætte, at vi kendte den korrekte vurdering i 2003. Men det er jo det, vi ikke gør, og derfor bliver det under alle omstændigheder nogle skøn, man skal ud at gøre i forhold til at finde dem, der måtte have betalt for meget i ejendomsskat. Og så er det bare, vi siger, at jo længere tid du går tilbage, jo vanskeligere er det.

Så vidt jeg ved, startede vurderingssystemet i 1903 eller sådan noget, og du kan selvfølgelig også godt gå tilbage til 1950'erne og 1960'erne, hvor der formentlig også var fejl, men det giver jo ikke nogen mening, at vi går så mange år tilbage for ligesom at få identificeret den fuldstændig korrekte vurdering.

Kl. 14:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:13

Ole Birk Olesen (LA):

Ejendomsvurderinger er altid et skøn. Det er også et skøn, når det foregår i nutiden, men det ændrer jo ikke på, at regeringen og et flertal i det her Folketing mener, at dette skøn skal foretages, og at der skal opkræves skat på grundlag af det. Når man så konstaterer, at man har opkrævet for meget i årene forud, kan man jo lave et nyt skøn, som er mere rigtigt end det gamle skøn, og vurdere, hvor meget der skal betales tilbage. Det, at det blot er et skøn, er jo ikke et argument for, at man ikke skal gøre det.

Man kunne jo også indføre et forsigtighedsprincip, som man allerede har i den nuværende lovgivning, for det forudgående, altså at man siger: Vi skønner forsigtigt, sådan at vi er sikre på, at folk får det tilbage, som de har betalt for meget i skat. Hvorfor vil man ikke det?

Kl. 14:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:14

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det glæder mig, at hr. Ole Birk Olesen erkender, at der er tale om et skøn, og at der altid vil være en form for usikkerhed ved det. Og så må han jo også medgive, at jo længere tid du kommer fra nutiden, jo vanskeligere er det at lave et korrekt skøn. Det er jo derfor, at det, at vi får et bedre system nu, gør, at vi formentlig ville kunne lave et bedre skøn af 2003 eller 1993 eller 1963, end vi ville kunne gøre med det eksisterende. Men du er under alle omstændigheder ude i at skønne, og du er ude i en ganske, ganske stor usikkerhed. Og derfor risikerer du rent faktisk, at du også kommer til at tilbagebetale penge uretfærdigt, altså at der er nogle, der får for meget, og nogle, der får for lidt. Og jo længere tid du går tilbage, jo større bliver den risiko.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:15

omkostning for staten, hvis man havde åbnet for, at folk kunne klage over det her.

Så jeg tror, det er helt bevidst. Man har vidst i Skatteministeriet, at det her var på vej, og så skulle man da tryne borgerne mest muligt, og det synes bare er rigtig uklædeligt, og jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at skatteministeren nu står og prøver på at skubbe skylden videre. Kig da fremad, vær løsningsorienteret. Jeg synes, det er ganske urimeligt, at når man har snydt folk i 10 år, får de kun pengene tilbage for det ene af dem.

Kl. 14:15

Kl. 14:18

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg kan forstå, at skatteministeren er ret fornærmet på Venstre og Konservative over, at de faktisk er løsningsorienterede og fremadrettet kigger på, hvordan man nu får betalt pengene tilbage og andre ting. Men jeg må bare minde skatteministeren om, at det her jo ikke kun er kritisabelt for fire Venstreministre, det er det sådan set også for to SF-ministre, som ikke har gjort noget, før Rigsrevisionen kom på banen. Jeg synes, at det er kritisabelt alt sammen, men det er vigtigt at finde ud af, hvordan man finder en løsning på det her. Og der synes bestemt ikke at SF-ministerens løsning er rimelig over for borgerne.

Jeg vil så endelig minde om, at efter valget har skatteministeren, det var så den foregående skatteminister, men en SF-minister, gjort det endnu værre. Da man fik nys om, da man kom i regering, at det stod skidt til med ejendomsvurderingerne, ja, så skulle man da skynde sig at tryne borgerne ved at forringe deres mulighed for at få genoptaget ejendomsvurderingen, noget, som har fået en alvorlig konsekvens for dem i dag. Det klæder bestemt ikke, synes jeg, den nuværende regering, at man har stået i spidsen for at lave den forringelse af muligheden for at kunne klage over en ejendomsvurdering, som ville gøre en verden til forskel for dem i dag.

Jeg vil til sidst lige kort spørge skatteministeren: Hvad er det, der gør, at der ikke kan laves en vurdering i 2012 af, om man har betalt for meget i skat – altså det, man lægger op til, er kun, at man får pengene tilbage for 2013? Jeg ved godt, at det bliver et skøn, jo længere man går tilbage, men vil det skøn være så upræcist, at man ikke vil kunne tage 2011 og 2012 med?

Kl. 14:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:16

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Man får jo et skøn over 2013, og i og med at 2013-vurderingen er den samme som 2011-vurderingen, får man også dermed et nyt skøn over 2011-vurderingen.

Jeg synes, at det der med, at vi ikke gjorde noget, har jeg egentlig også svaret hr. Ole Birk Olesen på. Det gjorde vi – det gjorde min forgænger, hr. Thor Möger Pedersen, og det har jeg gjort. Vi har faktisk sat større fokus på at få et bedre ejendomsvurderingssystem. Men under alle omstændigheder synes jeg da, at der er lidt forskel på det, når man i 10 år har haft borgerlige ministre, der er blevet advaret adskillige gange, men ikke har rørt en finger for det.

Kl. 14:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Dennis Flydtkjær en gang til. Værsgo.

Kl. 14:17

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg er enig i, at den nuværende regering har gjort noget: De har gjort ondt værre. Havde man nu holdt fast i de gamle muligheder for at kunne få genoptaget ejendomsvurderingen, ville situationen for boligejerne i dag have set meget anderledes ud. Så det er rigtigt, at man har gjort noget, man har bare gjort det hele meget, meget værre. Det synes jeg da er rigtig ærgerligt, og jeg er ret sikker på, at man har gjort det bevidst, fordi det ville have givet en kæmpe administrativ

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:18

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Med hensyn til klagerne er det de såkaldte genoptagelsessager, og det er jo en del af skattereformen, som i øvrigt havde et bredt flertal, at man skulle ændre det system. Så det er ikke noget med, at den onde regering nu har forhindret folk. Det var et bredt flertal bag skattereformen, som besluttede at ændre mulighederne for de såkaldte genoptagelsessager. Og stadig væk er det sådan, at man kan gå næsten 4 år tilbage med de sager, hvis der har været objektive fejl i den måde, man har målt op på eller sådan noget. Men det var ikke den onde regering, det var et bredt flertal, der stod bag skattereformen.

Kl. 14:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:18

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu tror jeg, at skatteministeren skal vedstå den skatteaftale, og hvem det var, der kom med forslaget. Vi står selvfølgelig ved den aftale, vi har lavet, men jeg tror også, at skatteministeren må være klar over, at der er mange elementer i den skatteaftale, som bestemt ikke er groet i Venstres have. Den var kompromisets kunst, og det betyder bestemt ikke, at jeg har varme følelser for alle elementer i den. Jeg må stå ved, hvad der var nødvendigt at lave for at undgå, at regeringen lykkedes med sit korstog mod pensionisterne og lavede aldersdiskrimination og i øvrigt ville have øget boligskatterne. Det var ting, vi fik med ved at indgå i den aftale, og derfor kunne vi være med. Men derfra og til at sige, at alle elementer simpelt hen er nogle, som vi har været begejstret for, er nok lige at stramme den.

Når skatteministeren siger, at der i 2012 blev taget initiativ til noget, er der noget, jeg godt kunne tænke mig at vide, bare lige for at forstå historikken. Jeg rejste den her sag på baggrund af den vurdering, der blev offentliggjort i marts 2012. Der rejste jeg den over for skatteministerens forgænger. Jeg fik et svar, jeg tror, det var i marts 2012, om, at alt var, som det skulle være. Så hvornår er det, at regeringen ligesom mener, at der er noget at komme efter? Det var den ene ting.

Det andet er: Kan skatteministeren prøve at være lidt mere håndfast med hensyn til, hvor rimeligheden er i at sige, at o.k., der var nogle problemer, men fra 2011 vil vi gerne rette op, men vi vil ikke gå længere tilbage? Jeg synes ikke, at skatteministeren kom med et overbevisende svar.

Kl. 14:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:20

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg har aldrig forlangt, at hr. Torsten Schack Pedersen skulle have varme følelser for hverken det ene eller det andet. Det er jo ikke det, det handler om. Jeg går da ud fra, at Venstre står ved de kompromiser, som Venstre går ind for. Jeg gør bare meget forsigtigt opmærksom på, at den her ændring af klagestrukturen var en del af en bred skatteaftale, som omfatter regeringen, men også omfatter Venstre.

Så er vi igen tilbage ved: Hvorfor fra 2011? Som sagt er udgangspunktet, at der ikke er noget juridisk krav på det. Hvis der havde været det, var der ikke nogen tvivl. Man er nødt til at have en skæringsdato, og der har vi så sagt 2011. Jo længere tid man går tilbage, jo mere upræcist bliver det her. Det er sådan set den meget direkte årsag til det.

Kl. 14:20

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen, sidsterunde.

Kl. 14:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Så man skal forstå det sådan, at regeringen mener, at man er venlig over for boligejerne ved at give mulighed for at få pengene tilbage fra 2011, for regeringen kunne godt lade være med at gøre noget. Så det er alene for at være venlig, at regeringen så vil sige: O.k., den forskel, der måtte være mellem de vurderinger, der er nu, og dem, der kommer, vil vi godt rette op på tilbage til 2011, det er af ren og skær venlighed, men den venlighed rækker kun til 2011 og ikke længere tilbage. Det er fint nok. Det er jo et politisk valg, men så synes jeg også bare, at skatteministeren skal sige meget klart, at jo, man vil noget, man vil ikke hele vejen, for det her er så, hvad man magter. Det er så fair nok, så er vi bare ikke enige.

Kl. 14:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:21

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Endnu en gang tror jeg, at hr. Torsten Schack Pedersen skulle overveje konsekvenserne for Venstres økonomiske politik af det, som hr. Torsten Schack Pedersen står og siger her i dag. Det må jeg sige.

Venlighed er et udtryk, jeg ikke selv ville bruge. Jeg synes da, at vi siger, at der ikke er noget juridisk krav på det. Hvis der havde været det, hvis det havde været en ulovlig skatteopkrævning, så var der blevet rejst en rigsretssag imod nogle Venstreskatteministre. Så havde der været et retskrav på, at man skulle betale penge tilbage. Men det er ikke vores vurdering, at det er sådan. Vi har sagt, at det er urimeligt, og derfor har vi så besluttet, at vi vil lave et nyt system – det er det vigtigste i det her – og at vi på det grundlag kan betale nogle penge tilbage, og vi har så fundet det rimeligt, at det sker fra 2011.

Kl. 14:22

Formanden:

Tak til skatteministeren. Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ole Birk Olesen, er dér. Værsgo.

Kl. 14:22

(Ordfører for forslagsstillerne)

Ole Birk Olesen (LA):

Rigsrevisionen er kommet med en sønderlemmende kritik af opkrævningen af ejendomsskatter i Danmark. Vurderingerne er forkerte, og det har de været i mange år. Det har de været i hele perioden fra 2003 og frem, som er undersøgt. I den seneste vurdering fra 2011 er 41 pct. af ejendommene overvurderet i forhold til salgsprisen – 41

pct. Vi ved ikke, hvor mange boligejere der konkret er berørt af det her. Det kan være 100.000, det kan være 200.000, måske kan det også være 300.000. Men det er mange mennesker, som er kommet til at betale for meget i ejendomsskat som følge af sjuks hos SKAT i vurderingen af ejendommene.

Det er foregået under to regeringer, i hvert fald i den undersøgte periode. Det foregik under den foregående VK-regering, og det er foregået under den nuværende SRSF-regering. Men partierne i den gamle regering er åbne over for, at pengene skal betales tilbage til borgerne. De borgere, der har betalt for meget i skat, skal automatisk have penge tilbage, sådan som det her beslutningsforslag fra Liberal Alliance foreslår.

Den nuværende regering bestående af Socialdemokraterne, De Radikale og SF vil ikke det. Den konstaterer, at der er opkrævet for meget i skat, men nægter at betale pengene tilbage. Det er det interessante i dag. Der har været meget udenomssnak heroppe fra talerstolen, især fra skatteministeren, men det interessante er: Er man villig til at betale de for meget opkrævede skattekrone tilbage?

Skatteministeren forsvare sig med, at det angiveligt ikke var ulovligt at opkræve mere i skat, end loven tilsiger. Det har han sin egen advokats ord for, og denne advokat er jo betalt af skatteministeren selv eller i hvert fald af skatteborgerne. Vedkommende er hyret af regeringen, kammeradvokaten er statens advokat, og statens advokat fortæller meget belejligt for regeringen og for staten, at SKAT ikke har gjort noget ulovligt ved at opkræve mere skat, end loven tillader. Og den slags finder skatteministeren meget logisk, altså at man sagtens kan opkræve mere skat, end loven tillader, uden at det er ulovligt. Det kræver en meget krøllet hjerne at forstå det, hos kammeradvokaten kræver det, at man får løn af den regering, som man skal frikende.

Det er helt klart, at det ikke i Danmark er tilladt at opkræve en skat, som ikke har en lov, der hjemler det. Det står i grundlovens § 43: Ingen skat kan pålægges, forandres eller ophæves uden ved lov. Og der er ingen lov, der tillader, at man opkræver mere i skat af borgernes ejendomme, end ejendommene er værd i henhold til en korrekt vurdering. For den lov, vi har, vurderingsloven, siger udtrykkeligt i sine bemærkninger, at man aldrig må have en vurdering, der er højere end den reelle pris i handel ogandel. Det står her, og Rigsrevisionen citerer det, fordi Rigsrevisionen gerne vil gøre opmærksom på det, og jeg læser op fra bemærkningerne til vurderingsloven: Vurderingen kan dog fortsat ikke overstige værdien i handel ogandel. Det står i bemærkningerne til loven. Men vurderingerne har oversteget værdien i handel ogandel, og dermed giver loven ikke dækning for, at man har opkrævet de penge, og dermed er det selvfølgelig ulovligt. Det siger grundloven jo.

Så har ministeren en anden undskyldning for ikke at ville betale pengene for perioden tilbage til 2003 og frem tilbage: Han mener, det er for vanskeligt. Men det passer jo ikke. Hvis man har en korrekt vurdering, en ny korrekt vurdering, fra 2015, som vi venter på, så kan man selvfølgelig putte de nye korrekte tal ind i et simpelt regneark på en computer og regne tilbage i tid i forhold til de udviklinger i salgspriserne, der har været siden 2003. Vi kender jo udviklingen i salgspriserne i de forskellige områder. De ligger tilgængelige i statistikker alle mulige steder, og hvis man putter dem ind og bruger dem til at justere til den mere korrekte værdi, man finder ved den nye vurdering, så kan man også føre den nye, mere korrekte vurdering tilbage i tid, og på det grundlag kan man betale til borgerne, hvis de har betalt for meget i skat. Men regeringen ønsker det jo ikke.

Kl. 14:27

Det handler jo ikke om, at det her ikke kan lade sig gøre. Da den her debat startede, var vi i Liberal Alliance de første, der gik ud og sagde, at pengene skulle tilbagebetales automatisk; det skal ikke være sådan, at man skal klage over det. Hvad sagde skatteministeren?

Nej, det kan overhovedet ikke lade sig gøre, sagde skatteministeren; det kan ikke lade sig gøre at betale pengene tilbage automatisk.

Så kommer skatteministeren ud, nogle måneder senere, og har fundet ud af, at det alligevel godt kan lade sig gøre at betale pengene tilbage automatisk, men kun for nogle få år; det kan ikke lade sig gøre helt tilbage til 2003. Ja, det er jo meget belejligt for regeringen at sige, at det ikke kan lade sig gøre, ligesom det i første omgang var belejligt at sige, at det heller ikke kunne lade sig gøre i forhold til de nyere vurderinger. Men jeg tror ikke på det, vi tror ikke på det. For jeg kan ikke se problemet for mig.

Jeg har redegjort for, hvordan det kunne løses. Jeg tror, at den egentlige årsag til, at regeringen siger sådan, er, at regeringen ikke vil hoste op med pengene. For så går der jo kuk i de langsigtede 2020-planer osv.; man får et hul, som man skal finansiere, enten med besparelser et andet sted eller med en skatteforhøjelse, som regeringen har lovet ikke vil komme. Regeringen har lovet, at man ikke vil forhøje skatterne – heldigvis. Så alternativet må være, at man skal sætte forbruget ned et eller andet sted, for at finansiere det, at man betaler de her penge tilbage, og det ønsker man ikke. Man vil hellere beholde pengene selv, og det er den egentlige forklaring.

Så lad mig her til sidst sige, at jeg synes, det er meget, meget skuffende, at det er over halvdelen af medlemmerne i denne sal, som ikke tager den parlamentariske diskussion alvorligt og møder op og fortæller, hvad deres holdning til det her spørgsmål er. I stedet har man fra Socialdemokraternes side sendt en ordfører, som ikke er den rigtige ordfører, men som er en erstatning, og han har så også udtalt sig på vegne af Enhedslisten og SF om, at de heller ikke vil stemme for forslaget, og De Radikale er bare blevet væk. Ja, altså, man kan jo godt forstå, at den slags ting kan ske en gang imellem, og især hvis det er sager, der ikke har den store principielle vigtighed. Men det her er dog noget, som nationen diskuterer, det er et stort emne, og så bliver man simpelt hen bare fuldstændig væk; man sender ikke en eneste ordfører fra regeringspartierne eller fra Enhedslisten, fra rød blok.

Altså, jeg synes, det er en god parlamentarisk tradition, at man i det her Ting stiller sig op på denne talerstol og lader andre partier skyde på en, kritisere en, stille en kritiske spørgsmål, sådan at det ikke er omkostningsløst at have upopulære standpunkter, men at man kan blive udfrittet for sine upopulære standpunkter. Men regeringspartierne og Enhedslisten har i denne sag tydeligvis valgt, at de netop ikke vil udfrittes, så de bliver bare væk og lader hånt om den tradition, at man stiller sig herop, fordi det er en god parlamentarisk tradition, især når det handler om lovforslag, hvor der er lidt krig på kniven, som der er stor offentlig bevågenhed om, og som der er stor interesse for. Det her er ikke en god dag for folkestyret, og det må man meget, meget beklage.

Vi støtter selvfølgelig beslutningsforslaget; det er vores eget.

Kl. 14:31

Formanden:

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser og lov om Danmarks Evalueringsinstitut og om ophævelse af lov om uddannelsen til professionsbachelor som pædagog. (Ændringer som følge af ny pædagoguddannelse).

Af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard).

(Fremsættelse 02.10.2013. (Omtrykt)).

Kl. 14:31

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Esben Lunde Larsen som Venstres ordfører.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Esben Lunde Larsen (V):

Som ordfører taler jeg i dag på vegne af Det Konservative Folkeparti og på vegne af mit eget parti, Venstre.

I den for vores land så skadelige situation med en regering, der alt for ofte støtter sig til Enhedslisten, handler meget af oppositionens arbejde om at begrænse skaderne mest muligt, uanset om det er, når regeringen indgår en uheldig alliance med Enhedslisten og Det Frie Forskningsråd om et direkte tåbeligt kønsforskningsprogram, eller når der luftes drømmescenarier om en kønsneutral verden, hvor børn omtales som intetkøn efter et skrækkeligt svensk forbillede.

Venstre ønsker at understrege, at vi ikke ser den nye pædagoguddannelses kønsdimension som en anledning til at indføre kønspolitik i de danske institutioner, som vi har set det i eksempelvis Sverige, hvor man i kønslighedens navn har frataget børn deres identitet som piger eller drenge, som han eller hun. Derimod skal kønsdimensionen sikre, at pædagogstuderende kender til forskellige kønsproblemstillinger, så de er bedst muligt rustet til at håndtere de kønsmæssige problemstillinger, som de måtte møde i deres hverdag. Uddannelsesministeren har forsikret Venstre om, at netop dette er formålet med kønsdimensionen, og derfor har vi accepteret, at det er en del af den aftale, som vi i dag drøfter.

Nu er regeringen jo en enhed, det hører vi i hvert fald med mellemrum, og derfor er det også relevant at fortsætte ordførertalen med et citat, og jeg citerer:

Vi kan se, at der er en direkte sammenhæng mellem, at jo lavere karakterer, jo større chance for, at man frafalder.

Sådan sagde børne- og undervisningsministeren til dagbladet Politiken den 2. oktober 2013 i forbindelse med regeringens overvejelser om en erhvervsskolereform. Det er Venstre meget enig i, og derfor har vi i forbindelse med forhandlingerne om en ny pædagoguddannelse arbejdet målrettet for at få indført adgangskvotienter og optagelsessamtaler i pædagoguddannelsen, netop fordi der, som børne- og undervisningsministeren så rigtigt udtrykker det, er sammenhæng imellem karakterer og en gennemførelse af en uddannelse.

Derfor ærgrer det også Venstre, at uddannelsesministeren er rygende uenig med børne- og undervisningsministeren i karakterernes betydning for gennemførelse af en uddannelse. Det lykkedes ikke Venstre at sikre, at optagelsessamtaler og adgangskvotienter blev en del af den nye pædagoguddannelse, men vi er dog nået så vidt, at optagelsessamtaler og adgangskvotienter tages op til fornyet diskussion, når praksis på læreruddannelsen har været afprøvet i 2 år. Så må vi jo håbe, at uddannelsesministeren er blevet mere enig med børne- og undervisningsministeren til den tid, for det er jo helt uforståeligt,

at man ikke vil gøre noget mere aktivt ved det store frafald, som pædagoguddannelsen har.

Når vi trods alt kan anbefale det samlede resultat, er det, fordi pædagoguddannelsen styrkes på fire områder: højere faglighed og kvalitet, bedre handlekompetence og bedre sammenhæng til praksis, øget specialisering og mere arbejdsmarkedsrelevans og styrkede tværprofessionelle kompetencer. Det er alle kvaliteter, som Venstre støtter og ønsker fremmet i uddannelsessystemet generelt.

Derfor er vi generelt positivt indstillet over for lovforslaget om en ny pædagoguddannelse, der skal erstatte den tidligere lov om uddannelse til professionsbachelor som pædagog. Venstre havde gerne set, at dette lovforslag havde indført karakterer i praktikken, da det i vores optik netop vil sikre sammenhæng mellem teori og praksis og give de studerende en realistisk selvforståelse for niveauet. Vi havde ligeledes gerne set, at lovforslaget havde ført til, at der blev indført stopprøver for derigennem at højne kvaliteten blandt de studerende, så det sikredes, at alle studerende havde forudsætningerne for at træde op på næste trin i uddannelsen, og at ingen dermed havde mulighed for at gå og skjule sig. Det lod sig desværre ikke gøre.

Omvendt kvitterer vi trods alt for, at elever nu skal bestå deres praktik, og at etik og værdier som tema er blevet en fast bestanddel af grundfagligheden.

Med disse bemærkninger kan Venstre og Det Konservative Folkeparti anbefale dette lovforslag.

Kl. 14:36

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Rosa Lund.

Kl. 14:36

Rosa Lund (EL):

Tak, og tak for talen til Venstres ordfører. Jeg har bare et enkelt spørgsmål: Kan hr. Esben Lunde Larsen være sød at forklare Enhedslisten sammenhængen mellem karakterkrav og frafald?

Kl. 14:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:36

Esben Lunde Larsen (V):

Ja, det kan jeg bestemt: Karakterkrav illustrerer jo ens kompetence og dygtighed, og det hører ofte sammen med, at man kan gennemføre en uddannelse, når man er tilstrækkelig dygtig og kompetent. Og når man som studerende, der ønsker optagelse på en uddannelsesinstitution, er sig bevidst om, at der f.eks. er karakterkrav, så strammer man sig ekstra an i sit forberedende studium, så man netop kan komme ind på den uddannelse.

Derfor ser vi jo, at de mest attraktive uddannelser i Danmark har høje optagelseskrav, så det havde vi gerne set også var blevet en del af den pædagogiske uddannelses virkelighed, men det er der jo visse partier herinde i Folketinget som ikke ønsker, og det må vi jo så forsøge at lave om senere. Nu er det jo heldigvis kun en stemmeaftale, vi indgår, og derfor er der mulighed for i fremtiden at kunne ændre på de her ting, når der forhåbentlig har fundet en normalisering af det politiske Danmark sted.

Kl. 14:37

Formanden:

Fru Rosa Lund.

Kl. 14:37

Rosa Lund (EL):

Tak. Grunden til, at jeg spørger, er jo, at de undersøgelser, der er lavet om sammenhængen mellem karakter og frafald, viser, at det,

man så at sige vinder ved at indføre karakterkrav, er, at man får 2 pct. mindre frafald. Det er altså ikke ret meget, man mindsker frafaldet ved at indføre et karakterkrav, og derfor mener vi i Enhedslisten, at de tiltag, som det her lovforslag, som vi behandler i dag, åbner for, langt mere vil mindske frafaldet end et karakterkrav. Er der ikke tale om symbolpolitik fra hr. Esben Lunde Larsens side?

Kl. 14:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:38

Esben Lunde Larsen (V):

På ingen måde, og derfor har vi jo adskillige gange gjort opmærksom på, at der er en sammenhæng mellem netop karakterkrav og gennemførelse. 2 pct. reduktion i frafaldet på en uddannelse, hvor der i forvejen er 30 pct. frafald, er sandelig en god nyhed, så des flere initiativer, vi kan tage for at reducere frafaldet, desto bedre. Derfor havde vi naturligvis også gerne set, at regeringen havde været lidt mere ambitiøse på det her område, men det kan regeringen så blive i fremtiden, når vi skal revidere det, vi har vedtaget efter disse tre behandlinger.

Kl. 14:38

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Mette Reissmann som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:38

(Ordfører)

Mette Reissmann (S):

Jeg skal oplyse, at jeg i min tale i dag også dækker, hvad SF mener, samt selvfølgelig, hvad mit eget parti, Socialdemokratiet, mener om det nærværende lovforslag.

Alle, som har børn, kender det sug i maven, man får, når man første gang afleverer sit lille barn i vuggestuen. Det er et følsomt øjeblik, og det kræver tillid og tryk. Alle, som har børn, kender helt sikkert også det smil, man får på læben, når ens barn pludselig kan en sang, som man ikke selv har lært det, eller bruger ord, som man ikke vidste det kunne. Det er i vores samfunds dagtilbud, at langt de fleste af vores børn begynder deres helt eget liv i det store fællesskab uden for familien. Det er her, vores børn lærer ord, lærer sange, vi ikke kender, bliver udfordret og udviklet på andre måder, end de gør hjemme hos deres mor og far. Det er her, de knytter venskaber med og bånd til andre voksne og børn, og endelig er det her, de lærer at være en del af et fællesskab. Det er stort – og ja, der findes vel næppe en vigtigere samfundsopgave end at sikre, at vores børn får en god start på livet.

Det gør uddannelsen af vores pædagoger så vigtig. Hver dag gør de deres for, at alle børn uanset bagagen hjemmefra, får en god start på livet. Den store opgave skal de selvfølgelig være klædt ordentligt på fagligt til at kunne løfte. Derfor er det intet mindre end socialdemokratiske hjerteblod at sikre vores pædagoger de bedste uddannelsesmuligheder, så vi styrker dem i deres vigtige arbejde med sammen med alle os forældre at skabe gode børneliv for vores børn.

Pædagoguddannelsen er Danmarks største uddannelse. Derfor er det så fantastisk, at alle Folketingets partier bakker op om en reform af pædagoguddannelsen. Med det lovforslag, vi behandler her i dag, lader vi fremover pædagoguddannelsen regulere af en bekendtgørelse med hjemmel i lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser. Det gør vi for at imødekomme et stort ønske om øget deregulering og fleksibilitet og mindre regelstyring af pædagoguddannelsen. Vi gør det med andre ord lettere løbende at tilpasse pædagoguddannelsen den virkelighed, pædagogerne og vores børn lever i.

Helt overordnet ønsker vi at styrke pædagoguddannelsen på fire områder, nemlig ved at give højere faglighed og kvalitet, sikre hand- lekompetence og bedre sammenhæng til praksis, øge specialiserin- gen med mere arbejdsmarkedsrelevans og styrke de tværprofessio- nelle kompetencer. Den nye pædagoguddannelse skal være mere in- tensiv og skærpe kravene til de studerende. Der skal udvikles fælles kompetencemål for uddannelsen, og de studerende skal efter på før- ste år at have opnået en fælles grundfaglighed kunne vælge en af tre specialiseringer, hvor de tilegner sig specialviden, om enten små- børnsområdet, børn og unge-området eller det socialpædagogiske område.

Samtidig omlægger vi praktikken, så størstedelen af de studeren- des praktik bliver afholdt inden for deres specialisering. For at styrke vekselvirkningen og synergien mellem teori og praksis udvider vi praktikperioden fra tre til fire perioder. Fremover vil der blive stillet krav om, at de studerende har reelle studiedage, mens de er i praktik, simpelt hen for at styrke deres læringsudbytte. Vi vil rette fornyet fo- kus på de tværprofessionelle kompetencer i uddannelsen for at un- derstrege vigtigheden af et tæt samarbejde mellem pædagoger og læ- rere i folkeskolen og mellem pædagoger og andre faggrupper. Det er vi rigtig glade for, fordi pædagoguddannelsen på den måde ligger flot i forlængelse af vores reform »Et fagligt løft af folkeskolen«. Det understreger, at vi kerer os om det hele menneske, om det enkel- te barn – fra vuggestuebarn til afgangselev i folkeskolen.

Med den nye pædagoguddannelse er det vores ambition at skabe en spændende og udfordrende uddannelse, der kan tiltrække endnu flere dygtige studerende – en uddannelse, som vil styrke de færdig- uddannede pædagogers evne til at løfte børns og unges sociale mobi- litet, give hvert enkelt barn mulighed for at udleve sit fulde potentia- le og understøtte vores børn i at indgå i fællesskaber. Kort sagt: Med den nye pædagoguddannelse vil vi give vores pædagoger de bedste betingelser for at være med til at skabe gode børneliv for alle slags børn.

Derfor støtter Socialdemokraterne og SF varmt forslaget.

Kl. 14:43

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 14:43

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at få den socialdemokratiske ordfører til at forholde sig til det citat fra undervisningsministeren, som jeg nævnte i min tale, hvor ministeren netop kan se en sammen- hæng mellem lavere karakterer og frafald. Hvordan kan det være, at Socialdemokraterne ikke er optaget af den problemstilling, når det gælder pædagoguddannelsen, men er optaget af det, når det gælder erhvervsuddannelserne?

Kl. 14:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:43

Mette Reissmann (S):

Socialdemokraterne er altid optaget af at kunne minimere et frafald på de studieretninger, der udbydes i Danmark på danske uddannel- sesinstitutioner. I den her sammenhæng har vi ikke vurderet, at den direkte sammenhæng er til stede, sådan som Venstres ordfører, hr. Esben Lunde Larsen, påpeger, og derfor mener vi faktisk, at den må- de, som det er gjort på, løser det problem.

Kl. 14:43

Formanden:

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 14:43

Esben Lunde Larsen (V):

Så vil jeg gerne bede den socialdemokratiske ordfører gøre rede for, hvad forskellen er på frafaldsproblematikkerne på erhvervsuddannel- serne og frafaldsproblematikkerne på pædagoguddannelsen. Pæda- goguddannelsen er Danmarks største uddannelse, men den har 30 pct. frafald, og jeg gentager, 30 pct. frafald. Hvad det koster i midler og spildt tid, er jo svimlende. Hvor er forskellen på frafaldsinitiati- verne på erhvervsuddannelser og pædagoguddannelsen?

Kl. 14:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:44

Mette Reissmann (S):

For det første er den procentsats, som hr. Esben Lunde Larsen næv- ner, mindre end f.eks. på læreruddannelsen, som man kan sammen- ligne med. Og det er ikke vurderingen her, at man kan se, at der er en direkte sammenhæng mellem årsag og virkning, altså mellem kvotientens størrelse, altså karaktererne, og så det frafald, som der bl.a. har været på læreruddannelsen.

Jeg vil igen understrege, at Socialdemokraterne er meget op- mærksomme på, at der findes problematikker, som handler om, at vi har et for stort frafald på vores uddannelser. Og i den her sammen- hæng vil vi selvfølgelig følge det på baggrund af den nye bekendtgø- relse, som vi håber kommer til at blive langt mere attraktiv for frem- tidens studerende, så frafaldet kan blive minimeret den vej rundt.

Kl. 14:45

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Lovforslaget er en udmøntning af den aftale om pædagogud- dannelsen, som alle partier indgik i sommer. Dansk Folkeparti er til- freds med de opstramninger af fagligheden, som den brede aftale om reformen af pædagoguddannelsen sikrer. Vi er især tilfredse med ændringen af praktikkdelen, som betyder skærpede krav til læring i praktikken og til praktikeksamen. Derudover er jeg meget tilfreds med, at det indgår i aftalen, at man skal udvikle nye praksisnære ek- samsensformer, der skal teste pædagogstuderendes pædagogiske fær- digheder. Vi skal, ligesom der er på sygeplejerskeuddannelsen, have en eksamsensform, hvor man tester, hvordan den enkelte fungerer i det praktiske arbejde. Jeg må tilføje, at Dansk Folkeparti gerne hav- de suppleret aftalen med krav om uddannede praktikvejledere. Vi får dog en evaluering af praktikvejledningen, og så må vi, når vi har den, se på, om vi er nødt til at gå videre. Indtil da må vi prøve at fæste lid til, at kommuner og regioner vil tage deres opgave alvor- ligt, når det handler om at sikre en god og kvalificeret vejledning. Samtidig burde praktikken efter vores vurdering være på SU, som den f.eks. er på sygeplejerskeuddannelsen, således at den studerende ikke skal indgå i normeringen. Jeg ved godt, det ikke er helt gratis, og at det ikke er noget, vi umiddelbart kan komme igennem med, men når vi ikke kan det, skærper det behovet for at styrke praktikve- jledningen og rammerne for at lære i praktikken.

Jeg er tilfreds med, at den nye aftale følger aftalen om folkesko- len, sådan at pædagoger nok skal kunne understøtte undervisningen i folkeskolen, men at de ikke har nogen undervisningskompetence. Dermed bliver regeringens oprindelige tanker om pædagoger i hel- dagsskolen ikke til noget.

Endelig er der kønsdimensionen, hvor der står, at kønsdimensionen indgår i det relevante vidensområde i grundfagligheden. Det kan man dårligt være uenig i. Uenigheden kunne måske opstå, når »relevant« skal defineres. Her ser vi frem til at se bekendtgørelsen og se, hvordan det udmøntes i virkeligheden. Der skal ikke være tvivl om, at DF ikke ønsker, at tolkningen skal gå i retning af hen i stedet for han eller hun, eller at lege, bøger eller tekster og andet ikke må afspejle, at drenge er drenge og piger er piger. Men det har ministeren forsikret os om ikke er tilfældet, og det vil vi naturligvis være vågne over for i forhold til bekendtgørelsen.

Så når det er sagt, støtter vi lovforslaget.

Kl. 14:47

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Boye Koch som radikal ordfører.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Pernille Boye Koch (RV):

Det er meget muligt, at det foreliggende lovforslag ikke er så politisk kontroversielt, og som flere også har sagt, er den skitserede nye pædagoguddannelse jo baseret på en meget bred politisk aftale mellem samtlige politiske partier. Det betyder imidlertid ikke, at lovforslaget er ligegyldigt eller ikke er værd at diskutere.

For det første har man med indførelse af øgede muligheder for specialisering jo efterspurgt et ønske, som rigtig mange aktører har haft, lige siden den fælles pædagoguddannelse blev gennemført i begyndelsen af 1990'erne. Det er et godt og vigtigt skridt mod en mere specialiseret viden, som nye pædagoger har brug for, hvis de skal matche behovene på det pædagogiske arbejdsmarked. Den nye pædagoguddannelse rummer imidlertid også mange andre vigtige elementer, bl.a. indføres der kompetencemål, der mere direkte afspejler, hvad pædagogen skal kunne, når han eller hun møder den pædagogiske virkelighed. Der indføres et tværprofessionelt element, der skal ruste pædagogen til at samarbejde med andre faggrupper; det er en vigtig forudsætning for bl.a. den nye folkeskolereform, men også for opsporing af sårbare børn. Og uddannelsens internationale element styrkes.

Den skitserede nye pædagoguddannelse er efter alle de politiske partiers opfattelse en bedre løsning end den nuværende, men det er også vigtigt at sørge for at optimere netop denne uddannelse. I Danmark har vi jo altid haft en meget veluddannet pædagogisk arbejdskraft i forhold til mange andre lande, og det er en stor kvalitet i bl.a. daginstitutionerne, at danske forældre trygt kan sende deres børn et sted hen, hvor deres trivsel og udvikling varetages af kompetent personale, at pasning ikke kun er opbevaring. Men en god pædagoguddannelse er også en meget vigtig byggesten i den vigtige udfordring, vi har med at bryde den negative sociale arv, både i uddannelsessystemet, hvor dygtige pædagoger med en tidlig indsats kan mindske betydningen af social baggrund for succes i arbejdslivet, men også senere hen, hvor dygtige social- og specialpædagoger er helt centrale i samfundets bestræbelser på at få svage og sårbare tilbage på sporet. Derfor er vi i Radikale Venstre rigtig glade for det her lovforslag og for, at det er lykkedes ministeren at samle alle de politiske partier om en ny pædagoguddannelse.

Vi har dog også noteret os de forskellige høringssvar og erkender, at der ligger et større implementeringsarbejde foran os, og derfor er det også glædeligt, at ministeren har givet udtryk for, at Folketinget vil blive inddraget i de forskellige evalueringer af spørgsmålet om optagelsessamtaler, praktik og af hele uddannelsen 2 år efter første gennemløb i 2020, og at det kommende udkast til bekendtgørelse om pædagoguddannelsen vil blive rundsendt til ordførerne, inden det sendes i høring.

Med disse bemærkninger kan Det Radikale Venstre naturligvis støtte det fremsatte lovforslag.

Kl. 14:50

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Rosa Lund som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:51

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak. Det lovforslag, vi behandler i dag, er bestemt et længe ventet lovforslag – ikke kun i Enhedslisten, men også på professionshøj-skolerne, i daginstitutionerne, i alle de organisationer, der er omkring pædagoguddannelsen.

I dag behandler vi jo det lovforslag, som sikrer, at den nye pædagoguddannelse, som et bredt flertal i Folketinget er blevet enige om, kan komme i gang. Pædagoguddannelsen er Danmarks største videregående uddannelse, og jeg vil også vove at påstå, at det er en af landets vigtigste uddannelser. Den forskning, der er lavet på dagtilbudsområdet, peger på, at jo mere tid børn i de tidlige år tilbringer med en voksen, jo bedre muligheder har de for at klare sig godt i skolen, og jo bedre muligheder har de for at klare sig godt senere i livet. Og når 98 pct. af de danske børn tilbringer størstedelen af deres vågne tid i dagtilbud, er det jo også fuldstændig afgørende, hvad det er for nogle voksne, de så bruger tiden sammen med.

Det er vigtigt, at de voksne, der er i vores dagtilbud, har de bedste forudsætninger for at udvikle børnenes motorik, sprog og evne til at indgå i forpligtende fællesskaber. Og i dag er det jo heldigvis sådan, vil jeg sige, at der er pædagoger mange steder i vores velfærds-samfund, både i klubber, i skolen, i dagtilbud, på bosteder, i SSP-samarbejder osv., for pædagoger kan noget helt særligt. De kan nemlig få mennesker til at blomstre, og det er lige præcis derfor, vi ikke kun skal uddanne pædagoger til dagtilbud, men uddanne pædagoger til et bredere spektrum. Uanset om de arbejder med børn eller om de arbejder med hjemløse eller unge med handicap, arbejder alle pædagoger med relationer, og derfor har de brug for mange af de samme forudsætninger. Derfor er vi i Enhedslisten rigtig glade for, at vi har fastholdt en generalistuddannelse, men med en meget skarpere og en meget tydeligere specialisering af de pædagogstuderende.

Vi ved, at ved at de studerende har en grunddel på 60 ECTS-point, inden de vælger deres specialisering, sikrer vi, at den studerende er oplyst om og kender til de forskellige retninger og de forskellige måder at arbejde med pædagogik på. Samtidig ligger specialiseringen alligevel tidligere end i dag og fylder mere end i pædagoguddannelsen i dag. Og det er jo netop for at sikre, at de studerende er forberedt på bedst mulig måde til det arbejdsmarked og til de grupper, de skal ud til.

I Enhedslisten havde vi ønsket os, at man havde afskaffet de lønnede praktikker, ligesom flere af høringssparterne peger på, for netop at sikre, at den studerende ikke er en del af normeringen og på den måde vil kunne få mere tid til at reflektere over sin egen praksis og mere tid til at observere de allerede uddannede pædagoger og deres praksis. Med den nye pædagoguddannelse er der dog én SU-praktik mere, end der er i dag, nemlig en undersøgende praktik, og det ser vi i Enhedslisten som et rigtig godt skridt på vejen til forhåbentlig at nå til, at de lønnede praktikker på et tidspunkt bliver afskaffet helt, så vi kan ligestille de pædagogstuderende med studerende på de andre velfærdsuddannelser og de andre professionsbacheloruddannelser.

Lige når vi er ved praktikkerne, vil jeg bare også lige understrege, at vi i Enhedslisten er glade for og glæder os meget til at se evalueringen, der skal laves af praktikvejledningen. Og der bider vi især mærke i, at de pædagogstuderende har efterspurgt og efterlyst, at der kommer bedre vejledning og mere vejledning i praktikkerne.

Den nye pædagoguddannelse og det her lovforslag sikrer, at indholdet af pædagoguddannelsen er blevet bedre. Men for at sikre både en højere faglighed og en bedre kvalitet er det vigtigt, at rammerne også er i orden. Derfor kan vi i Enhedslisten kun bakke op om BUPL

og Dansk Magisterforening, der i høringssvarene påpeger, at det er nødvendigt, at pædagoguddannelsen får et højere taxameter. Det kunne f.eks. ske ved at lave en reform af taxametersystemet, og vi håber, at ministeren på et tidspunkt indkalder til forhandlinger om dette, som det også står nævnt i regeringsgrundlaget.

Den nye pædagoguddannelse vil forhåbentlig sikre, at kommende pædagoger er endnu dygtigere end de dygtige pædagoger, vi allerede har i dag.

Enhedslisten kan på det varmeste støtte det her lovforslag.

Kl. 14:55

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser – da der ikke er nogen ordfører fra Liberal Alliance til stede.

Kl. 14:55

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Nej, og med et hurtigt blik på ordførerlisten kan man konstatere, at det var hr. Ole Birk Olesen, der skulle varetage Liberal Alliances interesser i denne sag, men at dømmen efter det udfald, der kom under behandlingen af det sidste forslag, så må det jo være et udtryk for, at man i Liberal Alliance ikke synes, at landets største uddannelse, pædagoguddannelsen, er sådan en sag, der for alvor har nogen betydning, i hvert fald ikke, når det holdes op mod egne beslutningsforslag. Det beklager vi, men jeg er da glad for, at Liberal Alliance i hvert fald undervejs også har bidraget, og at man er en del af stemmeaftalekredsen bag lovforslaget, og ønsker alligevel hr. Ole Birk Olesen en god weekend.

Men jeg vil gerne takke for den brede opbakning, som jo ikke kommer som nogen overraskelse, al den stund at vi altså har forhandlet en stemmeaftale på plads. Jeg tror, der er rigtig megen glæde derude hos alle dem, der på den ene eller den anden måde beskæftiger sig med pædagogernes uddannelse og efterfølgende pædagogikken, over, at det er et samlet Folketing, der nu er klar til dels at regulere pædagoguddannelsen – for det er jo det, som vi gør med lovforslaget her – dels at nyordne den, så vi tager højde for nogle af de kvalitetsudfordringer, der har været.

Regeringens ambition er helt klar: Vi vil skabe grundlaget for den dygtigste og bedst uddannede generation nogen sinde, og det kræver, at vi tager fundamentalt fat. Hvis vores håb og drømme på vegne af vores børn og unge skal realiseres, kræver det helt grundlæggende, at vi har veluddannede og engagerede pædagoger, der jo i sagens natur er de første velfærdsprofessionelle, som vores børn møder.

I dag forlader hvert sjette barn folkeskolen uden de basale færdigheder, der er en forudsætning for videre uddannelse og job og i en bredere forstand også er forudsætningen for at vælge retningen for sit eget liv. Danmarks evne til at bryde den negative sociale arv harmonerer ikke med det ofte tegnede selvportræt af Danmark som et land med lige muligheder for alle; indsatsen for at ændre på det bilde starter længe før skolealderen.

Regeringen vil hæve barren for morgendagens pædagoger, understøtte en styrket indsats for de mest udsatte og tilpasse uddannelsen til pædagogernes nye rolle i folkeskolen. Vi skal både anerkende og forvente, at nyuddannede pædagoger yder et markant bidrag til at skubbe velfærdssektoren i en retning, hvor alle kan udleve deres potentiale og udvikle sig i en positiv retning. Reformen af pædagoguddannelsen vil sikre dygtige pædagoger med faglig ballast og vil på den måde understøtte målet om bedre rammer for det enkelte menneskes udvikling.

Pædagogernes arbejdsmarked bliver stadig mere komplekst og kræver helt særlige færdigheder hos den enkelte pædagog, der gerne vil gøre en forskel i sit arbejde. Pædagoguddannelsen vil fortsat væ-

re en enhedsuddannelse med en fælles grundfaglighed, men der indføres tre specialiseringer, som tilsammen dækker det pædagogiske arbejdsfelt. Det drejer sig om dagtilbudspædagogik, for de 0-5-årige; skole- og fritidspædagogik, for de 6-18-årige; og social- og specialpædagogik, som går på tværs af aldersklasser. Disse tre specialiseringer vil sikre, at de kommende pædagoger vil blive bedre forberedt til udfordringerne i de forskellige pædagogiske professioner.

Pædagoger, der har valgt dagtilbudspædagogik eller skole- og fritidspædagogik, vil eksempelvis få særlige kompetencer til at arbejde med børns udvikling, forældresamarbejde, sprogtilegnelse og sprogstimulering samt inklusion, også i forhold til udsatte børn, og pædagoger, der har valgt social- og specialpædagogik, vil blive klædt bedre på til at arbejde med den meget differentierede målgruppe, der omfatter udsatte børn, unge og familier og mennesker med sociale, psykiske eller fysiske problemer.

Regeringen vil med reformen af pædagoguddannelsen også stille højere faglige krav til de pædagogstuderende, uanset hvilken specialisering de vælger. Men det er ikke nødvendigvis højere krav i sådan en traditionel akademisk betydning, nej, det er højere krav til den konkrete praksisviden og de konkrete færdigheder, som pædagogerne bør have allerede i deres grunduddannelse. Det er en af grundene til, at der indføres kompetencemål med afsluttende prøver, som er slutmål, med fokus på, hvad den studerende kan, frem for, hvad den studerende har været igennem, hvilket i øvrigt er helt parallelt med den omdannelse af lægeuddannelsen, vi gennemførte sidste år. Sammen med en bedre praktik vil det øge de studerendes handlekompetencer og gøre dem mere forberedte på det arbejdsmarked, der venter dem efter sidste eksamen. Det kan være i forhold til samarbejdet med forældre, som traditionelt kan være en udfordring for mange nyuddannede pædagoger, f.eks. hvordan man gennemfører den svære samtale om et barns skoleudsættelse.

Regeringen foreslår også, at vi omlægger praktikken, fra tre til fire praktikperioder, hvilket vil bidrage til en bedre dynamik, en hyppigere vekselvirkning i forhold til sammenhæng mellem teori og praksis. Det ses bl.a. i den sidste afsluttende praktikperiode, som skal gennemføres i sammenhæng med bachelorprojektet.

Så vil størstedelen af praktikken fremover også skulle gennemføres på et praktiksted inden for den valgte specialisering; igen handler det om, at den studerende forberedes bedst muligt på praksis.

Kl. 15:00

Endelig ligger det regeringen meget på sinde at styrke de tværprofessionelle kompetencer i pædagoguddannelsen, det vil sige viden og færdigheder i forhold til beslægtede professioner, eksempelvis lægeuddannelsen. Derfor indføres der et kompetencemål med en selvstændig afsluttende prøve i det tværprofessionelle element.

Samlet set vil vi med denne reform sikre, at vi i årene fremover vil møde fagligt kompetente pædagoger med en specialistviden, uanset om det er i vuggestuen, i børnehaven, i folkeskolen, i fritidsklubben, i botilbuddet, på plejehjemmet, på opholdsstedet eller på krisecenteret, vi møder dem – og det er vel at mærke pædagoger, som har tilegnet sig deres praksisnære kompetencer allerede i deres ordinære uddannelsesforløb.

Jeg synes, at både fru Mette Reissmann og fru Rosa Lund var meget præcise i deres beskrivelser af, hvordan og hvorfor pædagogernes arbejde er så vigtigt, som det er. Ikke mindst kan jeg som forælder med børn i netop daginstitutionsalderen i hvert fald nikke genkendende til fru Mette Reissmanns beskrivelse af, hvad det er for et ansvar, man synes man giver fra sig, og hvor stor en glæde man kan få ved at opleve resultaterne af det pædagogiske arbejde. Jeg tror, det er rigtig vigtigt, at vi med det samarbejde, vi har, og vi med den aftale, vi har lavet, har fået demonstreret, at der i Folketinget er en stor interesse for det arbejde, som pædagoger bedriver, og at det vægtes højt, og det er det, der udtrykkes så fint i den stemmeaftale,

vi har lavet, hvor samtlige partier er med, og jeg vil gerne takke for samarbejdet med alle partierne om det.

Så blev der rejst spørgsmål eller gjort kommentarer i forhold til praktikken. Der vil jeg sige, at det er afgørende, at vi får øget kvaliteten i praktikken, for praktikken fylder ganske meget i uddannelsen. Det er ikke nogen hemmelighed, at vi undervejs har undersøgt, om man eventuelt kunne organisere tingene anderledes, men ikke har fundet det muligt, bl.a. af økonomiske grunde, fordi det ville have afstedkommet et meget stort slutkrav på kommunernes vegne fra Kommunernes Landsforenings side. Men jeg synes, vi med det, vi har gjort, har taget skridt til, at vi kan styrke praktikken, og jeg synes, at vi også med den undersøgelse, vi nu har sat i gang, og evalueringen af praktikvejledningen, har sat en bevægelse i gang i retning af, at vi kan sikre os, at det ikke bare bliver ved de gode intentioner, men at det også i praksis bliver en styrket praktik.

Så jeg vil slutte her og ønske alle en god weekend, ikke mindst hr. Esben Lunde Larsen, som synes at have brug for det, ja, jeg vil altså slutte her, så jeg kan nå at hente mit barn i netop daginstitutionen.

Kl. 15:03

Formanden:

Der er lige en kort bemærkning fra hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 15:03

Esben Lunde Larsen (V):

Nu behøver ministeren jo ikke at være næsvis fra Folketingets talerstol, bare fordi ministeren ikke er enig i det, som det største oppositionsparti anfører.

Jeg lagde mærke til, at ministeren sagde, at regeringens mål er, at vi skal have den bedst uddannede generation nogen sinde. Kan ministeren ikke prøve at oplyse mig om, hvornår en generation har været dårligere uddannet end den nuværende – eller bedre?

Kl. 15:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:03

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Det, jeg forsøgte at beskrive her – og øvrigt var det bestemt ikke for at være næsvis – var mere baseret på de første bemærkninger i hr. Esben Lunde Larsens ordførertale om andre spændende temaer, vi har drøftet på det seneste, som måske i den her sammenhæng ikke syntes at være helt så relevante.

Men ikke desto mindre er ambitionen om den dygtigste og bedst uddannede generation, som jeg sagde, jo et udtryk både for, at vi har hævet ambitionerne for, hvor mange der får en uddannelse, men jo også for, at vi ønsker at øge kvaliteten af den uddannelse, de får. Det gælder og har været bærende for de reformer, vi har lavet i fællesskab, først af læreruddannelsen og nu af pædagoguddannelsen, men er også afsættet for det kvalitetsudvalg, vi netop har nedsat. Derfor handler det jo ikke bare om at uddanne mange nok, det handler også om at uddanne godt nok, hvis vi skal have den dygtigste generation nogen sinde.

Kl. 15:04

Formanden:

Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 15:04

Esben Lunde Larsen (V):

Det vil altså sige, at det bare er snak, fordi ministeren godt ved, at det lyder godt, fordi vi alle sammen er klar over, at kvaliteten natur-

ligvis hele tiden bliver hævet, fordi vores forskningsniveau bliver hævet, og derfor er der altså ikke tale om, at man skal have den bedst uddannede generation nogen sinde, for det har vi naturligvis i hver generation, hvor man forandrer både uddannelses- og forskningsgrundlaget. Så med den polemiske betragtning vil jeg gerne ønske ministeren god weekend og god tur ned i vuggestuen eller børnehaven for at hente den lille pode.

Kl. 15:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 15:05

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Jamen jeg glæder mig meget, for jeg ved, at Venstre bl.a. sammen med andre partier har indkaldt til en debat om kvaliteten af vores uddannelser. Jeg kan forstå, at afsættet for det bliver, at hr. Esben Lunde Larsen mener, at kvaliteten af sig selv stiger løbende. Ja, jeg havde måske troet, at afsættet ville være et andet, når man nu har kaldt det en forespørgsel, men jeg tror nu også, at jeg vil sige på regeringens vegne, at vi tror, det skal hjælpes lidt på vej, og det er så derfor, vi har taget initiativer og vil tage flere i fremtiden for at styrke kvaliteten af vores uddannelser. Det tror jeg at der er god brug for.

Kl. 15:05

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:06

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Så er der ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 5. november 2013, kl. 13.00.

Jeg skal henvise til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside, og jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:06).